

MISIONIERIŲ RUOŠIMAS

MOKYTOJO VADOVĖLIS

Religija 130

MISIONIERIŲ RUOŠIMAS

MOKYTOJO VADOVĖLIS

Religija 130

Išleido
Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia
Solt Leik Sitis, Juta

Pastabas ir pasiūlymus (įskaitant rašybos klaidas) siųskite šiuo adresu:
CES Curriculum, 50 E. North Temple Street, Room 820, Salt Lake City, UT 84150-2720 USA
El. paštas: ces-manuals@ldschurch.org

© 2009 Intellectual Reserve, Inc.

Visos teisės saugomos

Išspausdinta Jungtinėse Amerikos Valstijose

Originalas anglų kalba patvirtintas: 8/03

Vertimas patvirtintas: 8/03

Missionary Preparation Teacher Manual vertimas

Lithuanian

TURINYS

Mokytojo vadovėlio įvadas	v
1 skyrius. Pašaukti tarnauti	1
2 skyrius. Asmeninis vertumas	11
3 skyrius. Šventosios Dvasios bendrystė	18
4 skyrius. Mokymas Dvasia	25
5 skyrius. Mokyti mokomės „Mokymusi ir taip pat tikėjimu“. 1 dalis	34
6 skyrius. Mokyti mokomės „Mokymusi ir taip pat tikėjimu“. 2 dalis	42
7 skyrius. Dangiškojo Tėvo planas	47
8 skyrius. Pranašai ir atsimetimas	53
9 skyrius. Sugražinimas ir naujų Raštų išėjimas	60
10 skyrius. Tikėjimas ir atsivertimas	67
11 skyrius. Fizinis ir emocinis pasiruošimas	73
12 skyrius. Atvesdami žmones pas Kristų, laiką naudokite išmintingai	79
13 skyrius. Besidominčiųjų ruošimas krikštui ir patvirtinimui	85
14 skyrius. Kristaus savybės	90

MOKYTOJO VADOVĖLIO ĮVADAS

Prezidentas Gordonas B. Hinklis pareiškė: „Misionieriškas darbas – tai Bažnyčios gyvybės šaltinis. Tai pagrindinė Bažnyčios augimo priežastis...

„... Pats Gelbėtojas, prieš išengdamas į dangų, įsakė Savo Apaštalams dirbti šį darbą: „Tad eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios.“ (Mato 28:19)“ („Missionary Service“, *First Worldwide Leadership Training Meeting*, 2003, sausis, p. 17).

Kaip būsimų misionierių mokytojas, turite nuostabią galimybę juos įkvėpti gėriui. Principai, kuriuos aptarsite šiame kurse, gali daryti įtaką misionierių gyvenimo būdui bei jų mokymo būdui misijoje. Daug iš to, ko jie mokysis ir ko išmoks jūsų pamokose, taps jų misijos dalimi. Jūsų pastangos veiksmingai mokyti ir paruošti savo mokinius tarnystei misijoje padės Bažnyčiai augti ir stiprėti.

VAIZDINĖ MEDŽIAGA

- 1 Prie šio mokytojo vadovėlio yra pridėtas DVD diskas (54139). 1 vaizdo įrašas – įvadas, kurį pateikė vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo (5:31). Be jo yra dar 22 įrašai, kuriuos galima naudoti jūsų pasirinktose pamokose. Pamokose jie pažymėti simboliu 1 ir išnaša mokymo pasiūlymuose. Siūlome, prieš pradėdami mokytis, pažiūrėti pirmąjį vaizdo įrašą, kuriame vyresnysis Skotas pateikia žinią, skirtą šio kurso mokytojams.

DVD turinys

- 1 įrašas (5:31). Vyresnysis Ričardas G. Skotas. Įvadas.
- 2 įrašas (0:42). Vyresnysis Raselas M. Nelsonas. Konferencijos medžiaga, 1995 m. balandis. 1 skyrius: Pašaukti tarnauti.
- 3 įrašas (5:41). Vyresnysis Džeikobas de Džegeris. Konferencijos medžiaga, 1976 m. spalio. 1 skyrius: Pašaukti tarnauti.
- 4 įrašas (3:38), 1–4 dalys. Vyresnysis Džefris R. Holandas. Seminaras naujiems misijų prezidentams, 2000 m. birželis; cituota straipsnyje „Missionary Work and the Atonement“, *Ensign*, Mar. 2001, 10–11. 1 skyrius: Pašaukti tarnauti.
- 5 įrašas (0:54). Prezidentas Boidas K. Pakeris. Seminaras naujiems misijų prezidentams, 2002 m. birželis. 2 skyrius: Asmeninis vertumas.
- 6 įrašas (0:38). Vyresnysis Ričardas G. Skotas. Konferencijos medžiaga, 2000 m. spalio. 2 skyrius: Asmeninis vertumas.
- 7 įrašas (0:42). Vyresnysis Boidas K. Pakeris. Konferencijos medžiaga, 1989 m. balandis. 2 skyrius: Asmeninis vertumas.
- 8 įrašas (0:32). Vyresnysis Nylas A. Maksvelas. Konferencijos medžiaga, 2001 m. kovas-balandis. 3 skyrius: Šventosios Dvasios bendrystė.
- 9 įrašas (6:00). Prezidentas Brigamas Jangas. „Neiškalbus žmogus.“ 4 skyrius: Mokymas Dvasia.
- 10 įrašas (0:53). Vyresnysis L. Tomas Peris. Konferencijos medžiaga, 2001 m. spalio. 5 skyrius: Mokyti mokomės „Mokymusi ir taip pat tikėjimu“. 1 dalis.
- 11 įrašas (4:30). „Išgelbėjimo planas“. 7 skyrius: Dangiškojo Tėvo planas.

- 12 įrašas (0:33). Vyresnysis Raselas M. Nelsonas. Konferencijos medžiaga, 1996 m. spalio. 7 skyrius: Dangiškojo Tėvo planas.
- 13 įrašas (0:46). Vyresnysis Merilis Dž. Beitmanas. Konferencijos medžiaga, 2003 m. spalio. 8 skyrius: Pranašai ir atsimetimas.
- 14 įrašas (2:22). Prezidentas Gordonas B. Hinklis. Konferencijos medžiaga, 1999 m. spalio. 8 skyrius: Pranašai ir atsimetimas.
- 15 įrašas (1:27). Vyresnysis Raselas M. Nelsonas. Seminaras naujiems misijų prezidentams, 2000 m. birželis. 9 skyrius: Sugražinimas ir naujų Raštų išėjimas.
- 16 įrašas (1:18). Vyresnysis L. Tomas Peris. Konferencijos medžiaga. 1994 m. spalio. 9 skyrius: Sugražinimas ir naujų Raštų išėjimas.
- 17 įrašas (1:44). Prezidentas Gordonas B. Hinklis. Konferencijos medžiaga, 2002 m. balandis. 10 skyrius: Tikėjimas ir atsivertimas.
- 18 įrašas (0:45). Prezidentas Boidas K. Pakeris. Seminaras naujiems misijų prezidentams, 2003 m. birželis. 10 skyrius: Tikėjimas ir atsivertimas.
- 19 įrašas (0:42). Prezidentas Boidas K. Pakeris. Seminaras naujiems misijų prezidentams, 2003 m. birželis. 10 skyrius: Tikėjimas ir atsivertimas.
- 20 įrašas (1:50), 1–2 dalys. Prezidentas Gordonas B. Hinklis, *Pirmasis pasaulinis vadovų mokymo susirinkimas*, 2003 m. birželis. 11 skyrius: Fizinis ir emocinis pasiruošimas.
- 21 įrašas (0:50). Vyresnysis Ričardas G. Skotas. Konferencijos medžiaga, 2003 m. spalio. 11 skyrius: Fizinis ir emocinis pasiruošimas.
- 22 įrašas (1:27). Prezidentas Gordonas B. Hinklis. Filmo *Gordon B. Hinckley, Man of Integrity, 15th President of the Church* (1995) fragmentas. 11 skyrius: Fizinis ir emocinis pasiruošimas.
- 23 įrašas (2:14). Vyresnysis Džefris R. Holandas. Seminaras naujiems misijų prezidentams, 2000 m. birželis. Cituota žurnale *Ensign*, Mar. 2001. 14 skyrius: Kristaus savybės.

KAŲ MOKINIAI TURĖTŲ ATSINEŠTI Į PAMOKĄ

Paraginkite mokinius į visas pamokas atsinešti Raštus bei mokinio vadovėlį. Taip pat paraginkite išsigyti *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* (2004; 36863). Šioje knygelėje abėcėline tvarka išdėstytos Evangelijos temos. Ja bus naudojama šio kurso mokyme. Mokiniais ji padės misijoje ir po jos.

Mokydami 11 skyrių „Fizinis ir emocinis pasiruošimas“ galite kiekvienam savo mokiniui išdalinti po *Missionary Health Guide* (Misionieriaus sveikatos vadovas) (2004; 37012) egzempliorių, kad pastudijuotų jį prieš misiją. Tačiau, mokant 11 skyrių, šis vadovas nėra būtinas.

Studijų žurnalas

Mokiniais rekomenduojama pradėti vesti studijų žurnalą. Jame įrašomos Evangelijos išvalgos, gautos studijų metu. Tai padės mokiniams pradėti naudotis šiuo misionieriaus įrankiu, o ir dauguma misijų prašo, kad misionieriai vestų tokį žurnalą. Jei nori, jie gali atsinešti savo studijų žurnalą į pamokas.

PRAKTIKAVIMOSI GALIMYBĖS KLASĖJE

Pagrindinis šio kurso tikslas – ugdyti savybes bei įgūdžius, kurių reikia norint veiksmingai mokyti sugrąžintosios Evangelijos. Mokydamiesi šio kurso, mokiniai išmoks, koku eiliškumu ir kaip mokyti Evangelijos principų. Jie bus skatinami tapti jautresni Šventosios Dvasios raginimams. Mokiniai turės keletą progų praktikuotis, mokydami Evangelijos doktrinų ir principų savo bendraklasius.

Kartais mokytojai mano, kad jiems reikia daug išmokyti, todėl pamokos metu nenori švaistyti laiko mokinių diskusijoms. Tačiau mūsų misionieriams reikia išmokti aiškiai ir veiksmingai mokyti karalystės doktrinų. Kuo daugiau jie stengsis aiškinti ir mokyti sugrąžintosios Evangelijos doktrinų ir principų, tuo geriau šių tiesų mokys besidominčiuosius misijoje. Mokymas klasėje kartu su skyrelyje „Mokiniams siūlomos užduotys“ esančiomis užduotimis paskatins jūsų mokinius išsiugdyti mokymo įgūdžius, pasitikėjimą ir Kristaus savybes.

SIŪLOMA PAMOKOS EIGA

Pamokoje, kai mokiniai mokosi ar praktikuoja, galite suskirstyti juos poromis. Keisdami poras, mokiniams sudarote galimybę dirbti su skirtingais žmonėmis.

Galite paskirti pavienius mokinius arba grupę, kurie kiekvieną pamoką pradėtų dvasine mintimi.

KO NĖRA ŠIAME VADOVĖLYJE

Siūloma, kad misionierių pasiruošimo pamokos nebūtų vedamos kaip kurios nors misijos zonos konferencija.

Šis misionierių ruošimo vadovėlis padeda ruošti mokinius tarnauti nuolatinėse misijose. Jis buvo kruopščiai parašytas, kad būtų galima paruošti būsimus misionierius, suprantančius doktrinas ir principus, kurie yra misionierių programos bei *Skelbti mano Evangeliją* (2004; 36617) pagrindas. *Skelbti mano Evangeliją* – tai misionieriško darbo vadovas, pagrindinis šaltinis, naudojamas misionierių ruošimui. Siūlome įsigyti šį svarbų vadovėlį, kad susipažintumėte su tekstu, kurį naudoja misionieriai, ruošdamiesi misijai ir tarnaudami joje.

Misionierių ruošimo vadovėlis parašytas taip, kad derėtų su *Skelbti mano Evangeliją*. Tokios temos, kaip pašaukimo tarnauti misijoje suvokimas; mokymasis studijuoti ir mokyti Evangelijos; atsimetimas ir sugrąžinimas; pastarųjų dienų Raštų svarba; Kristaus savybių ugdymas ir išmintingas laiko naudojimas, yra plačiai aptariamose tiek šiame vadovėlyje, tiek *Skelbti mano Evangeliją*. Temos aptartos *Skelbti mano Evangeliją*, o ne šiame vadovėlyje, yra tokios: kitos kalbos mokymasis; pagalba žmonėms sudarant sandoras ir jų laikantis; žmonių ruošimas krikštui ir darbas su nariais. Šiame vadovėlyje taip pat neminimi maisto ir namų ruošos įgūdžiai, išsami misijos organizacija bei finansų tvarkymas. Geriau leisti, kad tam tikrų dalykų išmokytų namiškiai ir šeima, misionierių ruošimo centrai bei misijos prezidentai misijose.

VADOVĖLIO APŽVALGA, SKIRTA MOKYTOJAMS

Atidžiai peržvelkite turinį, kuriame surašyti šio vadovėlio pamokų ir mokomų dalykų pavadinimai. Tai padės neišsiplėsti aptariant tokią temą, kuri bus aptarta tolimesnėje šio kurso dalyje.

SKYRIŲ NAUDOJIMAS IR JŲ IŠDĖSTYMAS

Kiekvieno skyriaus aptarimui yra skirti du susitikimai per savaitę arba tiek pat laiko užtrunkantis vienas susitikimas vakare. Jei pamoką vesite per du susitikimus, jums reikės nuspręsti, kurioje vietoje tą skyrių perskirti.

Kiekviename skyriuje yra išanga, kurioje išdėstyta pagrindinė pamokos mintis, o toliau jo medžiaga yra išdėstyta taip:

Doktrinos ir principai, kuriuos reikia suprasti

Žymele išskirti doktrinos ir principai apibendrina pamokos turinį bei pataria, ką mokiniai turėtų suprasti, priimti ir pritaikyti savo gyvenime.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Dalyje „Pasiūlymai kaip mokyti“ atskirai pateikiami „doktrinos ir principai, kuriuos reikia suprasti“ bei siūlomi vienas ar daugiau metodų, kuriuos galėtumėte pritaikyti vesdami pamoką. Ženklas pažymi kiekvieno pasiūlymo, kaip mokyti, pradžią.

Jūs galite pasinaudoti pasiūlymais kaip mokyti arba pakeisti juos, arba galite skirtam dalykui naudoti alternatyvų mokymo būdą. Jūs, kaip mokytojas, pats nusprendžiate, kuriuos mokinio vadovėlio teiginius pabrėžti. Mokydami turėtumėte atsižvelgti į Šventosios Dvasios įtaką, savo būdą ir mokymo stilių, klasės narių būdą, pamokos trukmę, kultūrinį foną bei mokinių poreikius. Tikimasi, kad pritaikysite pamokas, įtraukdami į jas asmenines istorijas, liudijimą ir mintis. Tačiau rekomenduojama su mokiniais aptarti kiekvieną principą, net jei neužtenka laiko visoms veikloms. Pamaldžiai spřskite, kaip panaudosite savo laiką.

Mokiniam siūlomos užduotys

Siūlomos veiklos skirtos padėti mokiniam pritaikyti doktrinas, principus ir metodus, kurių mokoma pamokoje. Šios užduotys taip pat išspausdintos mokinio vadovėlyje po antrašte „Siūlomos veiklos“.

REIKIA GERIAU PASIRUOŠTI

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas prašė, kad misionieriai būtų geriau pasiruošę: „Misionieriai skiriasi vienas nuo kito. Kai kurie jau per pirmąjį mėnesį misijoje būna geriau pasiruošę tarnauti Viešpačiui nei kai kurie išvykdami namo po dvidešimt keturių mėnesių.“

Mes norime, kad vaikinai, vykstantys į misiją, būtų pasiruošę dirbti iškart atvykę į misijos vietą, turėtų tikėjimą, gimusį iš asmeninio teisumo ir švaraus gyvenimo būdo, kad tarnautų nuostabią ir vaisingą misiją.“ (Conference Report, 1986, balandis, p. 59; arba *Ensign*, 1986, gegužė, p. 45.)

Dėstydami šį kursą, turite nuostabią galimybę padėti įgyvendinti šią pareigą.

PAŠAUKTI TARNAUTI

Mūsų Dangiškojo Tėvo išgelbėjimo planas visiems Jo vaikams suteikia galimybę išgirsti ir priimti Evangeliją. Jūsų mokiniai ruošiasi padėti nešti sugražintosios Evangelijos žinią į visą pasaulį. Jūs turite galimybę padėti jiems pasiruošti, įdiegdami stipresnę tikėjimą Viešpačiu Jėzumi Kristumi, entuziazmą darbui bei suteikdami jiems galimybę išmokti Evangelijos principus ir stengtis mokyti jų vienas kitą. Šiame skyriuje aptariamas pašaukimas

tarnauti tikrosios Viešpaties Bažnyčios misionieriumi. Paraginkite savo mokinius priimti Viešpaties pašaukimą ir tarnauti Jam visa savo „širdimi, galia, protu ir stiprybe“ (DS 4:2).

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Bažnyčios nariai turi pareigą ir privilegiją dalintis sugražintąja Evangelija.
- Viešpats yra pasakęs: „Laukas jau pabalęs pjūčiais“ (DS 4:4).
- Misionieriai padeda surinkti Izraelį.
- Pagrindinis misionieriško darbo tikslas – kviesti žmones pas Kristų.
- Pašaukimas nuolatinėn misijon gaunamas iš Viešpaties per Jo įgaliotus tarnus.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Pastaba: Pirmoje pamokoje skirkite laiko mokinių prisistatymui. Paprašykite jų pasakyti savo vardą, paaiškinti, kas pastūmėjo juos pasirinkti šį kursą, ir ar jų šeimos nariai šiuo metu tarnauja misijoje, jei taip, tai kur jie tarnauja. Jei jūsų klasėje yra nedaug mokinių, galite paprašyti, kad jie įvardytų vieną palaiminimą, kuris gaunamas dėl misionieriškos tarnystės (stenkitės nesikartoti).

Taip pat galite pradėti arba užbaigti pamoką misionieriškomis giesmėmis, pvz.: „Called to Serve“ (*Hymns*, p. 249), „Behold! A Royal Army“ (*Hymns*, p. 251), „Hark, All Ye Nations!“ (*Hymns*, p. 264), „Aš eisiu tenai, kur norėsi Tu“ (Giesmės

ir vaikų dainos, p. 46) ir „Ye Elders of Israel“ (*Hymns*, p. 319). Tai padės jiems išmokti misionieriškų giesmių.

Bažnyčios nariai turi pareigą ir privilegiją dalintis sugražintąja Evangelija.

Paprašykite mokinių išvardyti keletą didžiųjų misionierių iš Raštų ir šių dienų misionierių. Vardus užrašykite lentoje. Kiekvieno mokinio paprašykite trumpai paaiškinti, kuo ją arba jį sužavėjo pasirinktasis misionierius.

Į sąrašą įtraukite arba paryškinkite šiuos vardus: Paulius, Alma, Mozijo sūnūs ir Aaronas. Paprašykite, kad mokiniai susiskirstytų poromis ir kad kiekviena pora pasirinktų vieną ar kelias Raštų eilutes ir ištirtų, kodėl tas misionierius ar misionieriai yra tokie puikūs. (Jei manote, kad mokiniai supranta šių istorijų kontekstą, galite skaityti ne visas eilutes.)

Paulius. Perskaitykite 2 Korintiečiams 11:23–28.

Alma. Perskaitykite Almos 8:8–21.

Amulekas. Perskaitykite Almos 8:18–32.

Mozijo sūnūs. Perskaitykite Almos 17:1–12.

Aaronas. Perskaitykite Almos 22:1–23.

Tada suskirstykite klasės narius į keturias grupes. Kiekvienos mokinių grupės paprašykite perskaityti apie vieną iš šių misionierių (žr. mokinio vadovėlis, „Misionierių pasakojimai“, p. 6–10): Samuelis H. Smitas, Heberis Č. Kimbolas, Vilfordas Vudrafas ir Denas Džounsas. Pakvieskite mokinius pasidalinti savo išpūdžiais apie šiuos pasakojimus ir kaip tai gali padėti jiems, tarnaujant misijoje.

Pakvieskite mokinius aptarti šiuos klausimus:

- Kas bendro tarp Gelbėtojo mokymo Luko 18:29–30 ir kai kurių misionierių, kuriuos aptarėme, išgyvenimų ir savybių?
- Kodėl misionieriai pasiryžę aukotis dėl žmonių, kurių gal net nepažįsta?

Paprašykite mokinių iš mokinio vadovėlio perskaityti Gordoną B. Hinklį teiginį (p. 2).

- Kurių pagrindinių Sugražinimo dalių mus skatina mokyti prezidentas Hinklis?
- Kaip manote, kodėl svarbu žmonėms suprasti kiekvieną iš šių dalių?

Ant lentos atsitiktine tvarka užrašykite šiuos žodžius: *krikštas, veiklos, Šventosios Dvasios dovana, Bažnyčios sporto veiklos, teismas, šokiai, atgaila, Apmokėjimas, pašventinimas, maisto atsargos, vykdyti Dangiškojo Tėvo valią, tikėjimas į Jėzų Kristų, ištvirti iki galo, prisikėlimas*. Lentos viduryje didelėmis raidėmis užrašykite *Evangelija*.

Paprašykite mokinių peržvelgti 3 Nefio 27:13–22 bei Doktrinos ir Sandorų 39:6 ir nuspręsti kurie žodžiai, surašyti lentoje, atitinka Evangelijos apibūdinimą, duotą Viešpaties. Tegul mokiniai apibraukia arba ištrina žodžius, kurie neminimi Raštų

eilutėse. Paaiškinkite, kad nors ir kiti dalykai yra svarbūs, misionierių žinios pagrindas yra pagrindinės Evangelijos dalys, kurių mokė Gelbėtojas. Pakvieskite mokinių garsiai visiems perskaityti mokinio vadovėlyje pateiktą žodžio *Evangelija* reikšmę (žr. mokinio vadovėlis, p. 2). Paprašykite mokinių išiklausyti ir atpažinti žodžius ar frazes, kuriuos reiktų įtraukti į sąrašą lentoje.

Paprašykite mokinius susiskirstyti po du ir pabandyti vienas kitam trumpai apibūdinti Evangeliją taip, kad tai būtų suprantama besidominčiajam.

Su mokiniais aptarkite:

- Kaip manote, kodėl misionieriui svarbu suprasti žodžio *Evangelija* prasmę?
- Kuo skiriasi žodžių *Evangelija* ir *Bažnyčia* prasmė?

Paprašykite mokinio perskaityti Abraomo 2:9–11. Kartu aptarkite šiuos klausimus:

- Kaip manote, kodėl daugelis Bažnyčios narių yra Abraomo palikuonys?
- Iš kur sužinome, kad esame Abraomo palikuonys? (Jei reikia galite pasufleruoti, kad tai atskleista patriarchaliniame palaiminime. Doktrinos ir Sandorų 86:8–10 taip pat parodo santykį tarp kunigystės ir giminystės linijos.) Galite pasidalinti šiuo vyresniojo Raselo M. Nelsono teiginiu apie Abraomo sandorą:

„Mes taip pat esame sandoros vaikai. Mes, kaip ir tie, kurie gyveno senovėje, gavome šventą kunigystę ir nesibaigiančią Evangeliją. Abraomas, Izaokas ir Jokūbas yra mūsų protėviai. Mes esame Izraelio. Turime teisę gauti Evangeliją, kunigystės palaiminimus ir amžinąjį gyvenimą. Mūsų pastangų dėka ir mūsų palikuonių darbų dėka bus palaimintos žemės tautos. Tiesioginė Abraomo sėkla ir į jo šeimą surinkti per išūnystę gauna šiuos pažadėtus palaiminimus, pagrištus tuo ar priimame Viešpatį ir ar paklūstame Jo įsakymams.“ (Conference Report, 1995, balandis, p. 42–43; arba *Ensign*, 1995, gegužė, p. 33.)

- Kaip manote, kokia pagrindinė žinia mums parašyta Abraomo 2:9–11?
- Kadangi esate šioje giminės linijoje, kokia jūsų atsakomybė? (Laiminti kitus, suteikiant galimybę mėgautis sugrąžintosios Evangelijos palaiminimais.)

2

Kartu su mokiniais iš mokinio vadovėlio perskaitykite vyresniojo Raselo M. Nelsono žodžius apie Abraomo sandorą (p. 2) arba galite parodyti DVD 2-ą vaizdo įrašą (0:42).

3

Prieš pamoką perskaitykite ir susipažinkite su šia istorija arba parodykite DVD 3-čią vaizdo įrašą (5:41). Pasiruoškite trumpai atpasakoti šią istoriją savais žodžiais. Pasakojimo pabaigoje pabrėžkite, kad *visi* yra mūsų broliai ir seserys ir kad privalome žvelgti į kitus kaip į Dievo vaikus. Tai padės mums juos mylėti tiek, kad su jais pasidalintume sugrąžintosios Evangelijos žinia.

Buęs Septyniasdešimties kvorumo narys ir Bažnyčios atsivertusysis vyresnysis Džeikobas de Hegeris čia pateiktą pasakojimą naudojo kaip palyginimą visiems misionieriams, pašauktiems aukotis dėl Dangiškojo Tėvo vaikų išgelbėjimo:

„Girdėjau tiek daug puikių liudijimų apie nuostabius vyrus ir moteris, kurie buvo atvesti į Bažnyčią ir norėčiau pasakyti: „Niekada nežinai, ką išgelbėsi.“

Kad būtų aiškiau, mintimis grįšiu į gimtąją Olandiją, kur šešios mano tėvo protėvių kartos gyveno mažame Ševenindženo kaimelyje pajūryje. Jie buvo žvejai arba užsiiminėjo panašia veikla, tokia kaip žvejybinių laivų statyba, burių gamyba ar žvejybinių tinklų taisymas. Daugelis iš jų dalyvavo savanoriškame, bet pavojingame gelbėtojų darbe. Jie buvo narsūs, patyrę vyrai, visada pasiruošę šokti į gelbėjimo valtį ir irtis gelbėjimo misijon. Kiekvieną kartą siaučiant vakarų štormui, kai kurie žvejybiniai laivai susidurdavo su sunkumais. Nelaimės ištiktuose laivuose žvejams baisioje kovoje tekdavo tvirtis laivavirvių ir stengtis išsigelbėti, kad tik nenu-skęstų. Metų metus jūra nusinešdavo žmonių gyvybes.

Kartą per smarkią audrą laivas pateko į bėdą, ir valtis išplaukė gelbėti žvejybinio laivo įgulos. Siautėjo milžiniškos bangos, todėl kiekvienas irkluo-tojas turėjo atiduoti visas jėgas, kad pasiektų į bėdą pakliuvusius žvejus, apsuptus tamsos ir šėlstančios audros su liūtimi.

Priplaukti iki sudužusio laivo pavyko sėkmingai, tačiau valtyje nebuvo pakankamai vietos išgelbėti visą laivo įgulą per vieną gelbėjimo misiją. Vienas vyras privalėjo pasilikti ant denio, kadangi jam tiesiog neužteko vietos; kilo didelė rizika, kad gelbėjimo valtis apvirs. Kuomet gelbėtojai grįžo į paplūdimį, šimtai žmonių laukė su fakelais, kad nušviestų jiems kelią tą niūrią naktį. Įgula, išsekinta kovos su audringais vėjais, bangomis ir liūtimi, nebegalėjo išplaukti antrąją kartą.

Taigi vietinės pakrantės sargybos kapitonas paprašė antrąją kartą plaukti savanorius. Tarp drąsiai žengusių pirmyn buvo ir devyniolikmetis jaunuolis, vardu Hansas. Apsivilkęs neperšlampamais drabužiais, jis kartu su motina atvyko stebėti gelbėjimo operacijos.

Hansui žengus pirmyn, jo motina išsigando ir tarė: „Prašau, Hansai, ne. Tavo tėvas žuvo jūroje, kai buvai ketverių, ir tik prieš tris mėnesius tavo vyresnis brolis Pytas buvo paskelbtas dingusiu jūroje. Tu esi vienintelis man likęs sūnus!“

Bet Hansas atsakė: „Mama, aš jaučiu, kad turiu tai padaryti. Tai mano pareiga.“ Kai Hansas ėlipo į valtį, paėmė irklus ir išnyko naktyje, motina pravirko ir pradėjo nekantriai žingsniuoti po paplūdimį.

Po grumtynių su siautėjančia jūra, kurios truko daugiau nei valandą (kuri Hanso motinai atrodė kaip visa amžinybė), valtis pasirodė pakrantėje. Kuomet gelbėtojai priartėjo ir buvo galima susisiekti šūksniu, pakrantėje esantis kapitonas pridėjęs rankas prie burnos garsiai sušuko: „Ar išgelbėjote jį?“

Tuomet žmonės, fakelais apšvietę jūrą, pamatė, kaip Hansas pakilo nuo savo irklavimo suoliuko ir iš visų jėgų sušuko: „Taip! Ir pasakykite motinai, kad tai – mano brolis Pytas!“

... Niekada nežinai, ką išgelbėsi! Gali būti, kad tai bus žmogus, sumuštas gyvenimo bangų ir nukamuotas audrų arba gal net tas, kuris buvo paskelbtas dingusiu gyvenimo jūroje. Kuomet ką nors išgelbėjate per [savo] gelbėjimo misiją, o koks didis bus [jūsų] džiaugsmas su juo ar ja mūsų Tėvo karalystėje.“ (Conference Report, 1976, spalio, p. 80–81; arba *Ensign*, 1976, lapkritis, p. 56–57.)

Paprašykite mokinių perskaityti Doktrinos ir Sandorų 123:12–17 ir išrinkti principus, kurie susiję su misionierišku darbu. Pagirkite už kiekvieną atsakymą bei raginkite atsakyti ir kitus.

Viešpats yra pasakęs: „Laukas jau pabalęs pjūčiais“ (DS 4:4).

Paprašykite mokinių perskaityti Doktrinos ir Sandorų 11:3.

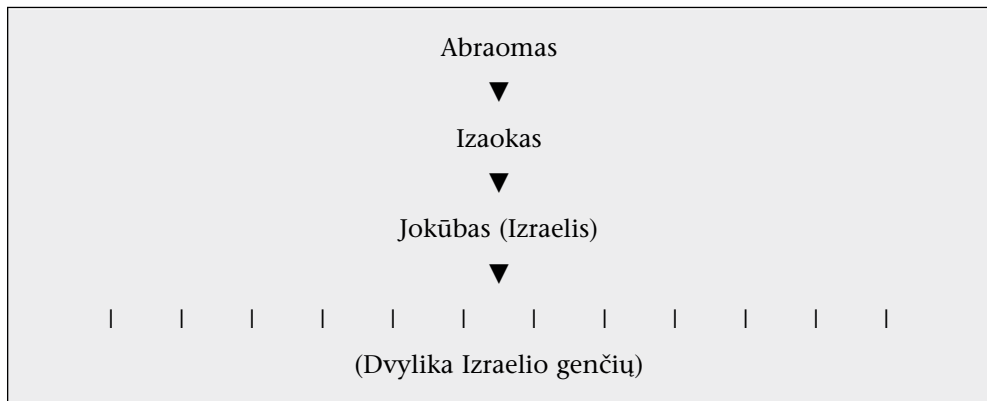
- Ką reiškia frazė „laukas pabalęs“? (žr. mokinio vadovėlio šio skyriaus įvadą, p. 3).

Paprašykite mokinio perskaityti Doktrinos ir Sandorų 33:7–9. Paaiškinkite, kad *pėda* – tai javų ryšulys. Senovėje, žemdirbiai pjaudavo javus, surišdavo į pėdus ir gabendavo į klėtis arba sandėlius. „Pėdai“ nebūtinai reiškia krikštų skaičių misijoje. Tai taip pat gali reikšti palaiminimus, kuriuos misionieriai gauna dirbdami Viešpaties darbą.

- Kaip šios eilutės apibūdina tai, kaip misionieriai turėtų dirbti?
- Kaip manote, ką turite daryti, kad jums išsipildytų pažadas „Atverkite burnas, ir jos prisipildys“? (DS 33:8; taip pat žr. DS 84:85).
- Kaip paklusnumas šiam įsakymui rodo misionieriaus tikėjimą?
- Kaip stengimasis būti „kaip senovės Nefis“ daro įtaką jūsų požiūriui į misionierišką darbą?
- Kaip *dabar*, prieš misiją, galėtumėte pasikeisti, kad būtumėte panašesni į Nefį?

Misionieriai padeda surinkti Izraelį.

Ant lentos nupieškite pateiktą genealogijos schemą:

- Kur, remiantis 1 Nefio 22:3–4, šiandien yra Abraomo, Izaoko ir Jokūbo (Izraelio) palikuonys?
- Kirtlando šventyklos pašventinimo maldoje (DS 109) pranašas Džozefas Smitas meldė, kad per Sugražinimą būtų surinkti „išsklaidyti Izraelio likučiai“. Į ką, remiantis Doktrinos ir Sandorų 109:67, jie bus surinkti? (Į tiesos pažinimą ir tikėjimą Mesiju.)
- Kokį vaidmenį Izraelio surinkime atlieka misionieriai? (žr. DS 29:7).

Iš mokinio vadovėlio (p. 4) kartu su mokiniais perskaitykite prezidento Spenserio V. Kimbolo teiginį ir paprašykite, kad mokiniai išsiaiškintų ir aptartų, ko reikia besidominčiajam, kad jis taptų surinkto Izraelio dalimi. Akcentuokite misionierių tikslą kviesti kitus ateiti pas Kristų per tikėjimą, atgailą, krikštą ir patvirtinimą nariais Viešpaties tikrojoje Bažnyčioje bei ištvėrimą iki galo.

Pagrindinis misionieriško darbo tikslas – kviesti žmones pas Kristų.

Atkreipkite mokinių dėmesį į šiuos vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo žodžius (žr. Mokinio vadovėlis, p. 5):

„Be mano žodžių, mokymų ir išsakyto liudijimo, mano gyvenimas turi būti to liudijimo apie Jėzų dalimi.“ (Conference Report, spalio 1994, p. 40; arba *Ensign*, lapkritis 1994, p. 31.)

- Ką jums, kaip būsimam misionieriui, reiškia vyresniojo Holando žodžiai?

Paprašykite klasės narių susiskirstyti poromis, ir tegul kiekvienas paklausia ir atsako į pateiktus klausimus: (Nors šie klausimai atrodo paprasti, mokiniams jie suteiks galimybę bandyti išreikšti savo įsitikinimus bei liudijimus, taip, kaip jiems teks tai daryti misijoje.)

- Kaip buvimas Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariu priartino jus prie Jėzaus Kristaus?
- Kaip artėjimas prie Kristaus pakeitė jūsų gyvenimą?

- 4 Perskaitykite šį vyresniojo Džefrio R. Holando patyrimą arba galite parodyti DVD 4-to vaizdo įrašo 1-ą dalį (0:18):

„Zonos konferencijose, kurios mums, visuotiniams įgaliotiniams, yra vienos iš geriausių progų mokyti jaunuosius vyresniusius ir seseris, aš klausiau misionierių, ką jie nori, kad jų besidomintieji darytų dėl to, ko jie mokomi.“

- Kaip jūs atsakytumėte į vyresniojo Holando klausimą?

- 4 Tęskite vyresniojo Holando pasakojimą arba parodykite DVD 4-to vaizdo įrašo 2-ą dalį (1:06):

„Visi vienbalsiai sušuko: „Pasikrikštytų!“.

„Taip, – atsakiau, – mes norime, kad jie pasikrikštytų, bet kas turi įvykti prieš tai?“

Tuomet jie tampa truputį įtarūs. *Aha*, pamano jie. *Tai testas. Tai tikrai testas.* ... „Skaitytų Mormono Knygą!“ – sušunka kažkas. „Melstųsi!“ – sušunka vyresnysis iš kambario galo. „Eitų į Bažnyčią!“ – sako viena iš seserų pirmoje eilėje. „Išklausytų visus pokalbius!“ – pasiūlo dar kažkas.

... Aš sakau: „Bet ką dar norite, kad darytų besidomintieji?“

„Pasikrikštytų!“ – vėl visi vienbalsiai sušunka.

„Vyresnieji, – maldauju, – krikštą jūs jau man minėjote, bet aš vis dar klausinėju!“

Na dabar jie visiškai suglumo. ... „Gyventų pagal Išminties Žodį!“, – kažkas sako. „Mokėtų dešimtinę!“, – sušunka kitas. Taip ir tęsiasi.“

- Kaip jūs manote, ką misionieriai praleido?

- 4 Skaitykite toliau arba parodykite DVD 4-to vaizdo įrašo 3-čią dalį (0:50):

„Galiu pasakyti, kad misionieriai beveik niekada nepriartėja prie dviejų pačių pagrindinių dalykų, kuriuos mes norime, kad besidomintieji padarytų prieš krikštą: tikėtų Viešpatį Jėzų Kristų ir atgailautų dėl savo nuodėmių. Juk „Mes tikime, kad pirmieji Evangelijos principai ir apeigos yra: pirma, tikėjimas į Viešpatį Jėzų Kristų; antra, atgaila; [tuomet] trečia, krikštas panardinant nuodėmėms atleisti; ketvirta, rankų uždėjimas Šventosios Dvasios dovanai suteikti.“ [Tikėjimo Teiginiai 1:4; kursyvas pridėtas.]

- Kodėl tikėjimas į Jėzų Kristų ir atgaila yra gyvybiškai svarbūs naujam atsivertusiajam?

- 4 Užbaikite skaityti vyresniojo Holando istoriją arba parodykite DVD 4-to vaizdo įrašo 4-tą dalį (1:20):

„Naujasis atsivertusiojo gyvenimas turi būti pastatytas ant tikėjimo Jėzumi Kristumi ir Jo išperkančiąja auka – ant įsitikinimo, kad Jis iš tiesų yra Dievo Sūnus, kad Jis gyvena šią akimirką, kad Jis iš tiesų yra vartai į avių gardą, kad tik Jis turi mūsų išgelbėjimo ir išaukštinimo raktus. Tokį įsitikinimą seka tikroji atgaila, atgaila, rodanti mūsų troškimą būti švairiems, atsinaujinusiems ir sveikiems, atgaila leidžianti pretenduoti į visus Apmokėjimo palaiminimus.

*Tuomet seka krikštas nuodėmėms atleisti. Taip, taip pat krikštijamasi, kad taptume Bažnyčios nariais, bet tai nėra tai, ką pranašas Džozefas Smitas nusprendė pabrėžti tame tikėjimo teiginyje. Jis pabrėžė, kad tai krikštas nuodėmėms atleisti, – atkreipdamas jūsų ir mano, misionieriaus ir besidominčiojo, dėmesį į Apmokėjimą, į išgelbėjimą, – Kristaus dovana mums. Tai veda naują atsivertusįjį prie „gerosios žinios“ palaiminimų.“ („Missionary Work and the Atonement“, *Ensign*, 2001, Kovas, p. 10–11.)*

- Kokią žinią, pagal 2 Nefio 2:6–9, turi išgirsti visi žmonėms?
- Dėl to, kad suprantate šias Raštų eilutes, koks turėtų būti jūsų, kaip misionieriaus, pagrindinis tikslas?

Pašaukimas nuolatinėn misijon gaunamas iš Viešpaties per Jo įgaliotus tarnus.

- Parodykite mokiniam pateiktą pažymėjimą. Jei įmanoma, padidinkite šio pažymėjimo kopiją, kad mokiniam būtų lengviau matyti, arba padarykite permatomą kopiją ir projektoriumi parodykite ją ant ekrano.

PASTARŲJŲ DIENŲ
ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

Patvirtiname, kad vyresnysis

kuris gyvena pagal Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios tikėjimą ir yra jos draugijoje, buvo tinkamai pašauktas ir paskirtas Bažnyčios misionieriumi ir turi įgaliojimą mokyti evangelijos principų.

Kviečiame visus žmones įsiklausyti į jo žodžius.

Thomas M. Brown
Percelentas

Data _____

Misionieriaus pavardė _____

Geltona _____

© 1994, 2008 IR. 31962011 156

- Kokie oficialūs reikalavimai keliami norintiems tapti nuolatiniais misionieriais? (Užpildyti pareiškimus, keletą kartų pasikalbėti su kunigijos vadovais, gauti misijos pašaukimą, būti paskirtu misionieriumi.)
- Ką jums reikš būti paskirtu nuolatinio Jėzaus Kristaus atstovu?

Paprašykite mokinio perskaityti Doktrinos ir Sandorų 64:29.

- Kaip žinojimas, kad dirbate Viešpaties darbą, keičia tai, kaip dirbate, gyvenate ir elgiatės?
- Kas, pagal Doktrinos ir Sandorų 64:29, įgaliotiniams svarbiausia ieškant pasisekimo?

Pasidalinkite pateikta išgalvota istorija arba patys sugalvokite tokią, kuri užmegztų diskusiją apie Viešpaties ranką pašaukiant kiekvieną misionierių:

Roberto nekantraudamas atsisėdo atidaryti voka, kuriame buvo jo misijos pašaukimas. Pastaruosius kelis metus jis praleido mokydamasis užsienio kalbą. Jis buvo tikras, kad bus pašauktas tarnauti ten, kur galės panaudoti savo įgytus įgūdžius mokydamas sugrąžintosios Evangelijos. Perskaitęs laišką ir pamatęs misijos paskyrimo vietą, jis staiga nusivylė. Jis buvo ne tik pašauktas tarnauti savo šalyje, bet ir mokytis savo gimtąja kalba! „Kaip tai gali būti pašaukimas iš Viešpaties? – mąstė jis. – Viešpats tikrai žino apie mano įgūdžius kalbėti užsienio kalba.“

- Ką pasakytumėte šiam jaunuoliui, jeigu jis prašytų jūsų patarimo, išreikšdamas abejones, kad jo pašaukimas iš Dievo?
- Su kokiais kitais iššūkiais, kurie sukeltų abejones dėl pašaukimo, gali susidurti misionieriai?

Galite pasidalinti prezidento Boido K. Pakerio, veikiančiojo Dvylikos Apaštalu Kvorumo prezidento, žodžiais:

„Pirmasis didis pažinimas yra suvokti, kad tai visai ne *jūsų* misija – tai Viešpaties misija. Žinau, kad sakome: „vykstu į savo misiją“, bet tai ne *mano* misija, o *Jo* misija... Per malda, išbandymus, darbą, studijavimą, sunkumus ir nusivylimus, kuriuos patirsite, suvoksite, kad tai Viešpaties misija. Jūs tai suvoksite.“ („Some Things Every Missionary Should Know“ [seminaras naujiems misijų prezidentams, 2002 m. birželio mėn. 26 d.], p. 2.)

Paklauskite, ar mokinys negalėtų mintinai pasakyti penktąjį tikėjimo teiginį (jei negali, tuomet paprašykite, kad perskaitytų).

- Kuo šis tikėjimo teiginys susijęs su pašaukimu misijon?
- Kaip suvokimas, kad jūsų pašaukimas gaunamas tiesiogiai iš Viešpaties per Jo tarnus, gali paveikti tai, kaip jūs tarnaujate?

MOKINIAMS SIŪLOMOS UŽDUOTYS

- Pradėkite vesti studijų žurnalą. Tai žurnalas, kuriame įrašomos išvalgos apie Evangeliją, gautos studijų metu. Tai padės jums pradėti naudotis naudingu misionieriaus įrankiu. Daugumoje misijų prašoma, kad misionieriai vestų tokį žurnalą.
- Atmintinai išmokite Doktrinos ir Sandorų ketvirtą skyrių ir pasiruoškite pacituoti jį ateinančioje pamokoje per klasės dvasinę mintį (arba galbūt pacituosite ir kartu su visais klasėje).
- Atmintinai išmokite Tikėjimo Teiginius (arba padarykite tai iš naujo).
- Pakalbėkite su neseniai grįžusiu misionieriumi ir jo arba jos paklauskite, ar misija jiems buvo pasiaukojimas.
- Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 31:3–13 ir išanalizuokite Viešpaties paliepimus bei pažadus skirtus misionieriams.
- Kas savaitę, į kiekvieną pamoką atsineškite Raštus ir mokinio vadovėlį.

© Steve Tregagle. Kopijuoti draudžiama

ASMENINIS VERTUMAS

Asmeninis vertumas gyvybiškai svarbus kiekvienam asmeniui, besiruošiančiam įžengti į šventyklą ir tarnauti nuolatinėje misijoje. Vyskupai ir kuolų prezidentai nusprendžia, ar asmuo vertas. Kaip mokytojas, pats nenustatinėkite reikiamo vertumo lygio. Mokinius su klausimais apie vertumą, nukreipkite pas jų kunigijos vadovus.

Šioje pamokoje paraginsite mokinius būti paklusnius Viešpaties įsakymams, Jo pranašų ir apaštalų mokymams bei misijos taisyklėms. Įsitinkite, kad mokiniai žino, jog prieš pradėdami tarnauti misijoje, jie turėtų visus rimtus ir neišspręstus prasižengimus aptarti su savo kunigystės vadovais. Kuomet misionieriai verti ir paklusnūs, jie gali „kalbėti Viešpaties Dievo, būtent pasaulio Gelbėtojo, vardu“ (DS 1:20).

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Asmeninis vertumas būtinas dirbant misionierišką darbą.
- Asmeninis vertumas leidžia būsimiems misionieriams gauti šventyklos palaiminimus.
- Atgaila – tai apvalantis procesas, padedantis mums tapti vertiems.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Asmeninis vertumas būtinas dirbant misionierišką darbą.

Suskirstykite mokinius į grupes ir paprašykite, kad iš mokinio vadovėlio jie perskaitytų vyresniųjų Čarlzo Didį, Ričardo G. Skoto bei Prezidento Gordono B. Hinklio žodžius (žr. p. 14). Pateikite mokiniams šiuos klausimus, kad juos aptartų savo grupėse:

- Ką reiškia būti vertam tarnauti misijoje?
- Kodėl vertumas toks svarbus misionieriškame darbe?

- Ką žodžiai „prevencija geriau už išpirkimą“ reiškia jaunuoliui, kuris ruošiasi tarnauti misijoje?
- Kas, pasak vyresniojo Didje, turėtų mus paskatinti vengti nuodėmės?
- Kodėl turėdami „meilės Viešpačiui ir Jo įsakymams dvasios“ lengviau išliksite verti tarnauti misijoje?
- Kodėl atgailos atidėliojimas kenkia misionieriškam darbui?
- Kodėl Viešpaties misionierišką darbą gali „dirbti paprasti nepaprastai dirbantys žmonės“? Kodėl jie turi būti verti, kad tai pasiektų?

Paklauskite mokinių:

- Kokių marų pasak Prezidento Hinklio reikia vengti?

Kartu su mokiniais iš mokinio vadovėlio perskaitykite Prezidento Gordono B. Hinklio žodžius apie pornografiją (žr. p. 14).

- Kokius kitus marus galėtumėte įtraukti į šį sąrašą?
- Kaip pornografija, dalinimasis nepadoriais pasakojimais ir Išminties Žodžio laužymas prilygsta spąstams?

Paprašykite mokinių įvardyti kitus marus arba spąstus bei jų keliamą pavojų asmens dvasingumui.

- Ką reiškia išlikti nesuterštam pasauliui? (žr. Jokūbo laiškas 1:27).
- Kokius palaiminimus gauname, kai leidžiame dorai puošti mūsų mintis? (žr. DS 121:45).

5

Kaip galime atsikratyti negerų vaizdų, užplūstančių mūsų protus? Perskaitykite pateiktus Prezidento Boido K. Parkerio žodžius arba parodykite DVD 5-tą vaizdo įrašą (0:54):

„Kiekvienoje kompiuterio klaviatūroje, visomis kalbomis, yra mygtukas su užrašu *ištrinti*. Turėkite „ištrynimo mygtuką“ savo prote. Suplanuokite, kaip naudosite šį ištrynimo mygtuką. Jei viena iš tokių vertumui grasinančių minčių mėgins įsibrauti į jūsų protą, ištrinkite ją!

Nagi, kas galėtų būti tas ištrynimo mygtukas? Gal mažas gestas, kurio niekas nepastebės. Nežinau, kas galėtų būti jūsų mygtukas. Jūs turite nuspręsti. Tai privatu. Galbūt, jei nešiojate akinius, galite juos paliesti. Kuomet į galvą braunasi mintis, paliečiate savo akinius, kad ją ištrintumėte. Tik jūs vienas apie tai žinosite. Arba tai gali būti kažkoks tik jums žinomas mažas gestas, toks kaip paglostyti ranką. Išmokite naudotis savo ištrynimo mygtuku, kuomet kyla tokios mintys ir pagundos. Jūs galite išmokti jas ištrinti.

Galite išmokti kontroliuoti savo mintis. Jeigu tai darysite ir būsite paklusnūs, viskas bus gerai. Jūs būsite vedami.“ („Some Things Every Missionary Should Know“ [seminaras naujiems misijų prezidentams, 2002, birželio 26], p. 16–17.)

Asmeninis vertumas leidžia būsiniams misionieriams gauti šventyklos palaiminimus.

Paprašykite mokinių perskaityti Doktrinos ir Sandorų 109:22–23 ir lentoje užrašyti keturias palaimas, kurių Kirtlando šventyklos pašventinimo maldoje prašė pranašas Džozefas Smitas. Aptarkite kiekvieną šią palaimą. Galite naudoti šiuos atitinkamus klausimus:

- Kaip manote, ką reiškia veikti Dievo vardu, esant misionieriumi?
- Kaip Dievo šlovė gali supti mus žemiškajame pasaulyje? (Žr. DS 88:28–29; 93:36.)
- Kokiais būdais angelai gali mus apsaugoti? (Žr. 2 Nefio 32:3–4; DS 13.)

Paprašykite mokinių, kad iš mokinio vadovėlio perskaitytų vyresniojo Džozefo B. Virtlino žodžius apie šventyklos palaimas (žr. p. 15). Lentoje užrašykite kitas palaimas.

Kad taptumėte sėkmingu misionieriumi, reikia gauti palaimas, arba „dovanas“, kurios gaunamos tik šventykloje, o taip pat ir Šventosios Dvasios dovanos. Iš mokinio vadovėlio kartu su mokiniais perskaitykite vyresniųjų Džefrio R. Holando, Briuso R. Makonkio bei prezidento Džozefo Fildingio Smito žodžius (žr. p. 15–16).

- Remdamiesi šių brolių žodžiais atsakykite, kaip šventyklos apdovanojimas padeda misionieriui skelbti sugražintą Evangeliją?
- Pasakykite mokiniams, kad pastebima, jog kartais Bažnyčios nariai labiau akcentuoja pašaukimą tarnauti misijoje negu šventyklos apeigų gavimą. Kaip manote, kodėl pašaukimas tarnauti misijoje gali būti labiau akcentuojamas nei šventyklos palaimos?

Pasidalinkite Hovardo V. Hanterio, keturioliktojo bažnyčios prezidento, raginimu mokinio vadovėlyje (p. 15).

- Ką, pagal Doktrinos ir Sandorų 95:8; 105:11–12, Viešpats numatė duoti šventiesiems Jo šventose šventyklose?
- Pagal mokinio vadovėlyje pateiktus vyresniųjų Deivido B. Heito ir Džeko H. Goslindo jaunesniojo žodžius (p. 16) įvardykite kelis būdus, kaip žmogus šventykloje apdovanojamas „galia iš aukštybių“? (Galite lentoje surašyti mokinių pasiūlymus ir, jei tinka, juos aptarti. Įspėkite mokinius, kad šios trumpos diskusijos metu nevertotų žodžių, vartojamų šventykloje, ir nebūtų per daug konkretūs.)
- Kodėl šie šventyklos apdovanojimai, arba dovanos, svarbios misionieriui?

Daugelis misionierių turi progą gauti šventyklos apdovanojimą prieš misiją. Vyresnysis Ričardas G. Skotas mokė:

„Siekiant gauti šventyklos palaimas, svarbiausias keliamas reikalavimas – asmeninis vertumas.“ (Conference Report, 1999, balandis, p. 31; arba *Ensign*, 1999, gegužė, p. 25.)

Pakvieskite mokinius aptarti šventyklos rūbų spalvą ir kuo ypatinga balta spalva. Kai kurie jūsų mokiniai dar gali būti nebuve šventykloje. Šiems mokiniams galite perskaityti pateiktą paaiškinimą ir pastebėjimą apie šventyklos rūbus bei aptarti pateiktus klausimus:

„Atlikdami šventyklos apeigas, dėvime baltais drabužiais. Šie drabužiai simbolizuoja tyrumą, vertumą ir švarumą.

Ižengę į šventyklą, savo kasdieninius rūbus pakeičiate balta šventyklos apranga. ... Palikdami savo rūbus spintelėje, kartu su jais paliekate ir bėdas, rūpesčius, suirzimą. Iš šio mažo atskiro persirengimo kambario išeinatė apsilvilkę baltai ir pajuntate vienybę ir lygybę, nes aplink visi apsirengę taip pat.“
(*Ruošiantis įžengti į Viešpaties šventyklą* [2002], 16–18.)

- Kaip, jūsų manymu, persirengimas baltais šventyklos rūbais padeda jums pasiruošti šventiems patyrimams šventykloje?
- Kodėl pasiruošimas būti vertam garbinti šventykloje taip pat padeda jums pasiruošti tarnauti Viešpačiui misijoje?
- Kaip atminimas, kad buvote šventykloje ir ten sudarėte šventas sandoras, gali palaiminti jūsų, kaip misionieriaus, gyvenimą?

Pakvieskite mokinius perskaityti vyresniojo Ričardo G. Skoto žodžius iš mokinio vadovėlio (p. 16) ir pagalvoti, kodėl per pokalbį šventyklos rekomendacijai gauti ir per pokalbius su kunigijos vadovais dėl vertumo tarnauti misijoje būtina būti visiškai sąžiningam.

- Kaip manote, ką reiškia tai, kad pokalbis šventyklos rekomendacijai gauti yra „svarbus žingsnis, patvirtinantis, kad jūs subrendę ir dvasiškai pasiruošę“ gauti apeigas ir laikytis sandorų Viešpaties namuose?
- Kaip manote, kodėl asmeninis vertumas būtinas, siekiant gauti šventyklos bei nuolatinės misijos palaimas?

Atgaila – tai apvalantis procesas, padedantis mums tapti vertiems.

Paaiškinkite, kad atgaila yra geroji sugrąžintosios Jėzaus Kristaus Evangelijos dalis ir kad, jei šiuo metu mokiniai nėra verti, per atgailą jie gali tokie tapti. Alma sakė savo sūnui „kokį džiaugsmą ir kokią nuostabią šviesą“ jis patyrė po apvalančios atgailos (Almos 36:20).

Paprašykite mokinių susiskirstyti po du ir paruošti po trumpą pamoką, kad galėtų mokyti besidomintį apie atgailą. Paprašykite daugiausia dėmesio skirti principui, kaip tikėjimas Kristumi veda žmogų atgailauti dėl savo nuodėmių. Jums gali praversti vyresniojo Holando žodžiai iš mokinio vadovėlio (žr. p. 16), pateiktos eilutės bei visos kitos eilutės, kurios, jų manymu, gali praversti: Helamano 14:13; 15:7–8; 3 Nefio 12:19–20; Doktrinos ir Sandorų 53:3. Po to, kai jie paruoš šią trumpą pamoką, paprašykite, kad viena mokinių pora mokytu kitą. Baigus sukeiskite vaidmenis. Po kelių minučių leiskite visiems keturiems mokiniams vienas su kitu aptarti tai, ką patyrė. Ką darė gerai ir ką galėjo padaryti geriau?

Ne tik tie, kurie rimtai prasižengė, bet visi ruošdamiesi misijai privalo atgailauti. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Doktrinos ir Sandorų 133:16. Tuomet paprašykite, kad jie, kaip būsimi misionieriai, paaiškintų šių eilučių svarbą.

Perskaitykite pateiktą hipotetišką pasakojimą, vaizduojantį šį principą:

Krego gyvenimas pasikeitė. Metų metais jis augo Bažnyčios narių apsuptyje ir sekė Jos mokymais. Tačiau būdamas penkiolikos septyniolikos pradėjo klupti ir laužyti kai kuriuos įsakymus. Šie veiksmai vertė jį Bažnyčioje jaustis nejaukiai. Kartą jis išgirdo kuolo vadovą kalbant apie atgailos ir tarnavimo misijoje be nuodėmių naštos džiaugsmą. Tai palietė jo širdį, ir jis suprato, kad turi pakeisti savo gyvenimą. Jis susitarė dėl susitikimo su vyskupu.

- Kokie klausimai galėtų suktis Krego galvoje, belaukiant susitikimo su vyskupu?
- Kaip jūs atsakytumėte į Krego klausimus?

Su mokiniais perskaitykite *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* ([2004], p. 17) poskyrio „Atgaila“ pastraipą *Išpažinimas*. Aptarkite kunigystės vadovo reikšmę padedant atgailaujančiajam.

Perskaitykite pateiktus Boido K. Parkerio žodžius:

„Tebūnie pašlovintas Dievas už apvalančią, skaistinančią, atleidžiančią Apmokėjimo galią, kurią suteikė Viešpats Jėzus Kristus, apie kurią aš liudiju.“
(Conference Report, 2000, spalio, p. 96; *Ensign*, 2000, lapkritis, p. 74.)

„Atgailą kaip ir muilą, reikia naudoti dažnai.“ (Conference Report, 1997, balandis, p. 9; arba *Ensign*, 1997, gegužė, p. 9.)

Į rankas paimkite muilą.

- Kuo atgaila panaši į muilą?

Akcentuokite, kad nuoširdžiai atgailavęs, žmogus ne tik apvalomas nuo nuodėmių, bet ir patiria širdies bei prigimties permainą, kas susiję su nuodėme, dėl kurios atgailaujama.

- Kaip jaučiatės, kai Apmokėjimo galia jus dvasiškai apvalo?
- Kodėl atgailaujant svarbu palikti nuodėmes? (Žr. DS 58:43.)

Atgaila pavers jus asmeniniu apvalančios Apmokėjimo galios liudytoju.

- Prie ko, remiantis ketvirtuoju tikėjimo teiginiu, besidomintįjį ves nuoširdi jo atgaila?

Paprašykite mokinių apmąstyti misionierių Apaštalo Pauliaus, Almos jaunesniojo ir Mozijo sūnų gyvenimus bei jų galingus liudijimus.

- Kodėl jie taip atkakliai mokė atgailos Evangelijos net tuomet, kai jiems grėsė pavojus?
- Kodėl visuomet teisūs vyrai, tokie kaip Nefis, Abinadis ir Moronis, buvo puikūs Gelbėtojo Apmokėjimo mokytojai?

Perskaitykite mokiniams pateiktus vyresniojo Gleno L. Peiso žodžius:

„Misija tai ne vieta nusidėjeliams atgailauti, bet kviesti nusidėjėlius atgailauti. Misionierius siunčiame į misiją ne tam, kad įgytų liudijimą, bet kad dalintųsi savuoju.“ („Why?“ [pasisakymas per dvasinę valandėlę Rikso kolegijoje, 1991, rugsėjo mėn. 24 d.], p. 3.)

Paprašykite mokinio savais žodžiais perfrazuoti vyresniojo Peiso žodžius.

Kartu su mokiniais perskaitykite ir aptarkite likusius vyresniojo Peiso žodžius mokinio vadovėlyje (p. 17).

- Ką mano jaunimas, remiantis vyresniojo Peiso žodžiais, apie išpažinimą prieš pat misiją?
- Ką patartumėte būsimajam misionieriui, bijančiam atvirai pasikalbėti su savo kunigystės vadovu apie savąsias nuodėmes?

Paašškinkite mokiniams, kad Gelbėtojo Apmokėjimas suteikia viltį tiems, kas jaučia, jog jiems negali būti atleista. Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 58:42.

- Jei Viešpats daugiau nebeprisimena mūsų nuodėmių, kodėl kai kuriems žmonėms sunku sau atleisti?

Perskaitykite Almos 36:19. Paašškinkite savo mokiniams, kad kuomet nuoširdžiai atgailaujame, galime pašalinti skausmą, kurį jaučiame, prisiminę savo nuodėmes. Mes neturime amžinai jausti skausmą.

Padėkite mokiniams suprasti, kad po to, kai Viešpats atleidžia, pajuntame tikrąją ramybę. Vyresnysis F. Burtonas iš Septyniasdešimties paašškino:

„Visiškai atgailavę, jaučiate vidinę ramybę. Kažkaip pajuntate, jog jums atleista, nes ilgą laiką jus slėgusi našta staiga pradingo. Jos *nebėra*, ir *jūs tai žinote*.“ (Conference Report, 1983, balandis, p. 79; arba *Ensign*, 1983, gegužė, p. 59.)

6 7

Kartais žmonės, kurie nusidėjo, mano, kad niekada nebetaps švarūs, nebebus tuo, kuo galėjo tapti. Paprašykite mokinių atsiversti mokinio vadovėlyje parašytus vyresniojo Ričardo G. Skoto žodžius (p. 17) arba galite parodyti DVD 6-tą (0:38) ir 7-tą (0:42) vaizdo įrašus.

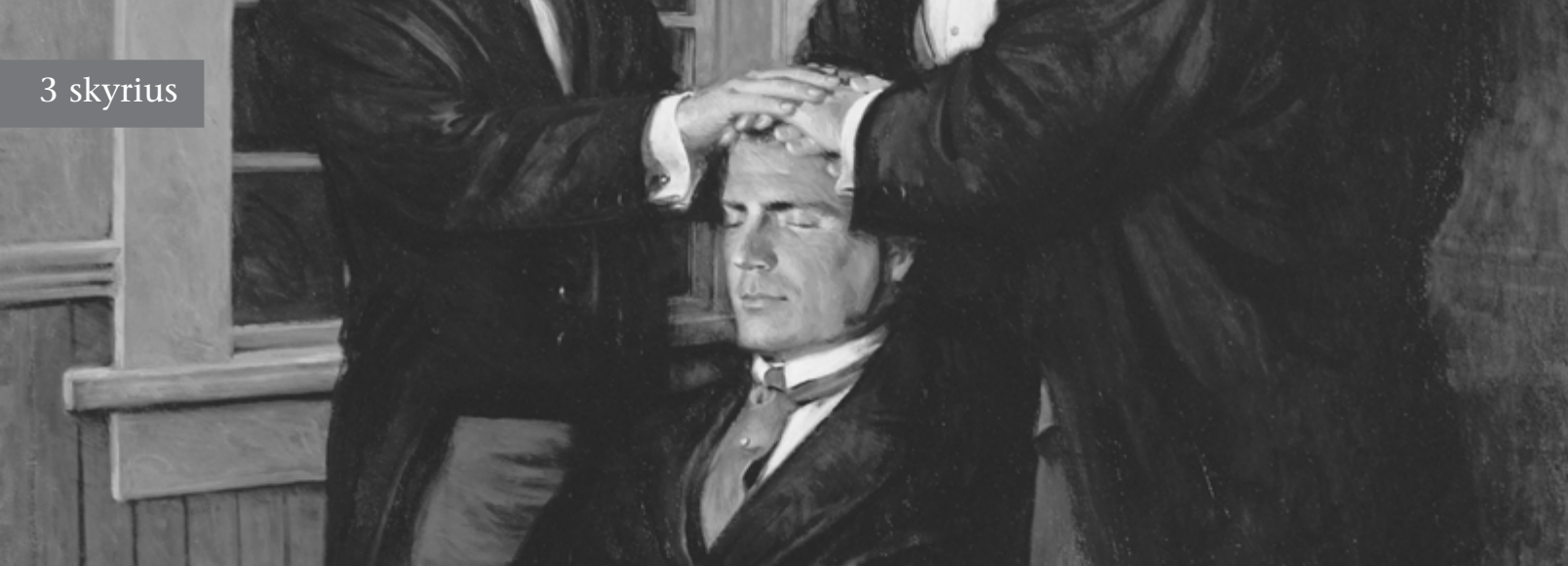
Pastaba: Atminkite detalai neaptarinėti nuodėmių arba neinterpretuoti mokinio vadovėlyje parašytų vyresniojo Skoto ir prezidento Parkerio žodžių. Vertėtų paraginti mokinius detalius klausimus apie atgailą aptarti su savo vyskupu ar skyriaus prezidentu.

Paašškinkite, kad nors atgailą lydi atleidimas, yra nuodėmių, kurios gali neleisti asmeniui tarnauti misijoje. Pavyzdžiui, BroLIAI pasakė, kad būsimi misionieriai, kurie įsitraukė į nesantuokinius santykius, petingą, kitus lytinius iškrypimus,

vartoję narkotines medžiagas, įvykdė rimtą civilinį nusikaltimą ir kitus prasižengimus, privalo atgailauti ir to nekartoti bent vienerius metus. Tiems, kurie turėjo amoralių santykių su keliais partneriais ar ilgalaikių heteroseksualių arba homoseksualių santykių su vienu partneriu, nebus leidžiama tarnauti nuolatinėje misijoje. Paraginkite mokinius, kurie turi klausimų, apsilankyti pas savo vyskupą ar skyriaus prezidentą.

MOKINIAMS SIŪLOMOS UŽDUOTYS

- Išmokite atmintinai Doktrinos ir Sandorų 58:42–43 ir 121:45–46.
- Išstirkite savo asmeninį vertumą tarnauti misijoje. Jei yra kažkas, ką reikėtų išspręsti, nutarkite, ką reiktų daryti, ir atlikite tai.
- Užrašykite savo studijų žurnale, kaip suprantate, kodėl tie, kurie turi nuoširdų tikėjimą į Jėzų Kristų, atgailaus dėl savo nuodėmių, pasikrikštys, priims Šventosios Dvasios dovaną. Kodėl misionieriams svarbu savo gyvenime suprasti šį ryšį? Kodėl jie turi sugebėti aiškiai mokyti šios tiesos?

ŠVENTOSIOS DVASIOS BENDRYSTĖ

Pastaba: 4 skyriuje esantiems mokymo pasiūlymams reikia išankstinio pasiruošimo (žr. „Misionieriams derėtų naudoti ugdančius mokymo metodus“, p. 28). Paprašykite dviejų mokinių paruošti trumpą parodomąją pamoką. Parinkite tokius mokinius, kurie, jūsų manymu, nesijaus nejaukiai mokydami visus mokinius ar kai patys bus vertinami kitų. Paprašykite jų paruošti keturių penkių minučių pamokėlę, kurioje jie bus misionieriai, mokantys sugrąžintos Evangelijos principo. Leiskite jiems pasirinkti, kokių principų ar

įvykių mokyti (pvz.: tikėjimas į Jėzų Kristų arba Pirmasis Regėjimas). Padėkite jiems nuspręsti, kokias eilutes naudoti. Jei tinka, pasiūlykite jiems paveiksluką, kelis klausimus, kurių patartina klausti savo „besidominčiųjų“ arba parekomenduokite tai, kas padės jiems pasiruošti. Paaiškinkite, kad po to, kai jie mokins, kiti mokiniai vertins jų mokymą.

IVADAS

Būsime misionieriai, ruošdamiesi savo misijai, turėtų suprasti, kokią įtaką Dvasia daro jų gyvenimui. Kadangi jie dirbs Viešpaties darbu, būtina sugebėti atpažinti ir sekti Viešpaties raginimais, kurie ateina per Jo Dvasią. Į misiją jie turėtų atvykti turėdami karštus liudijimus. Iš patirties turėtų žinoti, kad į maldas atsakoma. Jie turėtų išmokti išiklausyti į Šventosios Dvasios balsą, kad misionieriškame darbe sugebėtų tinkamai vykdyti Viešpaties valią.

Pastaba: Šiame skyriuje dėmesys sutelktas į tai, kodėl misionieriams svarbu asmeniškai priimti ir suprasti Dvasią. 4 skyriuje bus rašoma apie mokymą Dvasia.

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Kristaus šviesa – tai teigiamas poveikis visų žmonių gyvenime.
- Šventoji Dvasia yra Dievybės narys.
- Yra daug būdų, kuriais Šventoji Dvasia teigiamai veikia mūsų gyvenimą.
- Jautrumas ir paklusnumas Dvasiai priskiriami prie geriausių misionierių priemonių.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Pastaba: Du žemiau pateikti PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI buvo sujungti ir pateikti kaip vienas pasiūlymas.

Kristaus šviesa – tai teigiamas poveikis visų žmonių gyvenime.

Šventoji Dvasia yra Dievybės narys.

Lentoje užrašykite šiuos tris pateiktus šaltinius ir pavadinimus:

- *Šventoji Dvasia*. Doktrinos ir Sandorų 130:22–23
- *Šventosios Dvasios dovana*. Raštų rodyklė („Dovana, Šventosios Dvasios“, p. 36, „Šventoji Dvasia“, p. 180)
- *Kristaus šviesa*. Doktrinos ir Sandorų 84:46; 88:13; *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* (2004); citata iš mokinio vadovėlio (p. 21)

Mokinius suskirstykite į tris grupes ir kiekvienai grupei paskirkite po vieną iš šių temų. Paprašykite jų perskaityti šaltinius, kurie padės apibendrinti faktus jiems paskirta tema. Jiems baigus, pakvieskite juos savo apibendrinimus užrašyti lentoje po atitinkamu pavadinimu.

Paprašykite kiekvienos grupės atsiversti mokinio vadovėlį ir tyliai perskaityti su ju užduotimi susijusius pareiškimus.

- *Šventoji Dvasia*. Vyresnysis Robertas D. Heilsas (p. 22)
- *Šventosios Dvasios dovana*. Vyresnieji Dalinas H. Ouksas (p. 22) ir Briusas R. Makonkis (p. 22)
- *Kristaus šviesa*. Prezidentas Boidas K. Pakeris (p. 21) ir vyresnysis Džozefas B. Virtlinas (p. 21)

Paprašykite tų, kurie studijavo atitinkamas dalis, kad aptartų atsakymus į pateiktus klausimus.

- Kurie Šventosios Dvasios vaidmenys yra ypač svarbūs misionieriams ir jų besidomintiesiems. Kodėl?
- Kaip vyresniojo Makonkio palyginimas gali padėti misionieriams mokant besidomintįji?
- Kaip manote, kodėl jūsų mokymo metu bus svarbu suvokti, kad kiekvienam buvo duota Kristaus šviesa? (Panagrinėkite tokią mintį: Kristaus šviesa taps dvasine pagalbininke padedant besidomintiesiems priartėti prie Kristaus. Kai jie bus vis geriau pasiruošę tapti tikrosios Viešpaties Bažnyčios nariais, Ji skatins juos priimti pirmuosius Evangelijos principus ir apeigas.)

Suskirstykite mokinius poromis, ir tegul mokiniai poroje vienas po kito paaikšina, koks skirtumas tarp Kristaus šviesos ir Šventosios Dvasios dovanos. Antrasis mokinys turėtų stengtis nekartoti pirmojo mokinio paaikškinimo ir nekopijuoti to, ko mokė pirmasis mokinys.

Šventoji Dvasia daugeliu būdų teigiamai veikia mūsų gyvenimą.

Paklauskite mokinių:

- Kokiais būdais Šventoji Dvasia gali daryti mums įtaką? (Mokinių atsakymus užrašykite lentoje.)
- Kodėl misionieriui svarbu suprasti, kaip bendrauja Šventoji Dvasia?
- Kas nutinka, kuomet, gavus raginimus iš Šventosios Dvasios, jų nevykdome?

Paprašykite, kad mokiniai perskaitytų Doktrinos ir Sandorų 8:2–3 ir vyresniojo L. Lionelio Kendriko žodžius iš mokinių vadovėlio (p. 23).

Paaiškinkite, kad kartais žmonės jaučia Šventosios Dvasios įtaką, bet neatpažįsta jos. Paprašykite mokinių perskaityti, kas nutiko lamanitams 3 Nefio 9:20.

- Kodėl kai kurie žmonės turi Dvasią, bet neatpažįsta Jos?

Kartu perskaitykite Galatams 5:22–23 ir aptarkite, kas vyksta gyvenime tų, kurie jaučia Dvasią.

Įsitikinkite, kad mokiniai supranta, jog privalome būti verti, kad jaustumė Šventosios Dvasios įtaką. Apie tai smulkiau bus parašyta 4 skyriuje. Akcentuokite kad:

- Viešpaties Dvasia niekada neragins asmens elgtis ne pagal sugrąžintosios Evangelijos ar ne pagal teisių Bažnyčios kunigystės įgaliotinių standartus.
- Sunku, gal net neįmanoma, gauti Dvasios raginimus, kuomet esame apkvaišę nuo narkotinių medžiagų, alkoholio ar panašių medžiagų. „Jūsų kūnas išties yra jūsų minčių įrankis ir jūsų charakterio pagrindas.“ (Boidas K. Parkeris, Conference Report, 2000, spalio, p. 93; arba *Ensign*, 2000, lapkritis, p. 72.) Jūs privalote rūpintis juo.

Dvasia bendrauja su mumis daugybe būdų. Su mokiniais aptarkite pateiktas sąvokas: dvasiniai raginimai; ramybės jausmas; tylus, ramus balsas; idėjų antplūdis; šventas dvasinių pasireiškimų pobūdis.

Galime gauti dvasinius raginimus. Paprašykite mokinių perskaityti 1 Nefio 17:45 ir atkreipti dėmesį į tai, kaip Lamanas ir Lemuelis nepastebėjo dvasinių raginimų. Pasidalinkite šiuo prezidento Boido K. Parkerio, veikiančiojo Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidento, apibūdinimu:

„[Dvasinis] bendravimas retai kada girdimas balsiai. Dažniausiai jis pasireiškia per jūsų *jausmus*.“ („The Gift of the Holy Ghost: What Every Missionary Should Know—and Every Member as Well“, [seminaras skirtas naujiems misijų prezidentams, 2003 m. birželio mėn, 24 d.], p. 4; taip pat žr. DS 8:2–3; 9:8.)

Kartais tokie jausmai apibūdinami kaip širdies degimas (žr. DS 9:8–9). Mokinio vadovėlyje suraskite širdies degimo apibūdinimą, pacituotą iš *Ištikimi tikėjimui* (p. 23). Taip pat perskaitykite pateiktą prezidento Boido K. Pakerio citatą:

„Šis širdies degimas nėra vien tik fiziškai juntamas pojūtis. Tai panašiau į šiltą jūmyse spindinčią šviesą.“ (Conference Report, 1994, spalio, p. 77; arba *Ensign*, 1994, lapkritis, p. 60.)

Pagalvoję prisiminkite, kada jutote dvasinį raginimą.

- Kodėl svarbu atpažinti dvasinius raginimus?

Galime pajusti ramybę. Paprašykite mokinių balsu perskaityti Doktrinos ir Sandorų 6:22–23. Ramybė – tai vienas būdas, kuriuo galime jausti Dvasios įtaką savo gyvenime. Prezidentas Brigamas Jangas papasakojo apie sapną, arba regėjimą, gautą 1847 metais, po to, kai Džozefas Smitas mirė kankinio mirtimi, kuriame pranašas aiškino:

„Jie gali atskirti Viešpaties Dvasią nuo visų kitų dvasių, nes Ji šnibždės jų sieloms ramybę ir džiaugsmą.“ (*Manuscript History of Brigham Young, 1846–1847*, red. Elden J. Watson [1971], p. 529.)

Galime išgirsti tylų, ramų balsą. Pasidalinkite šia prezidento Vilfordo Vudrafo istorija apie jo misiją Anglijoje:

„Buvau Stenlio mieste ir vedžiau susirinkimą miesto rotušėje. Tą savaitę tame mieste turėjau susitikti su daugybe žmonių. Prieš atsistojant kreiptis į žmones, Viešpaties Dvasia man pasakė: „Tai paskutinis susitikimas su šiais žmonėmis. Daug dienų jų nematysi.“ Atsistojęs kalbėti, pasakiau žmonėms tai, ką man pasakė Viešpaties Dvasia. Jie nustebo ne mažiau nei aš pats. Nežinojau, ko Viešpats norėjo, bet vėliau pamačiau Dievo tikslą.“

- Kaip manote, kodėl ši žinia nustebino prezidentą Vudrafą?

Pakvieskite mokinius pasidalinti tuo, ką jie žino apie tai, kodėl Dvasia prezidentą Vudrafą vedė mokyti į kitą Anglijos vietovę iš Stenlio miestelio, kuriame jis turėjo susitikimų. Perskaitykite prezidento Vudrafo pasakojimo likusią dalį:

„Viešpaties Dvasia tarė man: „Vyk į pietus.“ Nuvykau 128 kilometrus į Anglijos pietus. Tik atvykęs susipažinau su Džonu Benbovu. Man pasidarė akivaizdu, kodėl buvau čionai pašauktas. Išvykau iš misijos, kur krikštijau

kas vakarą. Atvykęs čia, aptikau grupę žmonių (apie šešis šimtus), kurie atsiskyrė nuo Vesleino metodistų ir susibūrė į sektą pavadinimu Vieninga brolija. Sužinojau, kad jie meldžia šviesos bei tiesos ir pažengė pirmyn tiek, kiek begalėjo pažengti. Supratau, kad Viešpats atsiuntė mane pas juos. Pradėjau tarp jų dirbti ir galiausiai pakrikštijau jų vadovą, keturiasdešimt pamokslininkų ir apie šešis šimtus narių. Pakrikštijau visus, išskyrus vieną to sektos nari. Iš viso toje misijos vietovėje pakrikštijau apie 1800.” (*The Discourses of Wilford Woodruff* [1969], p. 60.)

- Ko šių dienų misionierius galėtų išmokti iš šio pasakojimo apie sekimą ramiu, tyliu balsu?
- Kaip galėjo pasikeisti prezidento Vudrafo misija, jei jis būtų nepakluseš Dvasios raginimams? Kaip galėjo pasikeisti jo gyvenimas?

Paprašykite mokinių atsiversti 1 Karalių 19:9–13, kur Elijas išmoko atpažinti ramų, tylų balsą. Aptarkite kitus Elijo girdėtus įvykius ir kaip ši eilutė apibūdina Dvasios „balsą“.

Pasidalinkite vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo žodžiais:

„Kai kurie ieškojo vien tik didžiulių apreiškimų, tokių kaip Raštuose, ir nesugebėjo atpažinti jiems siūsto ramaus, tylaus balso. Tai lyg tvirtai nuspręsti, kad mokinsimės tik iš mokytojo, kuris šauks, ir atsisakysime klausytis net išmintingiausio mokymo, pateikiamo šnibždesiu.

Turime žinoti, kad Viešpats retai kalba garsiai. Jo žinia beveik visada ateina šnibždesiu.“ („Teaching and Learning by the Spirit“, *Ensign*, 1997, kovas, p. 11–12.)

Galime gauti naujų idėjų. Paprašykite mokinių perskaityti pranašo Džozefo Smito žodžius iš mokinio vadovėlio (p. 25–26). Paprašykite jų atkreipti dėmesį į tai, kaip pranašas apibūdino „apreiškimo dvasią“.

Turėtume atminti, kad dvasiniai apreiškimai yra šventi. Kai kurie žmonės gauna labai ypatingus apreiškimus, kurie per daug šventi, kad apie juos būtų kalbama viešai (žr. Prezidento Pakerio išpėjimai mokinių vadovėlyje, p. 25). Regėjimai vyksta ir balsas girdimas iš už uždangos. Tai patyrusiems žmonėms derėtų laikyti, kad tai šventa. Kartu perskaitykite Almos 12:9; Doktrinos ir Sandorų 63:64; 84:73.

- Kodėl nedera smalsauti ar klausinėti žmogaus apie asmeninius šventus dvasinius patyrimus?

Viešpats mums apreiškia Savo numatytu laiku. Paprašykite mokinių perskaityti Jokūbo knygos 4:10.

- Kodėl kartais esame tokie nekantrūs laukdami atsakymo į maldą?
- Kodėl misionieriui (jo ar jos besidominčiajam) būtų svarbu suprasti šį principą?

- 8 Galite pasinaudoti vyresniųjų Dalino H. Oukso ir Nylo A. Maksvelo žodžiais iš mokinio vadovėlio (p. 25) arba galite parodyti DVD 8-tą vaizdo įrašą (0:32), kur kalba vyresnysis Maksvelas.

Neturėtume tikėtis apreiškimo dėl kiekvienos smulkmenos. Paaiškinkite, kad Viešpats nustato Savo sąlygas ir laiką, kada kalbėti mums. Galite pasinaudoti dviem vyresniojo Dalino H. Oukso išpėjimais iš mokinių vadovėlio (p. 26–27).

Jautrumas ir paklusnumas Dvasiai priskiriami prie geriausių misionierių priemonių.

Bažnyčios nariai, gavę Šventosios Dvasios dovaną, gali suprasti, kaip veikia Dvasia, ir sekti Jos vedimu. Perskaitykite šiuos vyresniojo Dalino H. Oukso žodžius:

„Svarbu neužmiršti, kad apšvietimas ir apreiškimas, gaunamas Šventosios Dvasios dovanos dėka, neateina netikėtai arba to nesiekiant. Prezidentas Spenseris V. Kimbolas mokė, kad Šventoji Dvasia „gaunama palaipsniui, kai esame Jos verti. Kada jūsų gyvenimas harmoningas, palaipsniui gaunate daugiau Šventosios Dvasios.“ (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball [1982], p. 114.)

Palaiminimai, kurie gaunami per Šventosios Dvasios dovaną, priklauso nuo vertumo... Ji atsitraukia, kuomet ižeidžiame Ją savo nešvankybėmis, nešvarumu, nepaklusnumu, pasipriešinimu ar kitomis rimtomis nuodėmėmis.“ (Conference Report, 1996, spalio mėn., p. 80–81; arba *Ensign*, 1996, lapkritis p. 61.)

Paaiškinkite mokiniams, jog svarbu, kad jie dabar išmoktų būti verti Šventosios Dvasios vedimo ir turėti drašos sekti tuo vadovavimu. Šventosios Dvasios galia ir įtaka nepradedama jausti savaime, vien išisegus misionieriaus kortelę.

Paprašykite mokinių perskaityti Doktrinos ir Sandorų 76:114–116.

- Kas, pasak 114 eilutės, yra tieji „jū“ ir „juos“ 116 eilutėje? („Viešpaties darbai“ ir „karalystės slėpiniai“.)
- Ko, pagal 116 eilutę, reikia, kad su mumis būtų Dvasia?
- Koks ryšis tarp paklusnumo ir Dvasios vedimo jūsų misionieriškame darbe?
- Kodėl ypač svarbu laikytis misijos taisyklių, kol tarnaujate misijoje?

Paprašykite mokinių išvardyti priežastis, kodėl reikalinga Dvasia, bei aplinkybes, kada misijoje prireiks įkvėpimo.

Perskaitykite prezidento Boido K. Parkerio žodžius:

„Galbūt geriausia, kas gali nutikti jums jūsų misijoje, tai išgyventi patyrimą, susijusių su Šventosios Dvasios dovana...“

Tai bus didi palaima – kuomet pažinsit ramų, tylų balsą ir suvoksite, kad šis balsas pasakys viską, ką turite daryti... Šiuos raginimus galite gauti daugybę kartų per daugybę įvykių. Tai kalba Viešpaties balsas...

... Galite kalbėti angelų liežuvio, kas paprasčiausiai reiškia, kad galite kalbėti Šventosios Dvasios galia. Tai vyks tyliai. Tai nebus matoma. Nebus balandžio. Nebus besidalijančių ugnies liežuvių. Tačiau bus galia.“ („The Gift of the Holy Ghost: What Every Missionary Should Know“, p. 3, 6.)

- Kaip, jūsų manymu, paklusnumas gautiems apreiškimams paveiks būsimus Šventosios Dvasios apreiškimus?

Pasidalinkite istorija, kuri nutiko prezidentui Pakeriui, kuomet jis tarnavo misijos prezidentu (žr. mokinio vadovėlis, p. 26). Pakvieskite mokinius pasidalinti tuo, ką jie išmoko iš šio pasakojimo, kas padės jiems, kaip misionieriams, ir jų gyvenime ateityje.

MOKINIAMS SIŪLOMOS UŽDUOTYS

- Nuspręskite, ką galėtumėte pakeisti savo gyvenime, kad taptumėte jautresni Dvasiai.
- Pasirinkite laiką ir vietą, kur galite būti vieni. Galite pasninkauti. Pradėkite malda ir paklauskite savo Dangiškojo Tėvo, ką Jis nori, kad jūs darytumėte, kad pasiruoštumėte būti vienas iš Jo misionierių. Po maldos skirkite laiko įsiklausyti į mintis ir jausmus. Užsirašykite šiuos Dvasios raginimus savo dienoraštyje. Tai gera pradžia jūsų misionieriškam dienoraščiui.
- Dvasios raginimus ir suvokimus, kuriuos gaunate studijuodami Raštus, užsirašykite Raštų studijų žurnale.
- Pamaldžiai peržiūrėkite savo patriarchalinį palaiminimą. Atkreipkite dėmesį į patarimus ir Dvasios raginimus, kuriuos galite pritaikyti savo misijoje. (Jei dar negavote savo patriarchalinio palaiminimo, vertėtų pagalvoti apie jo gavimą.)
- Paruoškite kalbą tema „Kodėl kiekvienam misionieriui svarbu vadovautis Dvasia“. Pasisakykite šia tema savo šeimai arba artimam draugui.
- Mokinio vadovėlyje užpildykite Raštų ištraukų lentelę, o savo Raštuose šias eilutes susiekite tarpusavyje (žr. mokinio vadovėlis, p. 27).

Kalno pamokslas, Hario Andersono paveikslas.

MOKYMAS DVASIA

Misionieriško darbo tikslas – mokyti sugrąžintosios Evangelijos žinios taip, kad Šventoji Dvasia galėtų vesti tiek misionierių, tiek mokinių. Šis skyrius padės paruošti būsimus misionierius mokyti Dvasia. Jame bus mokoma, kaip *pakviesti Dvasią* į savo pamokas, ir taip pat padės jiems išmokti bei naudoti esminius *mokymo igūdžius*. Jūsų pastangos veiksmingai mokyti ir motyvuoti

mokinius tapti puikiais sugrąžintosios Evangelijos mokytojais padarys juos tinkamesniais įrankiais Viešpaties rankose.

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Kad mokytume Dvasia, reikalingas asmeninis pasiruošimas ir vertumas.
- Misionieriai gali pakviesti Šventąją Dvasią į savo pamokas.
- Misionieriams derėtų naudoti ugdančius mokymo metodus.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Kad mokytume Dvasia, reikalingas asmeninis pasiruošimas ir vertumas.

Parodykite radiją arba styginį instrumentą, tokį kaip gitara ar smuikas (arba ant lentos parašykite žodžius „smuikas“ ar „gitara“, arba parodykite juos vaizduojantį paveikslą). Paprašykite mokinių perskaityti vyresniojo Deivido B. Heito žodžius iš mokinio vadovėlio (p. 31) ir atrasti kažką bendro tarp pavaizduotų daiktų ir buvimo darnoje su Dvasia.

- Kokia įtaką radijo ar muzikinio instrumento garsui daro tai, kad jie nesuderinti?
- Ką gali daryti misionieriai, pagal Almos 17:2–3 ir Almos 8:10, kad mokydami būtų „susiderinę“ su Dvasia.

- Kodėl, pagal Doktrinos ir Sandorų 1:33, misionieriams svarbu būti vertiems mokyti Dvasia?
- Kodėl ypač svarbu, kad misionieriai suprastų, kaip pakviesti Šventąją Dvasią ir atpažinti Dvasios balsą? (Žr. 2 Nefio 33:1.)

Lentoje nubraižykite tokią lentelę (palikite ją visos pamokos metu):

Kas kviečia Dvasią į mūsų gyvenimą?	Kas trukdo Dvasiai ateiti į mūsų gyvenimą?	
--	---	--

Pakvieskite mokinius siūlyti atsakymus į kiekvieną lentelėje pateiktą klausimą. Atsakymus užrašykite lentoje.

Taip pat galite paprašyti mokinių papasakoti, kada jie paskutinį kartą jautė Šventąją Dvasią:

- Kur jūs buvote ir kas vyko, kuomet jautėte Dvasią?
- Kaip manote, kas tą akimirką pakvietė Šventąją Dvasią?

Paprašykite mokinių palyginti pasiruošimą svarbiam egzaminui su pasiruošimu, kuris būtinas vykstant į misiją.

- Kokios šių pasiruošimo būdų dalys yra panašios?
- Kokio dvasinio pasiruošimo reikia misionieriui, kad pakviestų Dvasią į savo gyvenimą? (Jei reikia, mokiniai gali perskaityti prezidento Džeimso E. Fausto, vyresniųjų Dalino H. Oukso ir Henrio B. Airingo žodžius iš mokinio vadovėlio p. 31–32.)
- Ar tai, kad esame darnoje su Šventąja Dvasia, užtikrina, kad visuomet būsime vedami kiekvienoje mokymo dalyje? Kodėl? Arba kodėl ne? (Galite pasinaudoti vyresniojo Dalino H. Oukso žodžiais; žr. mokinio vadovėlis, p. 32.)

Misionieriai gali pakviesti Šventąją Dvasią į savo pamokas.

9

Parodykite DVD 9-tą vaizdo įrašą „Neiškalbus žmogus“ (6:00). Čia vaizduojamas prezidentas Brigamas Jangas, kur jis pasakoja savo atsivertimo istoriją ir akcentuoja tai, kad būtent Šventoji Dvasia įtikina žmogų. Arba galite perskaityti Brigamo Jango citatą iš mokinio vadovėlio (p. 30).

Lentoje, prieš tai naudotoje lentelėje, trečiame stulpelyje užrašykite šią antraštę:

Kas pakviečia Dvasią į mūsų pamokas?

Paprašykite mokinių patarti, ką jie galėtų daryti, kad pakviestų Dvasią į savo pamokas.

- Kodėl Dvasia svarbi mokant sugražintosios Evangelijos?

Paprašykite mokinių perskaityti prezidento Hinklio patarimą, kaip mokyti Dvasia (žr. mokinio vadovėlis, p. 32).

- Kaip manote, ką reiškia misionieriui kalbėti iš širdies, o ne iš knygų?

Paprašykite savanorio dvi ar tris minutes mokyti klasės narius apie Viešpaties Bažnyčios svarbą savo gyvenime.

Pasidalinkite šiuo prezidento Ezros Tafto Bensono patarimu. Paprašykite mokinių atkreipti dėmesį į tai, kodėl prezidentas sako, kad Šventoji Dvasia yra svarbiausia sudedamoji mokymo dalis mokant sugražintosios Evangelijos.

„Neškite tinkamą žinią ir tuomet mokykite Dvasia. Dvasia yra pati svarbiausia sudedamoji šio darbo dalis. Jūsų mokomi žmonės per Dvasią žinos apie jūsų meilę bei rūpinimąsi jais ir taip pat žinos tai, kad jūsų žinia yra tiesa, ir trokš ją sekti.“ (Conference Report, 1987, balandis, p. 62; arba *Ensign*, 1987, gegužė, p. 51.)

Perskaitykite šią citatą:

„Liudijimas yra dvasinis patvirtinimas, duodamas Šventosios Dvasios.“
(*Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* ([2004], p. 93.)

Misionieriai dažnai liudija. Kuomet liudija misionierius, Šventoji Dvasia gali liudyti besidominčiajam apie sugražintosios Evangelijos tiesą.

- Kaip liudijimas gali pakviesti Dvasią į jūsų pamokas?

Paprašykite mokinių iš mokinio vadovėlio perskaityti prezidento Boido K. Pakerio žodžius bei žodžius iš *Ištikimi tikėjimui* (p. 33).

- Kokios, remiantis prezidento Pakerio ir *Ištikimi tikėjimui* žodžiais, yra pagrindinės liudijimo dalys?
- Kokiais kitais dalykais tiktų pasidalinti liudijant?

Paaiškinkite, kad nors dauguma besidominčiųjų iš pradžių susidomi Bažnyčia per draugus, per Bažnyčios programą (tokią kaip šeimos namų vakaras) arba per doktriną (tokią kaip mažų vaikų išgelbėjimas), dažniausiai tai Šventosios Dvasios galia veikia per narį arba misionieriaus liudijimą ir įtikina juos apie žinios tiesą. Visuomet atminkite, kad būtent Šventoji Dvasia atverčia geriausiai. Dvasia liudija, kuomet nuoširdus ir ištikimas misionierius sąžiningai liudija.

Perskaitykite ir aptarkite paskutinius du prezidento Gordono B. Hinklio teiginius iš mokinio vadovėlio (p. 33).

- Kokia galia, remiantis prezidento Hinklio žodžiais, glūdi liudijime, kuriuo dalinamasi?
- Į ką gali pastūmėti žmones liudijimas? (Ateiti pas Kristų priimant pirmuosius Evangelijos principus ir apeigas.)

Paprašykite mokinių susiskirstyti poromis. Tegul kiekvienas pasirenka po vieną iš pateiktų temų, apmąsto ją ir tada dvi tris minutes vienas su kitu išsamiai pasidalina savo jausmais, susijusiais su pasirinktąja tema. Priminkite jiems, kad nuoširdus liudijimas yra svarbi mokymo Dvasia dalis.

- Gyvieji pranašai ir Apaštalai.
- Tikroji Viešpaties Bažnyčia.
- Šventosios Dvasios dovana.
- Pranašas Džozefas Smitas.
- Mormono Knyga.
- Gelbėtojas Jėzus Kristus.

Šią pamokos dalį baikite paklausdami, ar kas nors norėtų pasidalinti savo liudijimu su klasės nariais, arba pasidalinkite savo liudijimu.

Misionieriams derėtų naudoti ugdančius mokymo metodus.

Pateikti PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI pateikia būdus, kaip supažindinti mokinius su keliais mokymo būdais bei trumpai pasipraktikuoti. Kad misionieriai galėtų mokyti Šventąją Dvasia, būtina, kad jie išmoktų mokyti aiškiai, entuziastingai ir užtikrintai.

Pastaba: Šis pasiūlymas kaip mokyti minimas 3-čio skyriaus pradžioje. Pakvieskite iš anksto paskirtus mokinius išeiti prieš klasę.

Pasakykite klasės nariams, kad dviejų mokinių paprašėte pademonstruoti, kaip misionieriai galėtų mokyti tam tikro principo. Pakvieskite vieną ar du mokinius vaidinti besidominčiuosius. Paprašykite klasės, kad sektų ir pasiruoštų aptarti „misionierių“ mokymo metodus. Patarkite užsirašyti pastabas, skirtas aptarti veiksmingus misionierių mokymo būdus bei tuos, kuriuos reiktų patobulinti. Leiskite pradėti mokyti, o po jo – įvertinti ir pateikti pastabas. Nepamirškite įtraukti ir „besidominčiųjų“ atsiliepimus. Jei reikės, galite pasinaudoti šiais klausimais ir pasiūlymais, skirtais mokymo įvertinimui:

- Kokį išpūdį paliko jų mokymo būdas?
- Lentoje užrašykite būdus ar įgūdžius, kurie padėjo jų mokyme. Padėkite mokiniams suprasti, kad strategijos, tokios kaip geri klausimai, porininko klausymas šiam kalbant, atidus besidominčiojo klausimų bei komentarų klausymasis, yra metodai, kuriuos reikia pastebėti ir aptarti.
- Kokie įpročiai ar poelgiai mokymo metu gali atitraukti besidomintį nuo Dvasios bei žinios svarbos?
- Kaip geri mokymo įgūdžiai pakviečia Dvasią?

Lentoje tęskite sąrašą skiltyje „Kas pakviečia Dvasią į mūsų pamoką?“

Lentoje nubraižykite tokią lentelę (nenurašykite skliausteliuose surašytų įgūdžių).

Gelbėtojas naudojo ugdančius mokymo metodus, kuriuos galime naudoti ir mes.	
Raštai	Mokymo įgūdis arba metodas
DS 45:3–5	(Melskitės už kitus.)
Mato 16:15–17; Luko 10:26–27	(Užduokite klausimus ir klausykitės atsakymų.)
Mato 17:20; Luko 5:4–10	(Naudokite paveikslus ir kitas vaizdines priemones.)
Mato 26:30	(Naudokite muziką.)
Luko 10:25–37; 15:11–32	(Dalinkitės pasakojimais ir pavyzdžiais.)
Luko 24:27	(Naudokite Raštus.)
Jono 10:17–18, 27	(Liudykite; mokykite apie Apmokėjimą.)

Paeiliui kvieskite mokinius garsiai perskaityti po vieną iš eilučių. Po to paprašykite klasės narių atpažinti metodus, kuriuos mokydamas naudojo Gelbėtojas ir kuriuos jie taip pat galėtų naudoti. Jų atsakymus užrašykite lentoje. Pakvieskite juos pateikti kokius nors kitus pavyzdžius iš Gelbėtojo gyvenimo, kuriuos prisimena iš Raštų.

- Kaip manote, kodėl sekimas Gelbėtojo mokymo pavyzdžiu padės jums išmokti mokyti Dvasią?

Kad būtų veiksmingi mokytojai, misionieriai neturėtų vartoti besidominčiam nesuprantamų žodžių ar posakių. Kuomet mokytojai vartoja nežinomus žodžius, nepaaiškinę jų reikšmių, sumažėja tikimybė, kad besidomintysis supranta ir yra ugdomas. Klasės nariams perskaitykite pateiktą galimą situaciją:

Po ką tik įvykusio susitikimo su misionieriais Milerių šeima priima kvietimą sekmadienį atvykti į Bažnyčią. Sakramento susirinkime Mileriai išgirsta apie kuolo kunigystės susirinkimą, apylinkės paramos bendrijos tobulinimo veiklą ir bendrąją veiklą. Ponas ir ponia Mileriai kartu su misionieriais dalyvauja sekmadieninės mokyklos pamokoje. Mokytojas vartoja tokius žodžius kaip: *evangelijos laikotarpis*, *žemiškasis išbandymas*, *dvasių pasaulis* ir *telestialinis*.

Paklauskite mokinių, kaip misionieriai galėjo paruošti Milerius jų pirmajam apsilankymui Bažnyčioje?

Paaškindite, kad Bažnyčios nariai dažnai vartoja žodžius, kurie besidomintiesiems reikia ką kita. Pavyzdžiui, *kuolas* pastarųjų dienų šventiesiems reikštų bažnyčios padalinį, tačiau kitų tikėjimų žmonėms jis reikštų pagali, baslį ar mieta; jie nesuprastų, kad kalbama apie bažnyčios organizaciją. Kartais net tie patys žodžiai gali reikšti visiškai ką kita skirtingose religijose. Tiems, kurie nėra susipažinę su mūsų

tikėjimu, sunku suprasti daugumą mūsų posakių. Kaip pavyzdžius lentoje užrašykite šiuos žodžius:

Atsimetimas
 Apaštalas
 Išgelbėjimo apeigos
 Kunigystė
 Kuolas
 Kuolo centras
 Liudijimas
 Apylinkė arba skyrius

Paprašykite mokinių sugalvoti ir lentoje užrašyti paprastus apibūdinimus kiekvienam iš šių žodžių. Kaip pavyzdį galima pateikti ir šiuos apibūdinimus:

Atsimetimas. Laikotarpis, kai žmonės nusigręžia nuo Dievo ir Jo mokymų; nusi-
 gręžimas nuo tiesos.

Išgelbėjimo apeigos. Šventos apeigos arba ritualai, turintys dvasinę reikšmę.

Kunigystė. Dievo įgaliojimas veikti Jo vardu; Dievo įgaliojimas, suteikiamas ištiki-
 miems vyrams – Jo Bažnyčios nariams.

Apylinkė arba skyrius. Bažnyčios padalinys, kurio nariai gyvena tam tikroje vieto-
 vėje ir kartu garbina.

Aptarkite, kodėl misionieriui būtų svarbu paaiškinti šių žodžių reikšmę besidomin-
 čiajam. Paprašykite mokinių, kad prie savo sąrašo pridėtų keletą papildomų žodžių,
 kurių besidomintysis, išgirdęs misionierių pamokoje, gali nesuprasti. Paprašykite kla-
 sės narių paprastai apibūdinti kiekvieną naują žodį. Jeigu jie nepasiūlė šių žodžių,
 galite juos pridėti prie jų sąrašo ir paprašyti, kad sugalvotų jiems paprastus apibūdi-
 nimus: Biblija, vyskupas, ištvirti iki galo, Šventosios Dvasios dovana, Pradinukai,
 Paramos bendrija, sugražinimas, sakramentas, kuolas, gundymas, liudijimas.

Misionieriams derėtų besidomintiesiems apibūdinti žodžius ar posakius, kai šie var-
 tojami pamokose bei ruošiantis atvykti į Bažnyčios susirinkimą. Prieš pamoką misio-
 nieriai gali perspėti klasių mokytojus, kad atsargiau rinktųsi žodžius, nes pamokoje
 dalyvaus besidomintieji. Dauguma apylinkių ir skyrių vedamos Evangelijos principų
 pamokos, kurios tinka mažiau aktyviems nariams bei ne mūsų tikėjimo žmonėms.

Lentoje nupieškite didelį klaustuką. Paprašykite mokinių aptarti, kodėl klausimai
 yra ypač svarbūs norint gerai mokytis. Jei mokiniai neaptaria čia pateiktos minties,
 galite perskaityti ją klasės nariams:

„Jėzus Kristus, mokytojų Mokytojas, dažnai užduodavo klausimus, kad
 paragintų žmones apmąstyti ir pritaikyti principus, kurių Jis mokė... Jo
 klausimai skatino galvoti, ištirti sielą ir išsipareigoti.“ (*Teaching, No Greater
 Call* [1999], p. 68.)

Akcentuokite, kad ne visi klausimai turi tą patį tikslą. Aptarkite skirtingus misio-
 nierių užduodamų klausimų tipus ir padėkite mokiniams atpažinti jų paskirtį bei
 svarbius nurodymus, kaip juos užduoti. Pateiktos idėjos apie klausimus gali padėti
 jūsų klasės pokalbyje:

„*Taip*“ ir „*ne*“ klausimai. Klausimai į kuriuos galima atsakyti *taip* arba *ne*, pateikiami įpareigojant arba nustatant, ar kas nors supranta, ar sutinka, ar nesutinka su tuo, ko mokėte. Pakvieskite mokinius sugalvoti įsipareigojimo klausimą, kurį užduotų misionierius.

Užduokite klausimus, kurie skatina mąstyti ir atsakyti. Lentoje užrašykite žodžius *ką, kaip* ir *kodėl*. Paklauskite mokinių, kuo tokie klausimai skiriasi nuo *taip/ne* klausimų. (Įsitikinkite, kad mokiniai supranta, jog klausimai, kurie prasideda žodžiais *ką, kaip* ar *kodėl*, skatina mokinius giliau apmąstyti Evangelijos principus ir Raštų eilučių reikšmę. Į juos atsakyti neužtenka vien tik *taip* ar *ne*. Dažniausiai į juos yra daugiau nei vienas teisingas atsakymas.) Pakvieskite klasės narius pateikti vieną ar du klausimus, naudojant *ką, kaip* ir *kodėl*, kuriuos misionierius galėtų panaudoti mokydamas sugrąžintosios Evangelijos. Štai keletas pavyzdžių:

- *Ką* išmokote iš pasakojimo apie Pirmąjį Regėjimą?
- *Kaip* apibūdintumėte tikėjimą?
- Kaip manote, *kodėl* Dangiškasis Tėvas padarė taip, kad pamirštume, koks buvo gyvenimas su Juo prieš ateinant į žemę?

Jų pasiūlytus klausimus užrašykite lentoje. Paklauskite, kodėl misionieriui būtų naudinga klausti besidominčiojo tokių klausimų. Įsitikinkite, kad mokiniai supranta, jog tokie klausimai labiausiai naudingi, kuomet jie padeda besidomintiesiems pritaikyti Evangelijos principus savo gyvenime.

Duokite laiko apmąstyti ir atsakyti. Paklauskite mokinių trijų ar keturių klausimų, skirdami atsakymui į kiekvieną klausimą tik dvi ar tris sekundes, po kurių *pats* atsakykite į klausimą. Tuomet paklauskite, kodėl buvo sunku atsakyti į jūsų klausimus.

- Kodėl besidomintiesiems reikia laiko apgalvoti daugumą klausimų prieš atsakant į juos?
- Kaip manote, kodėl kai kuriose mokymo situacijose misionieriai gali būti nepakankamai kantrūs, neleidami tiems, kuriuos moko, pamąstyti prieš atsakant į klausimus?
- Kokia gali būti priežastis to, kad tas, kurį mokote, nepateikia atsakymo, nors ir skyrėte tam pakankamai laiko? (Jei nėra atsakymo, galbūt klausimas buvo neaiškus ir misionieriui derėtų reformuluoti klausimą.)

Klausykitės besidominčiojo atsakymų. Paklauskite mokinių, ar jie kada nors yra atsakę į klausimą, bet jį uždavęs žmogus atsakymą ignoravo?

- Kaip jūsų atsakymo ignoravimas arba nepaisymas paveikė jūsų norą atsakinėti į kitus klausimus?

Misionieriai gali įsitikinti, kad teisingai suprato atsakymus, užduodami papildomų klausimų, tokių kaip: „Gal galite pateikti pavyzdį to, ką turite omeny?“ arba „Ką jūs norite tuo pasakyti?“ Klausimai misionierių pamokoje taip pat gali būti nukreipti ir į kitus dalyvius, kad sužinotumėte, ką jie mano apie tai, ko mokote.

Praktikuokitės. Galite skirti kelias minutes, kad mokiniai pasipraktikuotų klausinėti. Paprašykite jų išivaizduoti, kad jie yra misionieriai ir ką tik mokė apie dešimtinės įstatymą. Tegul kiekvienas mokinytis, vartodamas žodžius *ką, kodėl* ir *kaip*, užrašo po du ar tris paprastus klausimus apie Evangeliją. Įsitikinkite, jog

bent vienas iš šių klausimų reikalauja, kad mokinys pritaikytų Evangelijos principą. Tuomet paprašykite mokinių susiskirstyti po du arba tris ir vienas su kitu pasidalinti savo klausimais. Paskatinkite juos nesitikėti atsakymo iš karto, tačiau skirti laiko klausimų apmąstymui. Paskatinkite aptarti, kokių papildomų klausimų galėtų paklausti.

Liepkite kiekvienai grupei įvertinti klausimus. Tegul jie pasižymi, kurie klausimai labiausiai skatintų besidomintįjį mąstyti ir į kuriuos klausimus atsakinėjant reikėtų daugiausia aiškinti. Kuriuos klausimus būtų galima patobulinti ir kaip juos derėtų performuluoti, kad jie būtų aiškesni?

Be klausimų, kaip dar galite suprasti, kad žmonės, kuriuos mokote, supranta? Paprašykite mokinių perskaityti prezidento Boido K. Pakerio patarimą iš mokinio vadovėlio (p. 34). Jis moko apie tai, kad reikia stebėti mokinio akis. Tuomet aptarkite šiuos pateiktus klausimus:

- Ką gali pasakyti žmogaus akys, veido išraiška, laikysena apie tai, kaip jie priima tai, ko mokote?
- Kodėl tiek pat svarbu atkreipti dėmesį į mokinio nežodinę reakciją, kiek ir į jo ištartus žodžius?

Pateikite šias mokymo situacijas ir paprašykite mokinių: 1) nustatyti galimą problemą, 2) aptarti, kaip misionierius stengėsi ją išspręsti ir 3) nustatyti, kokius kitus sprendimus būtų galima panaudoti. (Galimi sunkumai ir jų sprendimai pateikti skliausteliuose.) Atsižvelgiant į jūsų klasės narių skaičių, galite paprašyti mokinių aptarti tai grupėse:

- Misionieriai, miesto parke sutikę poną Lopezą, parodė jam Mormono Knygą, įteikė ją ir paaiškino, kad joje slypi nepakartojamas pažadas. „Prašom perskaitykite tai, ką sakė Moronis, Moronio 10:3–5“,– paprašė vyresnysis Arojas. Jo porininkas pridūrė: „Moronis buvo pranašas senovės Amerikoje. Jo žodžius galite rasti Mormono Knygoje, 529 puslapyje.“ (Ponas Lopezas galėjo nežinoti nei kas tas Moronis, nei kur rasti Raštų ištrauką. Misionieriai gali padėti pateikdami trumpą, paprastą paaiškinimą tiems, kuriuos moko, taip pat gali nurodyti puslapius. Gal ponas Lopezas nemoka gerai skaityti. Vyresnieji galėjo paklausti jo, ar jis nieko prieš perskaityti garsiai. Jie galėjo pasiūlyti sekti eilutes knygoje, kol jas skaitys.)
- Seserys misionierės ponią Jang moko, kaip melstis. Seserys paprašo jos sukalbėti malda, bet ji mandagiai atsisako paaiškindama, kad jai dar neįauku melstis šiuo nauju būdu. Anksčiau ji sakydavo įsimintas maldas ir jai reikia šiek tiek laiko, kol pripras prie šio naujo būdo – melstis iš širdies. Kuomet po misionierių pamokos Sesuo Ramos pasiūlo pasakyti pabaigos malda, ji meldžiasi kelias minutes, išreikšdama daug asmeninių minčių ir jausmų bei vartodama daug tik Bažnyčios nariams suprantamų posakių. (Mokydami žmones melstis, turėtume melstis trumpai ir atidžiai sekti maldos žingsniais, kurių mokėme besidomintįjį.)
- Kutlerių šeimoje yra keletas vaikučių. Misionieriai nori mokyti keleto Evangelijos principų, kuriems aptarti dažniausiai reikia beveik valandos. Jie nusprendžia pamoką suskirstyti į kelias dalis, kad galėtų jos mokyti per kelis susitikimus, o ne per vieną. Jie taip pat atsineša paveikslėlių ir kitų vaizdinių priemonių, kad būtų lengviau pavaizduoti principus, kuriuos ruošiasi aptarti. (Būkite išvalgūs laiko

apribojimams. Pritaikykite savo mokymą pagal reikmes tų, kuriuos mokote. Jei dalyvauja maži vaikai – ir net suaugusieji – paprasti paveikslėliai ir kitos vaizdinės priemonės dažnai gali padėti mokiniui geriau suprasti bei nesiblaškyti.)

- Vyresniajam Gomezui aiškinant, kad po mirties einame į dvasių pasaulį, jo porininkas vyresnysis Džonsonas pastebi sutrikusį vieno iš paauglių veidą. (Porininkams derėtų stebėti ir būti išvalgiems mokinių nerimui bei suvokimui. Kai nekalbate, žiūrėkite į besidominčiojo akis, kad pastebėtumėte, kuomet jam reikia papildomai paaiškinti ar paliudyti. Padėkite, kai to reikia. Melskitės už savo porininką.)

MOKINIAMS SIŪLOMOS UŽDUOTYS

- Pasikalbėkite su vienu ar dviem jums žinomais geriausiai Evangelijos mokytojais. Paklauskite jų, kas jiems padėjo išmokti mokyti Dvasia. Paprašykite pasidalinti savo mintimis, kaip mokyti ir kaip į mokymą pakviesti Dvasią. Pokalbio metu užsirašinėkite pastabas.

MOKYTI MOKOMĖS „MOKYMUSI IR TAIP PAT TIKĖJIMU“. 1 DALIS

Misionieriai Misionierių ruošimo centre kasdien po keletą valandų studijuoja asmeniškai ir su porininku. Iš misionierių tikimasi, kad paskirtose misijos vietovėse jie ir toliau kasdien studijuos. Stengiantis sukaupti Evangelijos žinių bagažą bei jų mokymui būtiną atsivertimą, misionieriai turi mokytis „mokymusi ir taip pat tikėjimu“ (DS 88:118).

Šiame skyriuje mokiniai mokomi, kaip įgyti žinių mokymusi ir tikėjimu. Jie turės galimybę pamokos metu pasipraktikuoti mokytis remiantis šiais užrašais. Tam, kad būtų skirta daugiau laiko supažindinimui su svarbiais mokymosi ir pamokos ruošimo įgūdžiais bei praktikavimuisi, 6-tame skyriuje taip pat mokoma, kaip ruošti pamoką mokymusi ir tikėjimu. Mokantis šio kurso, MRC, misijos lauke ir visą jų likusį gyvenimą mokiniai turės daug galimybių taikyti Viešpaties patarimą, skirtą Hairumui Smitui, prieš jam išvykstant į misiją: „Pirma siek gauti mano žodį.“ (DS 11:21.)

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Malda ir Raštų apmąstymas padeda pasiruošti pajusti Šventosios Dvasios įtaką.
- Turime stengtis gauti žodį.
- Gauname žodį mokydamiesi ir ruošdamiesi mokytis sugražintosios Evangelijos.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Malda ir Raštų apmąstymas padeda pasiruošti pajusti Šventosios Dvasios įtaką.

Paaiškinkite, kad gautume Dvasios vedimą dažniausia pirma turime parodyti iniciatyvą. Pasidalinkite šiais vyresniojo L. Lionelio Kendriko iš Septyniiasdešimties žodžiais:

„Asmeninio apreiškimo siekimas tai procesas, reikalaujantis mūsų pastangų. Siekdami gauti tokius apreiškimus, privalome pasiruošti šiems šventiems patyrimams. Prezidentas Spenseris V. Kimbolas sakė, kad „Dievas apsireiškia žmonėms, kurie pasiruošę tokiems apreiškimams“ (CR, 1964, balandis, p. 97).“ („Personal Revelation“, *Brigham Young University 1996–1997 Speeches* [1997], p. 252.)

- Ką konkrečiau galime padaryti, kad pasiruoštume gauti apreiškimą?
- Kokia mūsų pareiga, gavus apreiškimą? (Žr. DS 46:7.)

Naudokite pateiktus teiginius ir klausimus, padėsiančius jums aptarti šiuos principus su jūsų mokiniais:

Malda – tai dvasinio bendravimo pagrindas. Perskaitykite šiuos prezidento Boido K. Pakerio žodžius:

„Įkvėpimas negaunamas – gal net negali būti gaunamas, nebent jūs to paprašote ar kas kitas paprašė to už jus.

Jokia žinia Raštuose nėra pakartota dažniau nei kvietimas ir net įsakymas melstis – prašyti.

Malda yra tokia svarbi apreiškimo dalis, kad be jos uždanga jums gali neatsiverti. Išmokite melstis. Melskitės dažnai. Melskitės mintyse ir širdyje. Melskitės klūpodami.“ (Conference Report, 1994, spalio, p. 76; arba *Ensign*, 1994, lapkritis, p. 59.)

- Kodėl jums svarbu dažnai melsti įkvėpimo?
- Kur ir kokiu dienos metu jums geriausia melstis dėl svarbių klausimų ir reikmių?

Raštų apmąstymas padeda mums pasiruošti gauti apreiškimą. Kartu perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 76:19 ir 138:1–2, 11.

- Kaip manote, ką reiškia *apmąstyti*? (Žr. 2 Nefio 4:16.)
- Kaip manote, kada misionieriams derėtų skirti laiko Raštų apmąstymui

Perskaitykite sesers Anos G. Virtlin žodžius iš mokinio vadovėlio (p. 39) ir pakvieskite mokinius aptarti, kodėl jie mano, kad Raštų apmąstymas skatina apreiškimą.

Turime stengtis gauti žodį.

Uždenkite antraštę „Misionierių ruošimo centras“ ir parodykite pateiktą nuotrauką. Paklauskite mokinių, ar jie žino, kas tai per pastatas ir kur jis yra. Atidenkite užrašą ir pasakykite mokiniams, kad visame pasaulyje yra daug misionierių ruošimo centrų, įskaitant patį didžiausią bei žinomiausią Provo mieste, Jutos valstijoje. Šie centrai yra Anglijoje, Naujoje Zelandijoje, Ganoje, Brazilijoje, Dominikos Respublikoje, Filipinuose, Japonijoje, Pietų Afrikoje, Ispanijoje, Peru, Meksikoje, Korėjoje, Gvatemaloje, Kolumbijoje ir Čilėje. Paklauskite mokinių, ką jie žino apie tai, kas vyksta Misionierių ruošimo centruose. Paaiškinkite, kad MRC pagrindinis tikslas yra suteikti misionieriams kompetencijos sugrąžintosios Evangelijos klausimais.

- Kodėl nederėtų laukti, kol būsite MRC, bet jau dabar pradėti rimtai studijuoti sugrąžintąją Evangeliją?

Keleto mokinių paprašykite garsiai perskaityti po vieną iš pateiktų Raštų eilučių: Doktrinos ir Sendorų 11:21; 42:14; 84:85; 100:5–8.

- Kokius principus galite atrasti šiose eilutėse? (Surašykite juos lentoje.)

Pasidalinkite prezidento Ezros Tafto Bensono žodžiais:

„Mes mylime visus savo misionierius, tarnaujančius Viešpačiui jiems paskirtose nuolatinėse misijose. Bet būna skirtingų misionierių. Kai kurie jau pirmąjį mėnesį paskirtoje misijoje būna geriau pasiruošę tarnauti Viešpačiui nei kai kurie išvykdami namo po dvidešimt keturių mėnesių.

Norime, kad vaikinai, vykstantys į misiją, būtų pasiruošę dirbti iškart atvykę į misijos vietą; kad turėtų tikėjimą, gimusį iš asmeninio teismo ir švaraus gyvenimo būdo, tam kad tarnautų nuostabią ir vaisingą misiją.“ (Conference Report, 1986, balandis, p. 59; arba *Ensign*, 1986, gegužė, p. 45.)

- Kaip manote, ką reikia pradėti misiją „jau pasiruošus dirbti“?

Gauname žodį mokydamiesi ir ruošdamiesi mokytį sugrąžintosios Evangelijos.

Pasidalinkite vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo žodžiais:

„Visame pasaulyje esu sakęs misionieriams, kad jų misijos sėkmė arba pražūtis sprendžiasi tarp 6:30 ir 9:30 ryto.“ („Missionary Work and the Atonement of Jesus Christ“ [seminaras naujiems misijų prezidentams, 2000 m. birželio mėn. 20 d.], p. 5.)

- Kaip manote, ką turėjo omeny vyresnysis Holandas? (Kėlimasis laiku, studijavimas, planavimas, malda.)
- Kaip veiksmingas studijavimas nulemia misijos sėkmę arba pražūtį?

Provo misionierių ruošimo centras, Jutos valstija.

Nors misijos skiriasi tuo, kaip jose paskirstomas laikas, iš misionierių tikimasi, kad jie kasdien didelę laiko dalį skirs sugražintosios Evangelijos studijavimui, tiek asmeniškai tiek su porininku.

Paskaitykite daugiau vyresniojo Holando žodžių apie misionierių studijavimo laiką. Išiklausykite į pagrindinį jo patarimo tikslą:

„Tomis ryto valandomis stropiai studijuojantis ir besimeldžiantis misionierius gauna Tėvo liudijimą apie Sūnų, šis liudijimas užgimsta misionieriaus širdyje ugnimi ir Šventąja Dvasia. Štai kodėl norime, kad atsikeltumėte laiku... Norime, kad galėtumėte pasiruošti gauti Viešpaties Dvasią, iš naujo gauti liudijimą apie išgelbėjimo darbą, kurį dirbate, ir išgelbėjimą, kuris yra Jėzuje Kristuje.“ („Missionary Work and the Atonement of Jesus Christ“, p. 5.)

- Koks pagrindinis kasdieninio Raštų studijavimo tikslas?

10 Paprašykite mokinio perskaityti vyresniojo L. Tomo Perio apmąstymus apie jo, kaip misionieriaus, Raštų studijavimą, kuris paveikė jo gyvenimą (žr. Mokinio vadovėlis, p. 40), arba galite parodyti DVD 10-tą vaizdo įrašą (0:53). Pakvieskite mokinius atkreipti dėmesį į tai, kaip jam padėjo šis kasdieninis studijavimas.

- Kokius asmeninio studijavimo privalumus išvardijo vyresnysis Peris? Privalumus studijuojant su porininku?

Paraginkite mokinius išsipareigoti asmeninio studijavimo laiką išnaudoti naudingiausiai.

Pakvieskite mokinius atmintinai pasakyti vieną ar kelis tikėjimo teiginius. Atlikite tą patį ir su keliomis Raštų įvaldymo eilutėmis, kurias jie išmoko seminarijoje. Tuomet paprašykite mokinių papasakoti, koku būdu jie jas įsiminė.

- Kokius privalumus turi misionierius, kuris įsiminė daug Raštų eilučių?
- Kaip įsimindami eilutes naudojame tikėjimo bei mokymosi principą?

Paaiškinkite mokiniams, kad studijuojant gauti žodį reiškia išmokti atpažinti bei savo gyvenime taikyti principus iš Raštų. *Principas* – tai esminė tiesa, kuria grindžiame savo tikėjimą ar elgesį. *Taikyti* reiškia naudoti nurodymus ar idėjas kaip pagerinti arba įtvirtinti supratimą ar elgseną.

Kai kurie Raštai tiesiogiai nurodo principą. Kaip pavyzdį, paprašykite mokinių perskaityti Almos 41:10 ir atkreipti dėmesį į principą, įvardytą paskutiniame sakinyje. („Nelabumas niekada nebuvo laimė“.)

- Kaip šį principą galite pritaikyti savo gyvenime?

Kituose Raštų eilutėse principai nėra taip lengvai atpažįstami ir reikia pamąstyti, norint išlukštentinti principą. Kaip pavyzdį, paprašykite mokinių perskaityti Jono 3:5 ir atrasti principą, kurio moko ši eilutė. Galimi atsakymai:

- Kad taptumėte Bažnyčios nariu, turite pasikrikštyti ir būti patvirtintas.
- Kad įžengtumėte į Celestialinę karalystę, reikia pasikrikštyti ir būti patvirtintam.

- Kad būtumėte geras pastarųjų dienų šventasis, turite gerbti krikšto sandoras ir gyventi taip, kad Šventosios Dvasios dovana veiktų jūsų gyvenime.

Paaiškinkite, kad Raštų ištraukoje dažniausiai galima rasti daugiau nei vieną principą. Paprašykite mokinių perskaityti Doktrinos ir Sandorų 31:1 ir pasiūlyti kiek įmanoma daugiau principų, kuriuos galima rasti šioje trumpoje Raštų eilutėje. Po kiekvieno atsakymo skirkite papildomo laiko pagalvoti. (Neišsigąškite, kad, mokiniams mąstant, trumpam vyrauja tylą.)

Galimi atsakymai:

- Viešpats pažįsta kiekvieną vardą („Tomai“).
- Galime tapti Jėzaus Kristaus sūnumis ir dukterimis („mano sūnau“).
- Dėl tikėjimo esame laiminami („palaimintas tu dėl to, kad tiki“).
- Paklūstant Evangelijai, neatsiejami veiksmai ir jų padariniai (pvz.: tikėjimas atneša palaiminimus).
- Tai yra Dievo darbas („mano darbu“).
- Reikia tikėjimo siekiant atpažinti Dievo darbą.
- Dievas pažįsta Savo vaikus.
- Pastarosiomis dienomis gaunami apreiškimai.
- Dievas gali kalbėti paprastiesiems žmonėms.

Išpėkite mokinius, kad nederėtų „išpūsti“ ar „iškreipti“ Raštų reikšmę arba atrasti sąvokas, kurios juose neegzistuoja. Dažnai mes nepakankamai atidžiai apmąstome ir nepastebime daugelio Raštuose glūdinčių principų. Paskatinkite mokinius lėčiau skaityti Raštų ištraukas ir jas giliau apmąstyti.

Pakartokite pratimą, išrinkdami vieną ar dvi pateiktas eilutes ir paprašydami mokinių atsakyti taip, kaip tai darė prieš tai, arba suskirstykite klasę į mažas grupes ir paprašykite jų savo grupėse ištyrinėti ir aptarti paskirtas eilutes.

- Almos 32:41–42
- Mato 5:14–16
- Psalmyno 1:1–3
- Mozės 6:57

Šiai veiklai atlikti skirkite nuo penkių iki dešimties minučių. Užbaikite pakviesdami mokinius trumpai apibendrinti, kodėl svarbu atrasti Raštų ištraukose glūdinčius principus.

Parodykite Raštus, kuriuose gausiai pažymėtos eilutės. Tai gali būti jūsų Raštai arba būtų dar geriau, jei tai būtų vieno iš jūsų mokinių Raštai.

- Kokia nauda žymėti Raštų eilutes?

Paprašykite mokinių pasidalinti savo žymėjimo būdais, kurie jų manymu, yra naudingi. Jų pasiūlymus užrašykite lentoje. Akcentuokite, kad egzistuoja daugybė Raštų žymėjimo būdų ir jų asmeninis reikalas, kurį pasirinkti. Jei mokiniai nusprendžia žymėti Raštus, jiems derėtų pasirinkti tokį žymėjimo būdą, kuris padėtų pastebėti svarbius žodžius, frazes, sumanymus, žmones ir įvykius. Daugeliui žmonių Raštų

žymėjimas padeda lengviau išiminti ir suprasti. Geriau akcentuoti pagrindinius Raštų žymėjimo elementus nei mokyti tam tikro žymėjimo būdo. Mokinio vadovėlyje peržiūrėkite „Žymėkite Raštų eilutes“ (p. 41).

Pastaba: Čia pateikti pasiūlymai kaip mokyti supažindina su sisteminimo įgūdžiais bei pamokos plano sudarymu. Šis įgūdis laikas nuo laiko bus naudojamas visame šiame kurse. Norint padėti misionieriams suprasti sugražintosios Evangelijos doktrinas, jie yra skatinami savo mintis užsirašinėti bei sisteminti. *Misionieriams derėtų ruošti tokiu būdu, kuris yra jiems veiksmingas.* Misionieriai, vykstantys į Misionierių ruošimo centrą įgiję šios patirties, turės privalumą ruošiantis misijai.

Paprašykite mokinių apibūdinti, kas yra pamokos planas. Galite pasiūlyti mokiniams pažiūrėti į pamokos plano pavyzdį mokinio vadovėlyje (žr. p. 44). Akcentuokite, kad tai tėra vienas iš pavyzdžių, ir kad yra daug kitų būdų, kaip paruošti pamokas. Kai kurie žmonės įvairiems dalykams sisteminti naudoja skaičius ir raides. Kiti naudoja paprastus paveikslėlius ar piešinėlius.

Paklauskite mokinių, ar jie kada nors yra sudarę planą rašiniui ar pasisakymui.

- Kaip padėjo toks pasiruošimas?

Misijoje pamokos planai turi tą patį tikslą. Paprašykite mokinių paeiliui perskaityti pastraipą mokinio vadovėlyje pavadinimu „Pamokos plano sudarymas pagerina mokymąsi ir mokymą“ (p. 42–43). Perskaite visi kartu aptarkite, kokius principus svarbu prisiminti, kuriant pamokos planą, bei aptarkite mokinio vadovėlyje pateiktą pamokos plano pavyzdį (p. 43-44).

Paprašykite mokinių susiskirstyti po du. Paprašykite kiekvienos poros, kad per 15 minučių ant tuščio popieriaus lapo sudarytų pamokos planą, skirtą mokyti vieną Evangelijos principą, tokį kaip Dievybė, Pirmasis Regėjimas, malda, tikėjimas į Jėzų Kristų, atgaila, dešimtinė ar pasninkas. Praėjus pasiruošimo laikui, pakvieskite kelias poras pasidalinti su klasės nariais tuo, ką įtraukė į savo planą. (Jei po šios veiklos baigėsi pamokos laikas, paprašykite mokinių išsaugoti savo pamokos planus kitai pamokai, kuomet vėl juos naudosite, arba pamokos laikas gali pasibaigti, nespėjus atlikti kito pateikto pratimo. Pratęskite ir užbaikite pratimą kitos pamokos metu.)

Paprašykite, kad kiekviena pora mokytų kitą mokinių porą. Jie gali savais žodžiais paaiškinti, ko išmoko, naudodamiesi savo pamokos planu, kaip užuomina kuo jiems derėtų pasidalinti. Abiems poros mokiniams derėtų dalyvauti pamokoje taip, kaip tai darytų porininkai misijoje.

Paaiškinkite, kad po to, kai mokys visos poros, tie, kurie buvo mokomi, turėtų įvertinti mokymą ir pateikti pastabas tiems, kurie mokė. Į pastabas derėtų įtraukti tai: kokios doktrinos, Raštų eilutės bei vaizdiniai paaiškinimai buvo aiškūs ir naudingi. Pasiūlyti reikėtų tai, kas pagerintų mokymą, pvz., papildomos Raštų eilutės, kurios sustiprintų mokymą, paaiškinimai arba Raštų ištraukos, kurios nebuvo aiškios, bei būdą, kaip jas pagerinti ir t.t.

Supažindinkite mokinius su vertinimu akcentuodami, kad svarbu iš kitų gauti pastabas apie tai, kaip mokėte. Pastabų tikslas nekritikuoti, bet pagirti už tai, kas atlikta gerai, ir padėti tobulėti bei praktikuotis. Paaiškinkite mokiniams, kad pastabų davimas ir gavimas bus šių kursų dalis. Tai taip pat naudojama MRC ir

apmokymuose misijoje. (Taip pat galite pakviesti mokinių porą išeiti prieš klasę ir visiems pademonstruoti savo pamoką.)

Sukeiskite poras ir tegul kita pora moko ir gauna pastabas.

Po to, kai abi poros turėjo galimybę mokytį vieną kitą ir gauti naudingas pastabas, su klasės nariais aptarkite šaltinius, kuriuos jie naudojo ruošdami pamokos planą.

- Kurie šaltiniai buvo naudingiausi? Kodėl?
- Kaip viena grupė galėjo panaudoti tą patį šaltinį kitaip negu kita grupė?

Paklauskite mokinių, kaip Evangelijos principo mokymas padėjo jiems geriau jį suprasti ir pažinti jo tiesą. Paraginkite juos ir toliau mokytis, kad galėtų tapti geresniais sugrąžintosios Evangelijos mokytojais.

MOKINIAMS SIŪLAMOS UŽDUOTYS

- Apmąstykite, kur jūs pažengę Evangelijos pažinime dabar ir kiek norėtumėte patobulėti atvykę į misiją. Nuspręskite, ką jums reikės daryti, kad pasiektumėte tą lygį. Užsirašykite kelis tikslus, kurie padės pasiekti tokį Evangelijos pažinimą.
- Pasirinkite sugrąžintosios Evangelijos doktriną ar principą, kurį norėtumėte geriau suprasti. Studijuokite tą doktriną ar principą ir sukurkite pamokos planą mokymui pagal tai, ką išmokote. Panaudokite šį pamokos planą mokydami draugą ar šeimos narį.
- Savo Raštuose pradėkite arba patobulinkite Raštų žymėjimo sistemą.

MOKYTI MOKOMĖS „MOKYMUSI IR TAIP PAT TIKĖJIMU“. 2 DALIS

Šis skyrius toliau akcentuoja 5 skyriuje minėtus įgūdžius. Dėl pasiruošimo svarbos mokiniams duodama papildoma galimybė pasipraktikuoti šį įgūdį. Taip pat minimas tikėjimo bei Dvasios galios poreikis studijuojant ir ruošiantis mokytis. Jei misionieriai išmoks susisteminti savąsias sugražintosios Evangelijos žinias ir parodys savo tikėjimą studijuodami, jiems pažadėta Šventosios Dvasios bendrystė.

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Liudydami pakviečiame Dvasią į savo pamoką.
- Žodį gauname tikėjimu.
- Dievas žada Šventąją Dvasią tiems, kurie kraunasi Jo žodžius.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Liudydami pakviečiame Dvasią į savo pamoką.

Paklauskite mokinių, kiek grupių pasidalino savo liudijimu mokydami mažose grupėse praeitos pamokos metu. Kai kurie mokiniai gal nepagalvojo paliudyti savo pamokoje. Dabar tinkamas metas aptarti, kodėl svarbu liudyti apie Evangelijos principo tiesą.

- Kaip manote, kodėl liudijimas ir dalinimasis jūsų jausmais yra svarbi mokymo dalis?

Pasidalinkite liudijimo dalinimosi principais, kurių moko misionieriško darbo vadovėlis *Skelbti mano Evangeliją* ir prezidentas Boidas K. Pakeris:

„Liudijimas dažnai būna vienas iš veiksmingiausių būdų pakviesti Dvasią ir padėti kitiems ją pajusti. Tai prideda savalaikį, asmeninį liudijimą, kad tiesos, kurių mokote iš Raštų, yra tiesa.“ (*Skelbti mano Evangeliją* [2004], p. 198.)

„Gana dažnai misionierius sako: „Kaip galiu liudyti, jei pats dar nesu gavęs liudijimo? Kaip galiu liudyti, kad Dievas gyvas, Jėzus yra Kristus ir kad Evangelija yra tiesa? Ar tai nebūtų nesąžininga, neturint tokio liudijimo?“

Ak, jei tik galėčiau jus išmokyti šio vieno principo! Liudijimas *atrاندamas liudijant*. Jums beieškant dvasinio pažinimo, išauš akimirka, kai teks, kaip sako filosofai, žengti tikėjimo reikalaujantį žingsnį. Tai akimirka, kai priėję prie apšviesto tako galo turite žengti į tamsą, kad į priekį žengę žingsnį ar du, atrastumėte apšviestą kelią.“ (Boidas K. Pakeris, „*That All May Be Edified*“ [1982], p. 339–340.)

- Liudydami dažnai vartojame šias frazes: „Aš turiu liudijimą“ ar „Liudiju“. Kaip dar galime nuoširdžiai liudyti nevertodami šių frazių?

Paaiškinkite, kad nors šie žodžiai tinka mokant, yra ir kitų tinkamų ir paprastų būdų kaip liudyti. Pavyzdžiui, misionierius gali sakyti taip: „Aš žinau, kad švesdami šabo dieną atrasite savo širdyje daugiau ramybės.“ Abu teiginiai „Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus“ ir „Aš pats sužinojau, kad Mormono Knyga yra tiesa“ yra liudijimo formos.

Pakvieskite mokinius aptarti, kaip misionierius galėtų paliudyti apie tam tikrą principą, panaudodamas Raštų eilutę, šių dienų pranašų ar apaštalų žodžius, ar asmeninius patyrimus. Štai keletas pavyzdžių:

- *Raštų eilutė kaip liudijimas*. Liudijimą apie tai, kad Gelbėtojas apmokėjo už mūsų nuodėmes galime rasti 2 Nefio 2:8.
- *Pranašų ir apaštalų žodžiai kaip liudijimas*. „[Jėzus Kristus] atidavė Savo gyvybę, kad apmokėtų visos žmonijos nuodėmes.“ („The Living Christ“, *Ensign*, 2000, balandis, p. 2.)
- *Asmeninis patyrimas kaip liudijimas*. Mergina ištikimai moka savo dešimtinę daugelį metų ir turi asmeninį liudijimą apie dešimtinės tiesą.

Paraginkite mokinius sugalvoti prasmingų būdų, kuriais jie galėtų liudyti, kviesdami žmones ateiti pas Kristų ir priimti sugrąžintosios Evangelijos principus bei apeigas. Pakvieskite mokinius savanoriškai paliudyti apie Evangelijos principą, kurį jie žino esant tiesa.

Misionieriai, studijuodami sugrąžintąją Evangeliją, pasiruoš mokyti daug skirtingu besidominčiųjų. Kuo geriau išmoks ir įpras naudotis savo užrašais ruošdami ir mokydami iš savo užrašų, tuo geriau bus pasiruošę dirbti atvykę į misiją.

Šis pateiktas pasiūlymas kaip mokyti panaudoja praeitoje pamokoje naudotą pamokos planą prie jo pridėdant liudijimą.

Suskirstykite mokinius į poras (skirtingas nuo praeito karto). Paprašykite kiekvienos poros per 15 minučių paruošti paprastą pamokos planą viena Evangelijos tema, kuriai jie dar nesiruošė arba dar nemokė. Tegul pamokos plane atranda bent dvi vietas, kur jie galėtų nuoširdžiai paliudyti. Pakvieskite juos ieškoti būdų, kaip liudyti nenaudojant žodžių *liudyti* arba *liudijimas* (žr. prieš tai pateiktą pasiūlymą kaip mokyti). Tegul mokiniai užsirašo savo idėjas pamokos plane.

Paprašykite kiekvienos poros mokyti Evangelijos principo kitą porą. Jei reikia, jie gali pasinaudoti savo pamokos planu. Abu porininkai savo temą turėtų mokyti drauge ir kiekvienam derėtų surasti galimybę bent kartą paliudyti.

Po to kai kiekviena pora mokė, tiems, kurie buvo mokomi, derėtų skirti laiko poros, kuri juos mokė, įvertinimui. Pastabose turėtų atsispindėti teigiami bei naujingi pamokos elementai. Derėtų pridėti pasiūlymus, kurie pagerintų mokymą, pvz.: papildomos Raštų eilutės, kurios sustiprintų mokymą; apibūdinti dalis, kurios nebuvo aiškios, bei kaip jas pakeisti ir pagerinti ir t.t.

Sukeiskite poras ir tegul kita pora moko, liudija ir gauna pastabas. Jei neužtenka pamokos laiko, gali tekti pratęsti šį pratimą kitoje pamokoje, kad suteiktumėte mokiniams pakankamai laiko atlikti paskirtas užduotis.

Žodį gauname tikėjimu.

Paskirstykite mokiniams Raštų nuorodas. Paprašykite jų garsiai perskaityti Raštų eilutes, akcentuojant eilutėse vartojamus veiksmažodžius, kurie nusako, kaip studijuoti Viešpaties žodį, bei paaiškinant, ką, jų manymu, jie reiškia (kursyvas pridėtas).

- „*Mąstyk apie ją dieną ir naktį*“ (Jozuės 1:8, TŽ Biblija).
- „*Sotinkitės Kristaus žodžiais*“ (2 Nefio 32:3).
- „*Laikytis Dievo žodžio*“ (Helamano 3:29).
- „*Apmąstykite tai, ką aš kalbėjau*“ (3 Nefio 17:3).
- „*Nuolat kraukitės savo protuose gyvenimo žodžius*“ (DS 84:85).

Paprašykite mokinių apibūdinti, kaip jie studijuotų Raštus pagal tai, kaip apibūdina šie veiksmažodžiai, ir koks svarbus tokia Raštų studijavime tikėjimas.

Pakvieskite mokinius iš mokinių vadovėlio perskaityti pirmąją pastraipą pavadinimu „*Žodį gauname tikėjimu*“ (p. 48).

- Kodėl būtina melstis su tikėjimu, kad suprastume Viešpaties mokymus?
- Kaip ši pastraipa susijusi su misionierių mokymo veiksmais?

Pakvieskite keletą mokinių garsiai perskaityti iš mokinių vadovėlio vieną Apaštalų teiginį apie Viešpaties mokymų gavimą tikėjimu (žr. Mokinio vadovėlis, p. 48–49).

Paprašykite kito mokinio apibendrinti tai, ko kiekvienas teiginys moko apie mokymąsi tikėjimu ir kaip tai susiję su mokymu.

Dievas žada Šventąją Dvasią tiems, kas kraunasi Jo žodžius.

Paprašykite klasės narius garsiai perskaityti Doktrinos ir Sandorų 84:85 ir surasti, kokias palaimas gauna tie, kas „kraunasi“ Raštus savo protuose.

Lentoje palikite vietos dviem struktūrinėms schemoms. Lentoje pritvirtinkite pateiktą schemą ir aptarkite, kaip tokia schema gali būti panaudota analizuojant Raštų eilutes. Paprašykite mokinių perskaityti Doktrinos ir Sandorų 11:21 ir atkreipti dėmesį į palaimas, kurias gauname dėl Raštų studijavimo.

Gauk Viešpaties žodį → Liežuvis atrištas → Turėk Viešpaties Dvasią ir Jo žodį → Dievo galia įtikinti žmones

Pakvieskite mokinį savanoriškai ateiti prie lentos ir, klasės nariams kartu garsiai skaitant Almos 17:2–3, sudaryti paprastą schemą.

Mokiniui piešiant schemą, paklauskite mokinių:

- Kodėl misionieriams svarbu žinoti ir suprasti šias Raštų eilutes?

Tęskite perskaitydami šią prezidento Ezros Tafto Bensono, tryliktojo Bažnyčios prezidento, žodžius:

„Dievo galią gauname tokia tvarka: pirmiausia gauname žodį, paskui ateina supratimas bei Dvasia ir galiausiai galia įtikinti kitus.“ (*The Gospel Teacher and His Message* [kalba religijos dėstytojams, 1976 m. rugsėjo mėn. 17 d.], p. 5.)

Paklauskite, ar mokinys norėtų kažką pakeisti schemoje pagal šiuos žodžius.

Mokinys gali užrašyti kažką panašaus į tai:

Stenkis gauti žodį - Kraukis žodį - Turėk teisų troškimą - Stenkis suprasti Dvasios darbus - Išsiugdyk galią įtikinti

- Kaip sumažėja misionieriaus našumas, jei bet kuri iš šių dalių neįtraukiama į procesą?

Pasidalinkite šiuo teiginiu, kurio taip pat mokė prezidentas Bensonas:

„Nesielkite atsainiai su tuo, ką gavote iš Viešpaties rankos! Jo žodis – tai viena iš vertingiausių dovanų, kokią Jis yra davęs. Aš raginu jus iš naujo įsipareigoti studijuoti Raštus. Panirkite į juos kasdien, ir jus lydės Dvasios galia.“ („The Power of the Word“, *Ensign*, 1986, gegužė, p. 82.)

Pakvieskite mokinį pasidalinti, kaip kasdieninis Raštų studijavimas pakvietė Šventąją Dvasią į jo ar jos gyvenimą.

MOKINIAMS SIŪLAMOS UŽDUOTYS

- Apsvarstykite galimybę paliudyti savo skyriuje ar apylinkėje per ateinantį pasninko ir liudijimų sekmadienį.
- Pasirinkite mėgstamiausią Mormono Knygos ar Doktrinos ir Sendorų skyrių ir praleiskite nemažai laiko tai „mokydamiesi tikėjimu“. Skirkite laiko maldai dėl Raštų, apmąstykite, tyrinėkite, suraskite principus ir nuspręskite, kaip tai, ką išmokote, galite pritaikyti savo gyvenime. Pakalbėkite su artimu draugu ar kunigystės vadovu apie savo pastangas.

DANGIŠKOJO TĖVO PLANAS

Dangiškasis Tėvas trokšta džiaugsmo pilnatvės visiems Savo vaikams. Jis paruošė planą, įgalinantį mus – išgelbėtus, išaukštintus ir su amžinosiomis galimybėmis – sugrįžti vėl gyventi su Juo (žr. žodžius iš *Ištikimi tikėjimui*, p. 62, cituojamus mokinio vadovėlyje, p. 56). Jėzaus Kristaus Apmokėjimas yra plano šerdis. Jėzus, Tėvo pirmagimis Dvasioje ir Viengimis kūne, buvo išrinktas būti mūsų Gelbėtoju ir Išpirkėju ir atlikti pagrindinį vaidmenį Tėvo plane. Tėvo plano didybę galima geriau suvokti pagal jo pavadinimus:

- Didysis ir amžinasis išvadavimo planas (2 Nefio 11:5)
- Didysis išpirkimo planas (Jokūbo 6:8)
- Išgelbėjimo planas (Jaromo 1:2)
- Laimės planas (Almos 42:16)
- Didis gailestingumo planas (Almos 42:31)

Dangiškojo Tėvo plane nurodyta, kad turime gauti fizinį kūną ir įrodyti, jog esame verti grįžti Jo akivaizdon.

Šioje pamokoje mokiniai mokysis svarbių Dangiškojo Tėvo plano pagrindų ir išmoks, kaip mokyti išgelbėjimo plano pagrindų. Mokiniai turėtų ypač ieškoti, kaip šis planas gali „įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39).

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Dangiškojo Tėvo plane yra trys laikotarpiai: ikimirtingasis, mirtingasis ir pomirtinis.

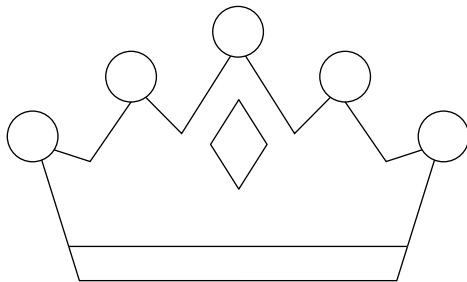
- Jėzus Kristus yra Dangiškojo Tėvo plano šerdis.
- Jėzaus Kristaus Apmokėjimo dėka galime įveikti dvasinės ir fizinės mirties kliūtis.
- Dangiškasis Tėvas paruošė Savo vaikams šlovės laipsnius.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Dangiškojo Tėvo plane yra trys laikotarpiai: ikimirtingasis, mirtingasis ir pomirtinis.

Lentoje nupieškite karūną.

- Kaip pasikeistų jūsų gyvenimas, jei sužinotumėte, kad esate tiesioginis karaliaus palikuonis ir greitai gausite karališkąjį palikimą?
- Kodėl kiekvienas iš mūsų galime teigti, kad esame dieviškos kilmės?
- Koks palikimas mums priklauso?
- Iš kur mes žinome apie tai?

Pasidalinkite šiais vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo žodžiais:

„Jėzaus Kristaus Evangelija atsako į tokius klausimus kaip: Iš kur mes? Kodėl mes čia? ir Kur mes einame? Pranašai pavadino tai išgelbėjimo planu arba „didžiuoju laimės planu“ (Almos 42:8). Per apreiškimus galime suprasti šį amžinybės žemėlapi ir jį panaudoti mirtingojo gyvenimo kelyje.“
(Conference Report, 1993, spalio mėn., p. 96; arba *Ensign*, 1993, lapkritis, p. 72.)

- Kaip žinojimas apie išgelbėjimo planą turėtų paveikti mūsų gyvenimo būdą?

Kartu su mokiniais perskaitykite prezidento Boido K. Parkerio žodžius:

„Neįmanoma suvokti gyvenimo prasmės nežinant doktrinos apie ikimirtingąjį gyvenimą...“

Kuomet suprantame doktriną apie ikimirtingąjį gyvenimą, viskas pasidaro logiška ir aišku.“ (Conference Report, 1983, spalio mėn., p. 22; arba *Ensign*, 1983, lapkritis, p. 18.)

 11 Parodykite DVD 11-tą vaizdo įrašą (4:30). Pirmieji du pasakojimai parodo, kaip panaudoti žinojimą apie išgelbėjimo planą sprendžiant problemas bei klausimus. Paskutinis pasakojimas pateikia klausimą, bet nepateikia atsakymo. Panaudokite šį pasakojimą kaip galimybę mokiniams praktikuotis, kaip atsakyti į sunkius klausimus panaudojant žinojimą apie išgelbėjimo planą.

- Kaip išgelbėjimo planas buvo panaudotas atsakant į sunkius klausimus?

 Paprašykite mokinių susiskirstyti po tris. Nurodykite jiems atsiversti vieną Topical Guide (arba Raštų rodyklės) poskyrį, įvardijantį vieną iš nurodytų egzistavimo laikotarpių, apie kurį jie nori išmokyti ir mokytis. Jiems derėtų pasistengti atrasti po vieną Raštų eilutę iš Senojo Testamento, Naujojo Testamento, Mormono Knygos, Doktrinos ir Sandorų bei Brangiojo Perlo. Pasirinktas eilutes jie turėtų panaudoti mokydami grupės nari.

Laikotarpis	Topical Guide	Raštų rodyklė
Ikimirtingasis arba ikižemiškasis gyvenimas	Man, Antemortal Existence of, p. 305	Žmogus, žmonės. <i>Žmogus yra Dangiškojo Tėvo dvasinis vaikas</i> , p. 203–204
Mirtingumas	Mortality, p. 329	Mirtingasis gyvenimas, Mirtingumas, p. 113
Pomirtinis gyvenimas	Immortality, Immortal, pp. 224–25	Nemirtingas, Nemirtingumas, p. 126

Duokite mokiniams 10–15 minučių, kad pasirinktų ir pasiruoštų mokytis norimų eilučių. Per kitas 8–10 minučių suteikite mokiniams galimybę mokytis. Po to sukeiskite mokytojo, besidominčiojo ir stebinčiojo vaidmenis.

Skirkite laiko mokiniams pasidalinti pastabomis apie mokymą, užduodant stebėjusiems tokius klausimus:

- Kas buvo gerai?
- Ką darytumėte kitaip, jei mokytumėte tos pačios Raštų ištraukos?

Apibendrinant šią pamokos dalį galite pasinaudoti pateiktais klausimais:

- Nors Biblijoje užsimenama apie ikižemiškąjį gyvenimą, kodėl ši doktrina priskiriama Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčiai? (Atsimetimo metu tyra Kristaus doktrina buvo prarasta, bet ji vis dar minima daugelyje Biblijos vietų, ypač kai jas nagrinėjame per sugražinimo prizmę.)
- Kaip šių dienų apreiškimas padeda mums geriau mokytis apie ikižemiškąjį gyvenimą, mirtingumą ir pomirtinį gyvenimą?

 Pakvieskite du mokinius išeiti prieš klasę. Vieno mokinio paprašykite atsakyti į klausimus iš pateiktų situacijų, lyg jis nieko nežinotų apie laimės planą, o kito mokinio – suvaidinti misionierių, kuris trokšta pasidalinti Evangelija. Po to, kai abu mokiniai atsako į klausimus iš tų situacijų, likusiųjų paprašykite pasidalinti savo mintimis.

- Jauna mama ką tik neteko savo penkerių mėnesių kūdikio: „Ar kada nors vėl pamatysiu savo vaiką?“
- Paauglys klausia: „Kodėl svarbu išlikti moraliai švariam, jei gyvenimas pasibaigia mirtimi?“
- Vidutinio amžiaus vyras susirūpinęs dėl savo žmonos. Jie turi keturis vaikus ir jo žmona ką tik sužinojo, kad serga vėžiu: „Kaip tai galėjo nutikti, juk tikime, kad Dievas yra teisus?“
- Suaugęs jaunuolis pareiškia: „Aš padariau tiek daug nuodėmių, kad man kelio atgal jau nėra.“

Apibendrinami pasakykite, kad Dangiškojo Tėvo planas padeda atsakyti į tokius klausimus.

Jėzus Kristus yra Dangiškojo Tėvo plano šerdis.

Pradėkite paklausdami mokinių: Kodėl Jėzus Kristus yra didžiojo laimės plano šerdis?

Paprašykite, kad mokiniai Raštuose atsiverstų Džozefo Smito vertimo Jono 1:1–16, ir kad kiekvienas asmeniškai, ieškodamas pavyzdžių, kaip Jėzus Kristus atlieka svarbų vaidmenį Dangiškojo Tėvo plane, perskaitytų ir išnagrinėtų šias eilutes. Skirkite pakankamai laiko. Po to lentoje surašykite, ką mokiniai sužinojo. Jei reikia, pasinaudokite pateikta lentele:

Jėzus Kristus yra Dangiškojo Tėvo plano šerdis.	
DžSV, Jono 1:1–2	Ikižemiškajame gyvenime Jėzus buvo su Dangiškuoju Tėvu ir mokė Evangelijos.
DžSV, Jono 1:3	Jėzus sukūrė šį pasaulį.
DžSV, Jono 1:6–10, 14	Jonas Krikštytojas buvo pasiūstas paliudyti, kad Jėzus yra Dievo Sūnus.
DžSV, Jono 1:12	Tikintiems Jėzų suteikiama galia.
DžSV, Jono 1:16	Per Kristų galime gauti nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą.

- Kokie patyrimai jūsų gyvenime padės jums mokyti besidomintį apie Jėzaus Kristaus svarbą Dangiškojo Tėvo plane?
- Kaip žinosite, kad besidomintieji priima jūsų žinią ir ateina pas Kristų?

Lentoje užrašykite „Sukūrimas – Nuopuolis – Apmokėjimas“. Paaiškinkite, kad šie trys įvykiai yra svarbios Dangiškojo Tėvo plano dalys. Pasidalinkite su mokiniais vyresniojo Briuso R. Makonkio žodžiais, kurie mums padeda suprasti, kaip glaudžiai susijusios šios trys išgelbėjimo plano dalys: sukūrimas, nuopuolis ir Apmokėjimas (žr. mokinio vadovėlis, p. 56).

- Kaip Gelbėtojas yra šių įvykių centre?
- Kokią įtaką padarė Jėzaus Kristaus Apmokėjimas mūsų gyvenimui prieš žemės sukūrimą?

Jėzaus Kristaus Apmokėjimo dėka galime įveikti dvasinės ir fizinės mirties kliūtis.

12

Paprašykite mokinio perskaityti vyresniojo Raselo M. Nelsono žodžius apie Apmokėjimą (žr. mokinio vadovėlis p. 57) arba galite parodyti DVD 12-tą vaizdo įrašą (0:33).

- Ką supratote iš to teiginio?

Lentoje užrašykite „fizinė mirtis“.

Paprašykite mokinio perskaityti 2 Nefio 9:7–9.

- Kas, anot šių eilučių, nutiktų mūsų kūnams, jei nebūtų Apmokėjimo?
- Kas nutiktų mūsų dvasioms?

Paprašykite vieno mokinio perskaityti 1 Korintiečiams 15:19–22, o kito mokinio – perskaityti 2 Nefio 9:11.

- Kiek žemės gyventojų nugalėjo fizinę mirtį per Jėzaus Kristaus prisikėlimą?

Lentoje užrašykite „dvasinė mirtis“. Pakvieskite mokinių perskaityti dvasinės mirties apibūdinimą iš Almos 42:9. Paprašykite mokinių atsiversti mokinio vadovėlį (žr. p. 57–58) ir rasti atsakymus į šiuos klausimus:

- Kodėl mirštame dvasiškai?
- Kokios yra nuodėmės pasekmės?
- Ką Kristus padarė, kad galėtume nugalėti nuodėmę?
- Ką turime padaryti, kad nugalėtume dvasinę mirtį?

Pasakykite mokiniams, kad kai kurias pačias svarbiausias detales apie dvasių pasaulį arba pomirtinį gyvenimą sužinome iš prezidento Džozefo F. Smito gauto apreiškimo. Pakvieskite mokinius atsiversti Doktrinos ir Sandorų 138 skyrių. Skyriaus aprašyme kartu peržiūrėkite apreiškimo detales. Užduokite pateiktus klausimus ir paprašykite, kad mokiniai pirmose keliose eilutėse surastų atsakymus:

- Apie ką mąstė prezidentas Smitas, kada gavo šį apreiškimą? (Apie Apmokėjimą bei Dievo ir Jo Sūnaus meilę, apmąstydamas Raštus; žr. eilutės 1–4.)
- Ką veikė tie, kurie buvo Dvasių pasaulyje? (Žr. eilutės 12–16.)

Paprašykite mokinių atsiversti Doktrinos ir Sandorų 138:18–19 ir išskirti tai, ko Viešpats mokė ištikimuosius, apsilankęs dvasių pasaulyje.

Su mokiniais aptarkite 29–37 eilutes ir pakvieskite juos rasti panašumus doktrinais, kurių mokoma Dvasių pasaulyje tuos, kurie žemėje atmetė tiesą, ir tarp doktrinų, kurių žemėje moko besidominčiuosius.

Dangiškasis Tėvas paruošė Savo vaikams šlovės laipsnius.

Paaiškinkite, kad misionieriai pateikia besidomintiesiems tik labai bendrą mokymą apie šlovės laipsnius. Panašus mokymas yra pateiktas knygelėje *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* (2004). Jį rasite temos „Šlovės karalystės“ pirmose dviejose pastraipose, po antraštėmis „Celestialinė karalystė“, „Terrestrialinė karalystė“ ir

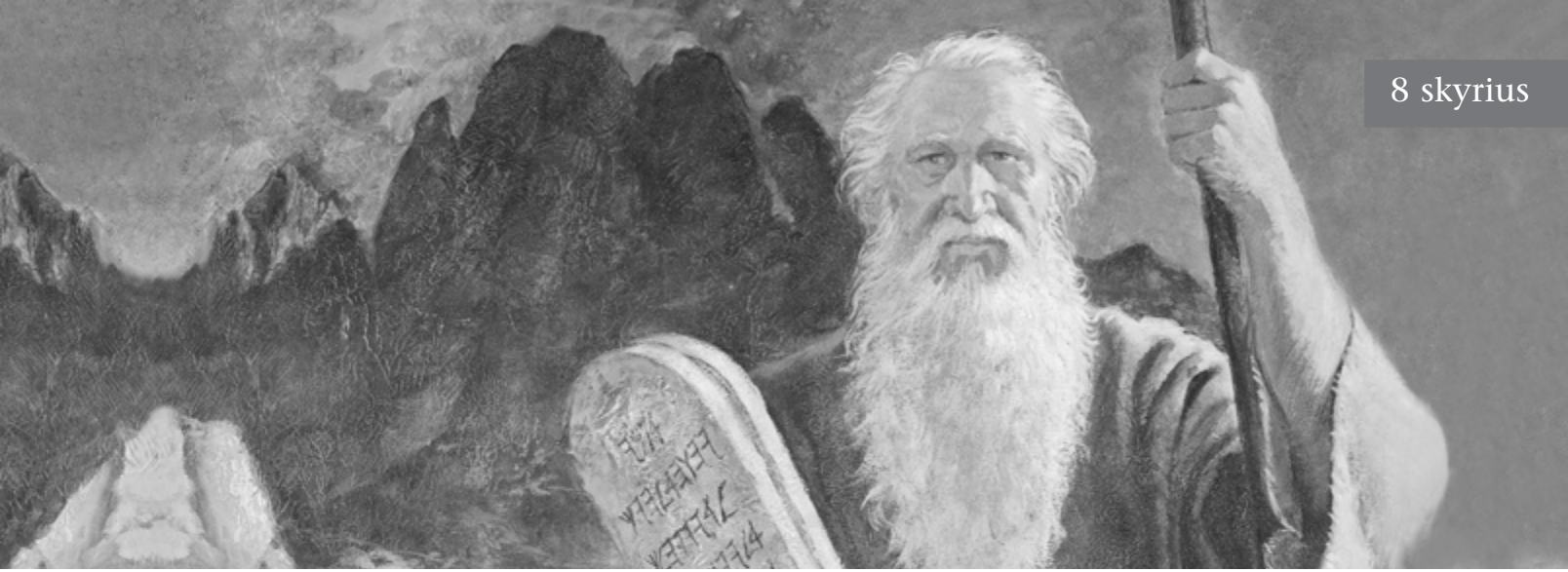
„Telestialinė karalystė“. Paprašykite mokinių perskaityti apie šias doktrinas iš *Ištikimi tikėjimui* (p. 166–169).

- Kodėl svarbu neperkrauti informacija besidominčiųjų, kol jie dar nesupranta pirmųjų Evangelijos principų ir nepradeda gyventi pagal juos? (Žr. DS 19:22.)
- Kaip manote, ką pirmiausia apie šlovės laipsnius turėtų žinoti besidomintieji, neseniai pradėję studijuoti Evangelijos žinią?

Paprašykite, kad kiekvienas mokinys sudarytų pamokos planą, kurį galėtų panaudoti mokydamas besidomintįjį apie šlovės laipsnius. Tuomet paprašykite, kad kiekvienas mokinys, naudodamasis šiuo planu, mokytų savo porininką. Tegul jie įvertina vienas kito mokymą - kas buvo gerai ir ką galima patobulinti. Po to, paprašykite mokinių vėl mokyti savo pamokų naujus porininkus. Užbaikite įvertinimu.

MOKINIAMS SIŪLAMOS UŽDUOTYS

- Raštų rodyklėje išstudijuokite temą „Apmokėti, Apmokėjimas“ (p. 11–12). Galite pasižymėti informaciją, kurią vėliau norėsite naudoti mokydami apie Apmokėjimą.
- Sukurkite vieno lapo apimties Išgelbėjimo plano apibendrinimą ar iliustraciją.

Možė ir plokštėlės, Džerio Harstono paveikslas

PRANAŠAI IR ATSIMETIMAS

Džozefas Smitas, Alvin Čiemo paveikslas

Misionieriai dažnai turi labai mažai laiko savo svarbiai žiniai paskelbti. Jie turi būti pasiruošę veiksmingai ir galingai perteikti šlovingo Sugražinimo žinią, liudydami apie pastarųjų dienų pranašą Džozefą Smitą, per kurį Gelbėtojas sugražino Evangeliją. Misionieriai padeda žmonėms suprasti, *kodėl* mums šiandien reikia pranašo. Eiliškumas toks: Dangiškasis Tėvas kalba per savo pranašus, žmonės atmeta žinią, prasideda atsimetimas. Dangiškasis Tėvas vėl kalba per savo pranašus. Besidomintieji, supratę šį eiliškumą, bus geriau pasiruošę apsvarstyti pastarųjų dienų pranašo Džozefo Smito, per kurį Viešpats atkūrė Savo Bažnyčią, svarbą.

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Per Savo pranašus Viešpats suteikia tiesą, kunigystės įgaliojimą, apeigas ir organizaciją.
- Per visą istoriją vyko pasikartojantis atsimetimo ir sugražinimo ciklas.
- Dėl to, kad žmonės atstūmė Gelbėtoją, Jo mokymus ir kunigystės įgaliojimą, Naujojo Testamento Bažnyčioje įvyko atsimetimas.
- Reformacija Europoje padėjo paruošti kelią galutiniam sugražinimui.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Viešpats per Savo pranašus suteikia tiesą, kunigystės įgaliojimą, apeigas ir organizaciją.

Į rankas paimkite paveikslą, kuriame atvaizduotas senovės pranašas. Lentoje užrašykite jo vardą. Papasakokite mokiniams šią galimą situaciją:

Esate lėktuve ir šalia sėdintis asmuo sužino, kad esate Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narys. Šis asmuo pasako, kad girdėjo, jog Bažnyčiai, kuriai priklausote, vadovauja pranašas. Turite keletą minučių paaiškinti šių laiku pranašo vaidmenį ir kodėl drąsiai sekate juo.

Paprašykite visų mokinių pasidalinti savo atsakymu su šalia sėdinčiu asmeniu.

Pakvieskite mokinius Raštų rodyklėje („Pranašas“, p. 151) perskaityti pranašo apibūdinimą. Paprašykite mokinio būti jūsų raštininku ir lentoje surašyti pranašo vaidmenis. Taip pat galite perskaityti Gordon B. Hinklio teiginį, esantį mokinio vadovėlyje (p. 63).

- Kokias palaimas gauname, kai sekame pranašu? Jūsų nuomone, kokios palaimos yra pačios svarbiausios? Kodėl?

Jei liko laiko, galite daugiau paaiškinti apie ką tik aptartus žodžius, kurie apibūdina pranašo vaidmenį. Pavyzdžiui, pasirinkite lentoje parašytą žodį „įgaliojimas“. Parodykite tuščią čekį ir pasakykite mokiniams, kad vienam iš jų norite įteikti piniginį apdovanojimą už lankymąsi klasėje. Įteikite čekį mokiniui ir paprašykite, kad išrašytų šį čekį šalia sėdinčiam mokiniui. Priminkite mokiniui, kad prieš įteikdamas čekį gavėjui, pasirašytų savo vardu. Po to kai čekis išrašytas, parodykite jį klasei ir paklauskite, ar mokiny, kuris gavo čekį, galės be jokių sunkumų legaliai jį išgryninti.

- Kaip teisiškai svarbu, kad čekį pasirašytų sąskaitos savininkas ar jo įgaliotas žmogus?
- Kodėl tam, kad galėtum legaliai perduoti vertybes, pavyzdžiui, mirusiojo palikimą, būtina turėti deramą įgaliojimą?
- Kaip tai susiję su poreikiu turėti tinkamą kunigystės įgaliojimą?
- Kodėl įgaliojimas svarbus tvarkant Dievo reikalus?

Pasidalinkite tokiu apibrėžimu ir paklauskite mokinių, ką jis apibūdina: „Valdžia ir galia, kuriuos Dievas duoda vyrui, kad darytų viską, kas reikalinga žmogaus išgelbėjimui.“ (Raštų rodyklė, „Kunigystė“, p. 97.) Lentoje šalia žodžio *įgaliojimas* parašykite *kunigystė*. Aptarkite, kodėl Viešpaties Bažnyčioje mums reikia turėti kunigystės įgaliojimą.

13

Perskaitykite vyresniojo Merilo J. Beitmano iš Septyniadešimčių Prezidentūros žodžius arba galite parodyti DVD 13-tą vaizdo įrašą (0:46). Tuomet aptarkite pateiktus klausimus.

„Kunigystė – tai vyrui suteikta Dievo galia ir įgaliojimas. Kunigystės raktai – tai teisė vadovauti šios galios naudojimui. Bažnyčios prezidentas turi raktus, kurie būtini vadovauti visai Bažnyčiai. Jo patarėjai Pirmojoje prezidentūroje bei Dvylikos Apaštalų Kvorumas taip pat turi karalystės raktus ir dirba pagal prezidento nurodymus. Raktai vadovauti Bažnyčiai savo jurisdikcijoje yra suteikti kuolo prezidentams, vyskupams bei šventyklų, misijų ir kvorumų prezidentams. Jų patarėjai neturi raktų, bet „per pašaukimą ir paskyrimą gauna paskirtą įgaliojimą“. [*Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* (1998), p. 161].“ (Conference Report, 2003, spalio mėn, p. 54; arba *Ensign*, 2003, lapkritis, p. 50.)

- Kas turima omeny, kai kalbama apie kunigystės *raktus*?

Paiškinkite, kad ankstyvosiomis sugražinimo dienomis iškilo klausimas, ar sugražintojoje Bažnyčioje reikia krikštytis, jei asmuo jau buvo pakrikštytas kitoje bažnyčioje. Paprašykite mokinio perskaityti Viešpaties atsakymą Doktrinos ir Sandorų 22 skyriuje.

Pakvieskite vieną mokinį, kad pacituotų ketvirtą tikėjimo teiginį, ir iškart po to paprašykite kito mokinio pacituoti penktąjį.

- Kokį ryšį matote tarp šių dviejų tikėjimo teiginių?

Paiškinkite, kad kuomet Viešpačiui reikia sugražinti į žemę Savo kunigystės įgaliojimą, Jis tai daro per Savo pranašus. Paprašykite mokinių išvardinti asmenines palaimas, kurias gavo dėl to, kad per pranašą buvo sugražinta kunigystė.

Su mokiniais pasidalinkite šiuo apibūdinimu ir paprašykite jų pasakyti, kokį žodį tai apibūdina: šventas veiksmas, atliekamas kunigystės įgaliojimu. Paprašykite mokinių įvardyti šiandieną Bažnyčioje atliekamų apeigų pavyzdžius. Jų atsakymus užrašykite lentoje.

- Kodėl, pagal Doktrinos ir Sandorų 84:19–21, apeigos mums yra lemtingai svarbios?
- Kaip manote, kodėl Viešpats taip akcentuoja šventas išgelbėjimo apeigas?
- Kaip poreikis skubiai statyti šventyklas susijęs su apeigomis?

Pasidalinkite prezidento Boido K. Parkerio žodžiais:

„Bažnyčioje turime visus įgaliojimus atlikti visas būtinas apeigas, būtinas išpirkti ir išaukštinti visą žmoniją. Ir kadangi turime užantspaudavimo galios raktus, ką tik tinkamai surišime čia, bus surišta danguje...

Kai po Moronio pasirodymo praėjo trylika metų, buvo pastatyta šventykla... Vėl pasirodė Viešpats, o su Juo atėjo Elija ir suteikė užantspaudavimo galios raktus. Nuo tol apeigos nebebuvo laikinos, bet amžinos.“ („Ordinances“, *1980 Devotional Speeches of the Year* [1981], p. 15–16.)

Kas pirmieji gavo kunigystės įgaliojimą ir raktus, kuomet Viešpats, Elija ir kiti pranašai pasirodė Kirtlando Šventykloje? (Žr. DS 110 skyriaus aprašą.) (Džozefas Smitas ir Oliveris Kauderis.)

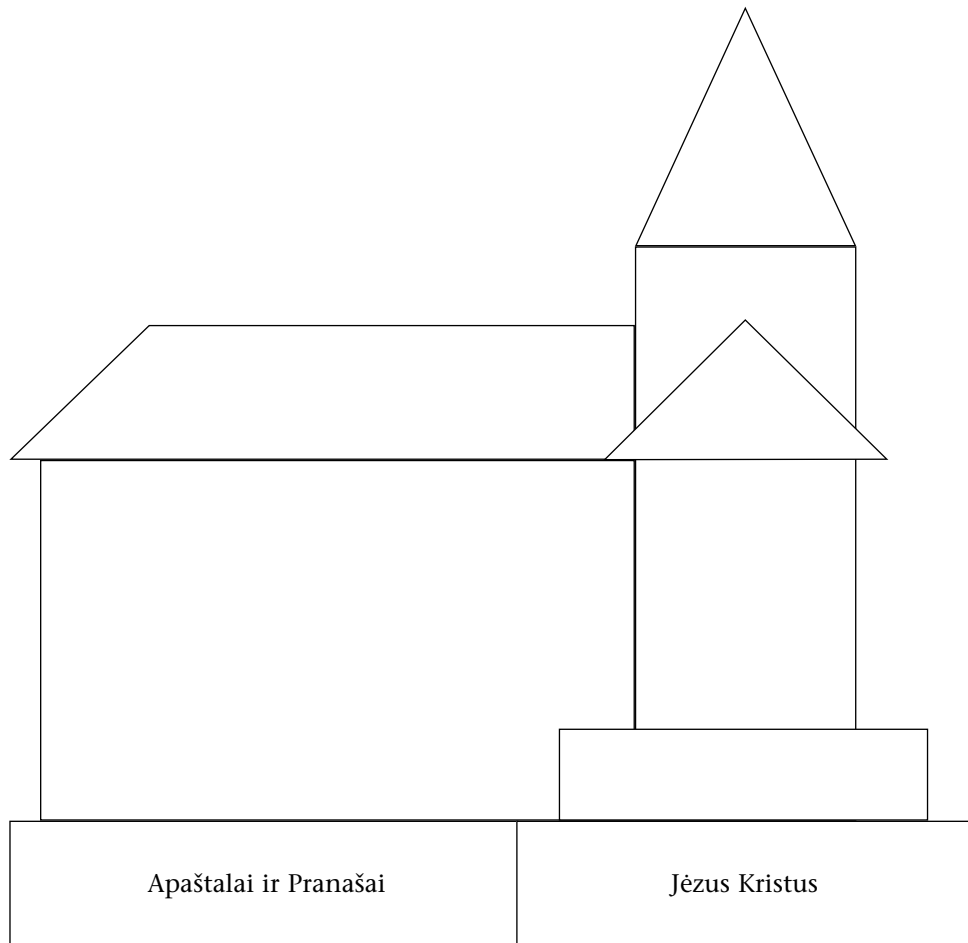
Paprašykite mokinių perskaityti Doktrinos ir Sandorų 1:14–17.

- Kokią įtaką, pasak 15–16 eilučių, Viešpaties Bažnyčiai padarė atsimetimas?

Paliudykite, kad Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje yra įgaliojimas atlikti apeigas, kurios įgalina mus sugrįžti pas Dievą ir gyventi su Juo celestialinėje karalystėje. Pakvieskite mokinius pasidalinti tuom, kokią įtaką jų gyvenimui padarė šventos apeigos.

Parodykite tinkamą iliustraciją. Paprašykite mokinių Naujajame Testamente atrasti eilutę, kuri tiktų šiai iliustracijai. (Jei mokiniams reikia pagalbos, pasiūlykite atsiversti mokinio vadovėlio 63 puslapyje esančias studijavimo eilutes.)

- Kaip Bažnyčios organizaciją galima prilyginti pastatui?
- Kas, pasak Efeziečiams 2:20, yra Kristaus Bažnyčios pamatas?
- Kaip manote, kodėl pranašai ir apaštalai yra Bažnyčios pamatas ir Jėzus Kristus yra jos kertinis akmuo? (Žr. Efeziečiams 2:20.)

Per visą istoriją kartojasi atsimetimo ir sugražinimo ciklas.

Paprašykite mokinių perskaityti šio principo išanginę pastraipą mokinio vadovėlyje (p. 63–64). Paraginkite mokinius nustatyti, kas buvo prarasta atsimetimo metu ir sugražinta naujajame Evangelijos laikotarpyje. Jų pasiūlymus užrašykite lentoje.

Lentoje užrašykite šias eilutes ir paprašykite mokinių garsiai jas perskaityti. Eilutėse atsispindi atsimetimo ir sugražinimo ciklas:

- *Mozės 5:12.* Adomas mokė savo vaikus apie Dievo amžinąjį planą.
- *Mozės 5:13; 6:15.* Daug Adomo vaikų atmetė jo mokymus ir pasekė Šėtonu.
- *Mozės 8:19.* „Viešpats išventino Nojų“, kad skelbtų Jo Evangeliją ir sugražintų Evangeliją, kurios mokė Henochas. Pakluso tik Nojaus šeima ir galiausiai pasaulinis atsimetimas sukėlė potvynį.

- *Abraomo 1:18–19*. Abraomas, kaip ir Nojus, buvo Dievo pašauktas sugrąžinti Evangeliją ir tarnauti žmonėms.
- *Mozės 1:3, 6*. Po to, kai Abraomas, Izaokas, Jokūbas ir Izraelio vaikai galiausiai nusirito į atsimetimą, Mozė buvo pašauktas vėl sugrąžinti Evangeliją.

Paprašykite mokinių susiskirstyti į grupes po du arba tris. Paprašykite kiekvienos grupės iš *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* (2004; p. 21–22) perskaityti įrašą „Atsimetimas“. Po to pakvieskite juos sujungti informaciją iš šio įrašo su informacija iš mokinio vadovėlio ir pasižymėti svarbius punktus. Paprašykite dviejų ar trijų grupių, kad jos, naudodamosi savo užrašais, klasės nariams pademonstruotų, kaip jie mokytų apie įvykius, kurie vyksta atsimetimo metu, ir ką Viešpats daro, kad Savo vaikams padėtų įveikti atsimetimą. Po kiekvieno demonstravimo skirkite laiko įvertinti, kas buvo padaryta gerai ir ką galima pagerinti. (*Pastaba*. Didžiausią dėmesį skirkite atsimetimo ciklui. Sugrąžinimą aptarsite vėlesniuose pasiūlymuose kaip mokyti.)

Su mokiniais aptarkite pateiktus klausimus:

- Kodėl žinodami apie atsimetimą būsimė gerai pasiruošę priimti žinią apie Džozefą Smitą ir pirmąjį regėjimą?
- Kaip gali padėti supratimas apie tai, kad Evangelijos laikotarpiuose kartojasi atsimetimo ir sugrąžinimo ciklas?
- Kaip sugrąžinimo istorija parodo Dievo meilę Jo vaikams?

Dėl to, kad žmonės atstūmė Gelbėtoją, Jo mokymus ir kunigystės igaliojimą, Naujojo Testamento Bažnyčioje įvyko atsimetimas.

 Pasinaudokite bažnyčios pastato iliustracija, kuria naudojotės praeitame pasiūlyme kaip mokyti. Paprašykite mokinio perskaityti įvadinę pastraipą mokinio vadovėlyje (p. 65) ir pakvieskite klasės narius atkreipti dėmesį į tai, kas Gelbėtojo Bažnyčioje buvo prarasta.

- Kodėl iš ankstyvosios Bažnyčios pamato buvo pašalinti apaštalai, pranašai ir Jėzus Kristus?
- Kaip šio pamato pašalinimas paveikė Bažnyčią?
- Kaip žmonės atstumia pranašus?

 Lentoje užrašykite šių eilučių seką: Apaštalų darbai 20:29–31; 1 Korintiečiams 11:18; Galatams 1:6–8; 1 Timotiejui 1:5–7; 1 Jono 2:18. Kiekvienam mokiniui paskirkite po vieną šių Raštų nuorodą. Paprašykite mokinių perskaityti jiems paskirtą Raštų eilutę ir joje atrasti pavojus, apie kuriuos ankstyvieji Apaštalai išpėjo Bažnyčios narius. Paprašykite mokinių su visais pasidalinti tuo, ko jie išmoko iš jiems paskirtos užduoties.

 Pakvieskite mokinius pamokos metu susiskirstyti poromis ir studijuoti su atsimetimo ir sugrąžinimo principais susijusias pastraipas (žr. mokinio vadovėlis, p. 63–66). Leiskite kiekvienai porai sudaryti savo pamokos planą apie vieną iš atsimetimo ir sugrąžinimo principų. Paprašykite kiekvienos poros, kad naudodamiesi susidarytuoju pamokos planu mokytų kitą mokinių porą apie

atsimetimą. Turėtų mokyti abu kiekvienos poros mokiniai. Po to tegul mokiniai porose susikeičia vaidmenimis, kad ir kiti mokiniai turėtų galimybę mokyti. Baigdami šį pratimą, suteikite galimybę mokiniams aptarti mokymą užduodant tokius klausimus kaip: „Ko išmokote iš šių pratybų?“ „Kas iš to, ką darė kita grupė, jums patiko?“ ir „Ką kitą kartą darytumėte kitaip?“

Paaiškinkite, kad daug bažnyčių turi dalį tiesos ir žmonėms suteikia kažkiek laimės. Tik Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia turi laimės plano pilnatvę.

- Jei atsimetimo sąvokos mokytumėte besidomintį, kaip suprastumėte, kad jis suprato tai, ko mokėte?

Reformacija Europoje padėjo paruošti kelią galutiniam sugražinimui.

Jei turite, parodykite šių asmenų paveikslus arba užrašykite jų vardus lentoje: Džonas Viklifas, Martinas Liuteris, Janas Husas, Ulrichas Cvinglis, Džonas Knoksas, Jonas Kalvinas ir Viljamas Tindeilas. Paklauskite, kas bendro tarp šių vyrų. (Jie buvo vieni iš religijos reformatorių, kurie padėjo paruošti pasaulį sugražinimui.) Pakvieskite mokinius trumpai pasidalinti tuo, ką žino apie šiuos reformatorius. Mokiniams galite pasiūlyti perskaityti vyresniojo M. Raselo Balardo, prezidento Gordono B. Hinklio ir prezidento Tomo S. Monsono žodžius mokinio vadovėlyje (p. 67–68).

Mokinio vadovėlyje perskaitykite ir aptarkite kitus teiginius apie religijos reformatorių svarbą (žr. p. 66). Pasidalinkite šiais prezidento Ezros Tafto Bensono žodžiais:

„Dievas, visų mūsų Tėvas, pasinaudoja žemės gyventojais, ypač gerais žmonėmis, kad pasiektų savo tikslus. Tai buvo tiesa praeityje, tiesa šian-diena ir bus tiesa rytoj.“ (Conference Report, 1972, balandis, p. 49; arba *Ensign*, 1972, liepa, p. 59.)

- Kaip Reformacija buvo sugražinimo pirmtakė?
- Kokią įtaką jūsų požiūriui į kitas bažnyčias ir jų narius daro žinojimas, kad dauguma reformatorių buvo įkvėpti Dievo ir padėjo paruošti kelią sugražinimui? (Žr. DS 123:12.)

14

Pasidalinkite prezidento Gordono B. Hinklio apibendrinimu, padėsiančiu mokiniams pasiruošti kitos savaitės pamokai arba parodykite DVD 14-tą vaizdo įrašą (2:22):

„Prieš Savo mirtį [Gelbėtojas] paskyrė Savo Apaštalus. Kurį laiką jie tęsė darbą. Jo Bažnyčia buvo įtvirtinta.

Slinko amžiai. Žemę apgaubė tamsos migla...

Tai buvo plėšikavimo ir kančių metas, pasižymėjęs ilgais ir kruvinais nesutarimais...

Pirmasis tūkstantmetis pasibaigė ir išaušo antrasis. Ankstyvieji antrojo tūkstantmečio amžiai buvo senųjų tėsiny. Tai buvo laikai pilni baimės ir kančios...

... Nesustabdomai bėgant metams, žemėn pradėjo skverbtis naujos dienos spinduliai. Tai buvo Renesansas – nuostabus meno, architektūros ir literatūros žydėjimas...

Reformatoriai stengėsi pakeisti bažnyčią... Tai buvo labai drąsūs vyrai. Kai kurie iš jų dėl savo įsitikinimų buvo žiauriai nukankinti... Vienintelis jų troškimas buvo atrasti nišą, kur galėtų garbinti Dievą taip, kaip jų manymu derėjo Jį garbinti.

Šiam didžiam sujudimui žadinant krikščioniškąjį pasaulį, taip pat nesnaudė ir politinės jėgos. Tuomet prasidėjo Amerikos revoliucinis karas, per kurį gimė tauta, kurios konstitucija teigė, kad valdžiai nedera kišti savo savanaudiškos rankos į religinius reikalus. Išaušo nauja, šlovinga diena. Čia nebebuvo valstybinės bažnyčios. Nė vienas tikėjimas nebuvo labiau privileijuotas nei kiti.

Po tamsos, skausmo ir vargų šimtmečių, pribrendo metas Evangelijos sugražinimui. Senovės pranašai kalbėjo apie šią ilgai lauktą dieną...

1820 metais išaušo ta šlovinga diena, kai nuoširdus ir tikintis vaikinys įžengė į medžių giraitę ir balsu meldėsi, ieškodamas išminties, kurios, jo manymu, jam labai reikėjo.“ (Conference Report, 1999, spalio, p. 92–94; arba *Ensign*, 1999, lapkritis, p. 73–74.)

MOKINIAMS SIŪLOMOS UŽDUOTYS

- Atmintinai išmokite bent dvi Raštų eilutes, mokančias apie atsimetimą. Štai kelios nuorodos: Izaijo 29:13–14; Amoso 8:11–12; Apaštalų darbų 20:29–30; Galatams 1:6–8; 2 Tesalonikiečiams 2:1–3; 2 Nefio 27:1; Mormono 8:28; Doktrinos ir Sandorų 1:14–16.
- Perskaitykite Pirmojo Regėjimo aprašymą: Džozefas Smitas-Istorija 1:5–20.

SUGRAŽINIMAS IR NAUJŲ RAŠTŲ IŠĖJIMAS

Evangelijos sugražinimą šiame Evangelijos laikotarpyje sudaro visų ankstesnių Evangelijos laikotarpių tiesų, sandorų, apeigų, kunigystės galios ir kunigystės raktų sugražinimas. Sugražinimas įsteigė Dievo karalystę žemėje, ruošiantis Viešpaties Jėzaus Kristaus antrajam atėjimui. Kaip, aplankęs nefitus, pranašavo Viešpats, Mormono Knyga bus ženklas apie pažadėtą tikinčiųjų surinkimo pradžią (žr. Nefio 21:1–7). Sugražinimas, per Dievo pašauktus pranašus, išsiveržė su visa Evangelijos šviesa.

„Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia nėra vien tik 19-to amžiaus bažnyčia, nėra ir amerikiečių bažnyčia ir nėra paprasčiausiai bažnyčia, kurios šaknys prasideda vadinamojoje krikščioniškoje epochoje. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje mokoma tokios Kristaus Evangelijos, kokia ji egzistavo dar prieš žemės sukūrimą. Tai laikų pilnatvės Evangelijos laikotarpis, Evangelijos laikotarpis, kurio priešakyje Džozefas Smitas; Evangelijos laikotarpis, kai vėl buvo apreikšta, kad visi esame mylinčio Dievo vaikai.“ (M. Raselas Balardas, „The Power of the Restoration“ [seminaras skirtas naujiems misijų prezidentams, 2003 m. birželio mėn. 24 d.], p. 4.)

Šiame skyriuje mokiniam pateikiama informacija ir suteikiama galimybė mokytis pagrindinių tiesų apie Džozefo Smito kaip pranašo pašaukimą, Mormono Knygos svarbą ir Viešpaties tikrosios Bažnyčios atkūrimą.

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Dievas pašaukė Džozefą Smitą būti sugražinimo pranašu.
- Džozefas Smitas Dievo dovanos ir galios dėka išvertė Mormono Knygą ir parūpino kitus Raštus.
- Mormono Knyga padeda atvesti žmones pas Kristų.
- Mormono Knyga yra įtikinamas sugražinimo įrodymas.
- Vadovaujant Jėzui Kristui, per Jo tarnus buvo sugražintos kunigystė ir Bažnyčia.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Dievas pašaukė Džozefą Smitą būti sugražinimo pranašu.

Misionieriams reikia suprasti, kad tai, kas nutiko pranašui Džozefui Smitui, atitinka modelį, kurį Dievas naudojo nuo pat pradžių: Jis pašaukia pranašus, dažnai tai padaro asmeniškai jiems apsireikšdamas; per pranašus Jis suteikia apreiškimą ir Raštus; Jo vadovaujami pranašai moko Evangelijos principų ir kviečia mus paklusti šiems mokymams.

Jūsų mokiniai bus geriau pasiruošę mokytis, jei pastebės, kad Dievas naudojasi šiuo modeliu mūsų dienomis. Kuomet jų besidomintieji supras šį modelį, jie bus geriau pasiruošę suprasti, kokią vaidmenį Dangiškojo Tėvo plane atlieka Džozefas Smitas ir Mormono Knyga.

Lentoje užrašykite tokį modelį:

- Dievas pašaukia pranašus ir dažnai asmeniškai jiems apsireiškia.
- Jis suteikia pranašams kunigystės įgaliojimą.
- Pranašai liudija apie Kristų ir moko Evangelijos, dažnai Raštuose užrašydami savo liudijimus ir mokymus.
- Šventoji Dvasia patvirtina tiesą.
- Esame kviečiami paklusti.

Paprašykite mokinių prisiminti bet kurį šių punktų pavyzdį iš Senojo Testamento arba Mormono Knygos. Tada vėl paprašykite to paties, tik šįkart iš Naujojo Testamento. Galite lentoje prie atitinkamų punktų užrašyti mokinių atsakymus. Paliudykite, kad Viešpats nuo pat Adomo laikų nuolat naudojo šį modelį.

- Kaip manote, kodėl svarbu, kad besidomintieji suprastų šį modelį?
- Kaip tai, kad Viešpats pranašu pašaukė Džozefą Smitą, atitinka šį modelį?
- Kodėl mūsų dienomis reikėjo pašaukti pranašą Džozefą Smitą ?

Paklauskite mokinių, ar gali prisiminti kokią nors Raštų ištrauką ar eilutę, kuri stipriai paveikė jų gyvenimą. Paprašykite vieno ar kelių mokinių pasidalinti savąja Raštų eilutę ir tuom, kokią įtaką ji jiems padarė.

Paprašykite ko nors pacituoti Jokūbo laiško 1:5 ir po to perskaityti šiuos žodžius:

„Vienintelis sakiny, dvidešimt šeši paprasti ir aiškūs žodžiai (Biblijoje anglų kalba) – šie Dvasios įkvėpti žodžiai stipriai paveikė religiją ir viską, kas su ja susiję. Nors jie pateikia visiems tinkančią dangaus siųstą mintį ir buvo parašyti, kad padėtų visai žmonijai, nors jie nubrėžia kelią, kuriuo visi privalome eiti, ieškodami tyros ir nesuteptos religijos, ir nors jie yra kelrodis visiems, kurie ieško Viešpaties ir Jo gelbėjančių tiesų, – vis dėlto, jie amžiais buvo saugomi, kad suteiktų ypatingą vadovavimą pranašui, kuris turėjo įvesti Evangelijos laikų pilnatvės laikotarpį.“ (Briusas R. Makonkis, *A New Witness for the Articles of Faith* [1985], p. 5.)

Paprašykite mokinių apibūdinti, kodėl toks didelis skirtumas tarp to, kaip Jokūbo laiško eilutę skaitė Džozefas Smitas, ir to, kaip prieš jį ar po jo ją skaitė bet kuris kitas žmogus. (Džozefo maldos rezultatas buvo Pirmasis Regėjimas ir Evangelijos sugražinimas per jį.)

Mokiniams skirkite penkias minutes, kad perskaitytų Džozefo Smito–Istorija 1:14–20. Po to paprašykite mokinių susiskirstyti poromis ir vienas kitam savais žodžiais papasakoti apie Pirmąjį Regėjimą ir paliudyti apie jo tiesą. Vaikščiokite tarp mokinių klausydamiesi ir patardami.

Iš mokinio vadovėlio 9 skyriaus įvado su mokiniais perskaitykite prezidento Džozefo F. Smito žodžius (p. 71).

Lentoje užrašykite šias Raštų nuorodas: Doktrinos ir Sandorų 1:17, 19; 135:3, 6; 136:37–38. Padalinkite jas klasės nariams ir paprašykite jų panaudoti jas kuriant trumpus Džozefo Smito vaidmens ir darbo apibūdinimus.

Džozefas Smitas Dievo dovanos ir galios dėka išvertė Mormono Knygą ir parūpino kitus Raštus.

Paklauskite mokinių, ar kas nors moka užsienio kalbą. Paklauskite tų mokinių, kiek laiko prireikė, kad jie išmoktų tą kalbą. Iškelkite Mormono Knygą ir paklauskite mokinių, kiek laiko prireiktų išversti tokio storumo knygą.

15

Paprašykite mokinio iš mokinio vadovėlio perskaityti vyresniojo Raselo M. Nelsono žodžius apie laiką, kurio prireiktų norint išversti Mormono Knygą (p. 73) arba galite parodyti DVD 15-tą vaizdo įrašą (1:27).

- Kaip, pasak Doktrinos ir Sandorų 1:29, buvo išversta Mormono Knyga?
- Kokia žodžio *priemonės* reikšmė Doktrinos ir Sandorų 20:8? (Žr. išnašą 8a.)

Iš Džozefas Smitas – Istorija 1:35 perskaitykite mokiniams paties pranašo Džozefo Smito žodžius ir tai:

„Šalia metraščių buvo keistas įrankis, kurį senoliai vadino „Urimais ir Tumimais“. Jį sudarė du skaidrūs akmenys, įtvirtinti lankelyje, pritvirtintame prie antkrūtinio. Naudodamasis Urimais ir Tumimais išverčiau tą metraščių Dievo dovana ir galia.“ (*History of the Church*, 4:537.)

- Versdamas Džozefas Smitas turėjo naudoti tikėjimą. Kokios kitos pastangos, pagal Doktrinos ir Sandorų 8:1–3, 10–11; 9:7–9, buvo reikalingos Džozefui Smitui, kad verstų naudodamasis Dievo dovana ir galia?
- Kokius principus iš šių eilučių galite pritaikyti savo būsimoms pastangoms pažinti sugražintąją Evangeliją taip gerai, kad sugebėtumėte jos mokytis?

Kokius kitus raštus, be Mormono Knygos, Dievo dovanos ir galios dėka parūpino Džozefas Smitas. (Užrašykite juos lentoje.)

Iš knygos *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* (2004; p. 135–137) skyriaus „Raštai“ mokiniams parodykite apibūdinimus apie Mormono Knygą, Doktriną ir Sandoras bei Brangujį Perlą. Suskirstykite mokinius po tris – vienas kiekvienai Raštų knygai. Paprašykite, kad kiekvienas mokinys pasiruoštų trumpai apibūdinti jam skirtą Raštų knygą. Skirkite laiko, kad kiekvienas mokinys savo grupės nariams pateiktų savąjį apibūdinimą, nesinaudodamas užrašais. Paraginkite juos naudoti tokius apibūdinimus ir paaiškinimus, kurie naujam besidominčiam būtų pakankamai lengvai suprantami. Taip pat galite paraginti mokinius savo paaiškinimuose įterpti svarius šių dienų apaštalu ir pranašų žodžius (žr. DS 1:38; 68:4). Paprašykite grupės narių pasidalinti savo nuomone apie tai, kas jiems patiko kiekviename paaiškinyje, taip pat patarti, kaip pakeisti ir taip pagerinti turimus apibūdinimus.

Prezidentas Boidas K. Pakeris kalbėjo apie tai, kodėl reikia kitų Raštų, kuriuos parūpino pranašas Džozefas Smitas, ir apie tai, kaip tie Raštai susiję.

„Biblijoje yra ne viskas, ką Dievas yra pasakęs. Kiti Raštai – Mormono Knyga, Doktrina ir Sandoros ir Brangusis Perlas – yra vienodai teisingi ir paremia vienas kitą.“ (Conference Report, 1984, spalio, p. 81; arba *Ensign*, 1984, lapkritis, p. 66.)

Mormono Knyga padeda atvesti žmones pas Kristų.

Pasidalinkite vyresniojo Džeko H. Gouslindo iš Septyniiasdešimties patyrimu:

„Keliaudamas į konferenciją, atsisėdau šalia pono, kuris lankėsi Solt Leik Sityje verslo reikalais. Jis pasakė, kad jam teko sutikti keletą Bažnyčios narių, kurie vengė su juo kalbėti apie Bažnyčią.

Jis klausinėjo manęs apie jaunimo programą, gerovės programą ir apie kitus Bažnyčios dalykus. Tada paklausė: – Kodėl jūs, mormonai, nesate krikščionys? ...

Aš tariau: – Kodėl to klausiate?

Jis atsakė: – Kai įlipote į lėktuvą, jūs atsivertėte tą knygą – Mormono Knygą, bet ne Bibliją, kurią atsiverstų krikščionis.

Paklausiau, ar jis nenorėtų paskaityti iš Mormono Knygos.

– Jei bandote man parduoti Mormono Knygą, tai manęs nedomina“, – atšovė jis.

– Ar perskaitytumėte vieną eilutę? – paklausiau.

Paklauskite klasės, kokią Raštų eilutę, jų manymu, pasiūlė perskaityti vyresnysis Gouslindas. Skirkite mokiniams laiko atrasti eilutę Mormono Knygoje, kuri parodo mūsų tikėjimą Kristumi. Tuomet pakvieskite juos perskaityti tas eilutes visiems klasėje. Tada tęskite pasakojimą:

„Daviau jam savo Mormono Knygą, parodžiau 2 Nefio 25:26 ir paprašiau, kad perskaitytų... .

Kai jis perskaitė šią eilutę, mes ilgai kalbėjome apie Mormono Knygą. Aš liudijau jam, kad tai yra dar vienas liudijimas apie Kristų. Tada paklausiau, ar norėtų, kad pas jį ateitų misionieriai ir mokytų daugiau apie Evangeliją. Jis atsakė, kad norėtų. Misionieriai mokė šį vyrą ir jo šeimą. Galiausiai jie visi pasikrikštijo ir tapo aktyviais Bažnyčios nariais.“ (*Introduction to the Scriptures: Part B Sunday School Course 13* [1985], p. 40.)

- Kokius svarbius misionieriškus principus iliustruoja šis pasakojimas?
- Kaip manote, kodėl padėjo tai, kad vyras Mormono Knygoje perskaitė eilutę apie Kristų?

Su mokiniais perskaitykite Moronio 10:32 ir paprašykite, kad jie atkreiptų dėmesį į tai, ko Moronis mokė apie tai, *kodėl* mums reikia ateiti pas Kristų.

- Kokius svarbius žingsnius turi žengti besidomintysis, kad „ateitų pas Kristų“? (Moronio 10:32.) (Priimti pirmuosius Evangelijos principus ir apeigas.)

Pakvieskite kelis mokinius pasidalinti, kaip Mormono Knygos studijavimas paveikė jų liudijimą.

Mormono Knyga yra įtikinamas sugražinimo įrodymas.

Paprašykite mokinių perskaityti prezidento Gordono B. Hinklio žodžius ir pirmąjį prezidento Ezros Tafto Bensonso teiginį mokinio vadovėlyje (žr. p. 75).

- Kaip Mormono Knyga yra įtikinamas sugražinimo įrodymas?
- Jei Mormono Knyga *yra* tiesa, tai ką galime manyti apie Džozefą Smitą? Kunigystės igaliojimą? Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčią? Apreiškimą?

Paprašykite klasės narių perskaityti antrąjį prezidento Bensonso teiginį (žr. mokinio vadovėlis, p. 75–76) ir aptarkite, kaip galime pasinaudoti Mormono Knyga, atsakinėdami į prieštaravimus. Kad būtų galima prie to sugrįžti, lentoje užrašykite kiekvieną žingsnį. Pateikite klasei prieštaravimo, su kuriuo misionieriai galėtų susidurti, pavyzdį, ir tada naudodamiesi prezidento Bensonso metodika, stenkitės atsakyti į klausimą naudodamiesi Mormono Knyga.

- Kaip pritaikytumėte šiuos keturis žingsnius stengdamiesi atsakyti į klausimą apie dešimtinės mokėjimą?

Suteikite galimybę klasės nariams, naudojantis šiais keturiais žingsniais, kartu atsakyti į šį klausimą. Pakvieskite mokinį apibendrinti tai, kaip jis ar ji paragintu besidomintįjį studijuoti ir melstis, kad sužinotų ar Mormono Knyga yra tiesa, kad sužinotų, ar dešimtinės įsakymas yra iš Dievo.

Klasės narius suskirstykite į grupes po tris ar keturis ir kiekvienai grupei paskirkite po „prieštaravimą“. Paprašykite jų suvaidinti, kaip besidomintysis prieštarauja ir misionierius nukreipia besidomintį į Raštų eilutes apie sugražinimą ir į tai, kodėl svarbu žinoti, kad Mormono Knyga yra tiesa. Galite paskirti savo sugalvotus prieštaravimus arba šiuos: Išminties Žodis, Šabo diena, gyvieji pranašai, kiti Raštai be Biblijos, pasninkavimas.

Keletą grupių pakvieskite likusiems klasės nariams parodyti savo sprendimų pavyzdžius. Paklauskite mokinių, kodėl jie mano, kad toks būdas pakvies Dvasią geriau nei ginčai apie Biblijos eilučių reikšmes. Paprašykite klasės įvertinti tuos, kurie mokė. Paliudykite, kad Mormono Knyga yra geriausias mūsų įrankis mokant sugražinimo tiesos.

Vadovaujant Jėzui Kristui, per Jo tarnus sugražinta kunigystė ir Bažnyčia.

Lentoje užrašykite: „1829 m. gegužės mėn. 15 d.“ ir „1830 m. balandžio mėn. 6 d.“. Paklauskite mokinių, ar jie žino kuo ypatinga 1829 gegužės 15 d.

Paprašykite mokinių tyliai perskaityti Doktrinos ir Sandorų 13 skyriaus aprašą ir būti pasiruošus savais žodžiais apibendrinti jį klasės nariams. Mokiniams ruošiantis, paklauskite klasės narių:

- Kaip apibūdintumėte, kas yra *kunigystė*? (Apibūdinimus galite užrašyti lentoje.)
- Kodėl reikalingas kunigystės įgaliojimas?

Paprašykite paskirto mokinio apibendrinti Doktrinos ir Sandorų 13 skyrių.

Pasidalinkite šiais prezidento Boido K. Parkerio žodžiais:

„Atminkite, tai buvo prikeltas Jonas Krikštytojas, „vadovaujamas Petro, Jokūbo ir Jono, kurie turi Melchizedeko kunigystės raktus“, asmeniškai atėjęs sugražinti Aarono kunigystės, ir tai buvo Petras, Jokūbas ir Jonas, kurie asmeniškai atėjo sugražinti Melchizedeko kunigystės, – tai mūsų Bažnyčios faktai, be kurių mūsų tvirtinimas, kad turime kunigystės įgaliojimą, būtų melagingas.“ (Conference Report, 1993, balandis, p. 23; arba *Ensign*, 1993, gegužė, p. 20.)

- 16 Paprašykite mokinių paaiškinti, kuo svarbi 1830 metų balandžio 6 diena. Tada perskaitykite šiuos vyresniojo L. Tomo Perio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo žodžius arba galite parodyti DVD 16-tą vaizdo įrašą (1:18):

„1830 m. balandžio mėn. 6 d. – ypatinga data pastarųjų dienų šventiesiems. Tai diena, kai buvo suorganizuota Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia. Mormono Knygos vertimas ir spausdinimas buvo užbaigtas, kunigystė sugražinta ir dabar Viešpats nurodė, kad Jo Bažnyčia vėl būtų suorganizuota žemėje.“

Būsiami Bažnyčios nariai šia ypatinga proga susirinko Piterio Vitmerio vyresniojo namuose, Fajete, Niujorko valst. Įvyko paprastas susirinkimas. Tuo metu buvęs dvidešimt ketverių metų Džozefas Smitas, paprašęs dėmesio, paskyrė penkis bendražygius prisijungti prie jo, patenkinant Niujorko teisinius reikalavimus religinei bendruomenei įsteigti. Iškilmingai pasimel-dęs Džozefas Smitas pareiškė, kad jis ir Oliveris Kauderis naujai suorgani-zuotoje Bažnyčioje bus pašaukti tarnauti mokytojais ir dvasiniais patarėjais. Visi pakėlė dešinę ranką... ir taip buvo įsteigtas Bažnyčios vadovų palaikymo būdas.“ (Conference Report, 1994, spalio, p. 20; arba *Ensign*, 1994, lapkritis, p. 17.)

- Kodėl reikėjo sugražinti kunigystę prieš Bažnyčios suorganizavimą?
- Kaip pasikeis jūsų besidominčiųjų gyvenimas dėl to, kad buvo sugražinta Melchizedeko kunigystė?
- Kodėl vaikinai dažniausiai gauna Melchizedeko kunigystę prieš tarnystę nuola-tinėje misijoje?

Kaip vaikinui derėtų pasiruošti gauti Melchizedeko kunigystę?

Mokiniams atsakius, paprašykite jų atsiversti Doktrinos ir Sandorų 84:33–48 ir išrinkti principus, kuriuos, jų manymu, svarbu suprasti apie kunigystės priesaiką ir sandorą. Deramai aptarkite jų atsakymus.

MOKINIAMS SIŪLAMOS UŽDUOTYS

- Šeimos namų vakaro metu ar kitu tinkamu laiku mokykite vieno ar kelių prin-cipų, kurių mokoma šiame skyriuje. Pasinaudokite paprastomis Raštų eilutėmis ir liudykite, kad šie principai yra tiesa. (Būtų geros pratybos, jei prieš mokydami paruoštumėte pamokos planą.)
- Išmokite atmintinai šias Raštų eilutes: Apaštalų darbų 2:37–38; 7:55–56; Efeziečiams 2:19–20; 4:11–14.
- Išmokite atmintinai dvi įvado pastraipas iš Mormono Knygos titulinio lapo.
- Pasirinkite ir išmokite atmintinai svarbiausias Raštų eilutes iš Džozefas Smitas–Istorija.

©1988 Greg K. Olsen. Leidus Mill Pond Press ir Dr. Gerry Hooper. Kopijuoti draudžiama.

TIKĖJIMAS IR ATSIVERTIMAS

Misionieriai turi tikėti, kad Jėzus yra Kristus, jų Gelbėtojas ir Išpirkėjas. Jie turi taikyti Jo Apmokėjimą per atgailą, sekti Jo mokymais, tikėti Jo žodžiais ir žinoti, kad Jis myli juos. Nepriklausomai nuo vietos ar aplinkybių, deramas tikėjimas į Jėzų Kristų ves juos per misiją.

Misionieriai turi mokyti besidominčiuosius, kaip įgyti tikėjimą Kristumi. Jie turi padėti jiems atsiverti, pasikrikštyti ir gauti Dvasią. Šiame skyriuje rasite pasiūlymų, kaip padėti mokiniams išmokti daugiau apie tikėjimą į Jėzų Kristų, apgalvoti, kaip sustiprinti savo ir tų, kuriuos moko, tikėjimą bei suprasti, kokia svarbi asmens atsivertimui yra Šventosios Dvasios dovana.

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Tikėjimas į Viešpatį Jėzų Krisų yra esminė dvasinio augimo dalis.
- Tikėjimas gali augti.
- Tikėjimas veda į atsivertimą.
- Atsivertimo dalys yra: atgaila, krikštas ir Šventosios Dvasios dovanos gavimas.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Tikėjimas į Viešpatį Jėzų Kristų yra esminė dvasinio augimo dalis.

Paprašykite savanorių perskaityti žodžio *tikėjimas* apibūdinimą iš laiško Hebrajams 11:1 ir Almos 32:21. Po to paraginkite mokinius pasidalinti pavyzdžiais, kaip tikėjimo naudojimas palaimino juos arba jų pažįstamus.

Pakvieskite mokinį pacituoti (arba perskaityti) ketvirtąjį tikėjimo teiginį.

- Ką mums derėtų tikėti? Kodėl?

Paprašykite mokinio perskaityti prezidento Ezros Tafto Bensono užduotus klausimus apie tikėjimą mokinio vadovylyje (p. 81). Paklauskite mokinių, kaip jie atsakytų į šiuos klausimus, jei juos užduotų besidomintysis. Lentoje užrašykite trumpus jų atsakymų apibendrinimus.

Paprašykite mokinio perskaityti visus prezidento Bensono žodžius. Tada pakvieskite mokinius palyginti savo atsakymus su pranašo žodžiais. Paprašykite mokinių apibendrinti kiekvieną prezidento Bensono apibūdinimą ir tai įrašyti į sąrašą lentoje. Pakvieskite padiskutuoti apie šiuos apibūdinimus.

Paprašykite mokinių Raštų rodyklėje surasti žodžio „tikėjimas“ reikšmę (p. 186, pirma pastraipa). Taip pat keletą mokinių galite paprašyti pažiūrėti į *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* (2004; p. 181) temos „Tikėjimas“ pastraipą pavadinimu „Tikėjimas į Viešpatį Jėzų Kristų“. Paprašykite jų perskaityti ją ir pasižymėti svarbiausius sakinius. Pakvieskite mokinius pasidalinti sakiniiais, kuriuos pabraukė, bei paaiškinti, kodėl, jų manymu, jie yra svarbūs. Paprašykite mokinių surasti bet kurią Raštų eilutę, kurioje rašoma apie tikėjimą (pavyzdžiui, Almos 32:21; Etero 12:6; Hebrajams 11:1; Jokūbo laiško 2:17–18).

Paprašykite mokinių perskaityti Etero 12:14–15 apie tai, ko gali pasiekti misionieriai, naudojantys savo tikėjimą.

- Kodėl šiems misionieriams sekėsi?
- Į ką, pagal 14 eilutę, tikėjimas atvedė lamanitus?

Paprašykite mokinių atsakyti į kiekvieną pateiktą klausimą taip, kad tai būtų suprantama besidominčiajam arba ką tik pasikrikštijusiam Bažnyčios nariui.

- Koku kitu žodžiu galima pakeisti žodį „tikėjimas“, norint geriau paaiškinti jo reikšmę? (Žr. šių žodžių apibūdinimus Raštų rodyklėje arba *Ištikimi tikėjimui*.)
- Kokią paprastą Raštų eilutę, kuri apibūdina tikėjimą, galiu perskaityti ir pasižymėti? Kaip šią eilutę galėčiau perpasakoti savais žodžiais?
- Kas tokio yra tikėjime į Jėzų Kristų, kad tai veda į išgelbėjimą?

Tikėjimas gali augti.

Daug misionierių nori žinoti, kaip jie gali sustiprinti savo tikėjimą į Jėzų Kristų. Tai yra labai svarbu. Kuo daugiau tikėjimo į Jėzų Kristų ir Jo sugražintą Evangeliją turi misionieriai, tuo didesnę galią jie turi surasti tuos, kuriuos Viešpats paruošė, ir mokyti juos Dievui patinkančiu būdu. Naudokite šiuos pasiūlymus kaip mokyti, kad akcentuotumėte, kaip misionierius gali sustiprinti savo tikėjimą.

Kitas principas ir atitinkamas pasiūlymas kaip mokyti (apie tikėjimą ir atsivertimą) akcentuoja, kodėl *besidominčiųjų* atsivertimui taip svarbu mokyti juos ugdyti tikėjimą Jėzumi Kristumi ir sugražinimo žinia.

Perskaitykite vyresniojo Džono K. Karmeko žodžius:

„Kad sustiprintume savo tikėjimą, reikia visa savo siela pasitikėti Viešpačiu.“
(„Lord, Increase Our Faith“, *Ensign*, 2002, kovas, p. 57.)

- Ką galime daryti, kad sustiprintume savo pasitikėjimą Viešpačiu?

Mokiniam atsakius, paprašykite atsiversti vyresniojo Karmeko ir vyresniojo Ričardo G. Skoto žodžius mokinio vadovėlyje (p. 82). Lentoje užrašykite žodžius „Stiprinkite tikėjimą...“. Paprašykite mokinių garsiai perskaityti žymelėmis išskirtus sakinius. Paprašykite mokinių trumpai apibendrinti kiekvieną lentoje užrašytą sakinį.

Paprašykite, kad vienas mokinyt klasės nariams perskaitytų paskutiniją vyresniojo Skoto pareiškimo pastraipą, o kitas mokinyt tai apibendrintų savais žodžiais.

Suskirstykite mokinius poromis ir paprašykite, kad jie per 10–12 minučių paruoštų pamoką. Paprašykite, kad naudodamiesi atitinkamomis Raštų ir mokinio vadovėlio ištraukomis (p. 83), jie paruoštų trijų penkių minučių pamoką apie tai, kaip sustiprinti savo tikėjimą, kurios galėtų mokyti *kitus misionierius*. Taipogi jie gali pridėti savo asmeninę, jų manymu, naudingą patirtį. Taip pat galite paraginti juos sugalvoti palyginimą. Pavyzdžiui, jie gali augalo augimą prilyginti tikėjimo augimui. Tegul sugalvotą palyginimą įtraukia į savo pamoką. Pamokoje skirkite laiko mokinių poroms savo pamokų mokyti kitas grupes ar klasę. Pakvieskite mokinius išsakyti savo mintis apie pamokos stipriąsias puses bei pasiūlymus, kaip patobulinti pamoką.

Tikėjimas veda į atsivertimą.

Lentoje užrašykite žodį *atsivertimas* ir paprašykite mokinių aptarti jo reikšmę. Paprašykite mokinių atsiversti Raštų rodyklę p.18 ir vyresniojo Marijono G. Romnio žodžius mokinio vadovėlyje (p. 83–84). Pakvieskite mokinius perskaityti *atsivertimo* apibūdinimą.

- Kodėl tikėjimas į Kristų yra svarbi motyvuojanti atsivertimo dalis?
- Kas dar, be tikėjimo į Kristų, būtina visiškam atsivertimui?

Pakvieskite kelis klasės dalyvius pasidalinti su kitais klasės nariais savo asmeninio atsivertimo patyrimais. Paprašykite jų aptarti, kaip Dvasia ir tikėjimas į Kristų buvo jų atsivertimo dalimi.

Perskaitykite vyresniojo M. Raselo Balardo žodžius:

„Tai mūsų pareiga padėti kitiems Dvasios galia *pažinti* bei *suprasti* Evangelijos doktrinas ir principus. Kiekvienas privalo *pajusti* sugražinimo doktrinų tiesą ir didžią vertę.“ (Conference Report, 2000, spalio, p. 97; arba *Ensign*, 2000, lapkritis, p. 75.)

Klasės narius suskirstykite į grupes po tris arba keturis. Kiekvienai grupei paskirkite: Mormono Knygos titulinį lapą, Mormono Knygos įvadą, ar pažadą, esantį Moronio 10:2–7. Paprašykite mokinių studijuoti paskirtas ištraukas ir surasti atsakymus į šiuos klausimus:

- Kaip arba kur misionierius galėtų pasidalinti su besidominčiuoju šia žinia?

Paprašykite savanorio iš kiekvienos grupės parodyti, kaip jis arba ji pasidalintų šia žinia su kitu mokiniu, kuris vaidina besidomintįjį. Pakvieskite juos mokant paraginti savo besidomintįjį nuoširdžiai skaityti ir melstis, kad sužinotų, ar Mormono

Knyga yra tiesa tam, kad išsiugdytų tikėjimą į Kristų. Skirkite laiko mokiniams duoti pastabas tiems, kurie mokė.

Paklauskite klasės narių, kodėl tikėjimas yra reikalingas tiek misionieriui, tiek ir besidominčiajam. Užbaikite šiais prezidento Tomo S. Monsono žodžiais:

„Atminkite, kad tikėjimas ir abejonė negali egzistuoti tame pačiame prote tuo pačiu metu, nes viena išgena kitą. Meskite šalin abejones. Ugdykite tikėjimą.“ (Conference Report, 2000, spalis, p. 65; arba *Ensign*, 2000, lapkritis, p. 49.)

Lentoje užrašykite šį sąrašą (išskyrus pagalbines Raštų eilutes). Mokiniam skirkite nuo penkių iki aštuonių minučių, kad nusirašytų sąrašą ir tyliai perskaitytų Almos 32:26–43, Etero 12:6 bei pasižymėtų eilutes, kurios moko apie kiekvieną [sąrašo] dalį. Paprašykite mokinių prie kiekvieno teiginio parašyti apie tai mokančią Raštų eilutę. Paaiškinkite, kad tai yra tie patys veiksmai, kurie padėjo mums atsiversti ir kurie padeda Bažnyčios nariams sustiprinti savo tikėjimą ir liudijimus.

Tikėjimo stiprinimas

1. Klausykites Dievo žodžio automatiškai jo neatmesdami. (Almos 32:27–28.)
2. Tikėkitės arba troškite, kad tai būtų tiesa. (Almos 32:27.)
3. Elkitės pagal tą viltį (išbandykite; koku nors būdu puoselėkite ją). (Almos 32:27, 33, 36.)
4. Atkreipkite dėmesį į gerus jausmus ar pasekmes, rodančius, kad žodis yra tiesa. (Almos 32:28, 33–35.)
5. Ištvėrkite išbandymus. (Etero 12:6.)
6. Puoselėkite žodį tol, kol jis taps nenuginčijamas. (Almos 32:38–42.)

Klasės narius suskirstykite poromis ir paprašykite mokinių įsivaizduoti, kad ką tik mokė šeimą ar asmenį apie Evangelijos žinią. Tuomet paprašykite klasės narių mokyti besidominčiuosius tikėjimą stiprinančių principu, naudojantis savo sąrašu bei paremiančiomis Raštų eilutėmis. Jiems derėtų mokyti savais žodžiais ir tik retkarčiais pasinaudoti tekste esančiomis eilutėmis. Paraginkite juos pasidalinti asmeniniais patyrimais, jei tinka. Kiekvienai porai skirkite 10 minučių šiam pratimui atlikti. Mokomas žmogus pamokos metu gali uždavinėti klausimus.

Pratybų pabaigoje leiskite klasės nariams apibendrinti savo patyrimus bei užduoti papildomus klausimus, kaip išsiugdyti tikėjimą. Patys pirma neatsakinėkite į klausimus, verčiau tokią galimybę suteikite mokiniams.

17

Parodykite ką tik nuo žaliuojančio medžio ar krūmo nupjautą šakelę ir paaiškinkite, kad prezidentas Gordonas B. Hinklis žalio medžio šakelę prilygino besidominčiajam. Paprašykite klasės pasiklausyti mokinio, skaitančio mokinio vadovėlyje pateiktus žodžius (p. 84). Paprašykite jų pasistengti suprasti, ką prezidentas Hinklis norėjo pasakyti šiuo palyginimu. Taip pat galite parodyti DVD 17-tą vaizdo įrašą (1:44). Peržiūrėję prezidento Hinklio palyginimą, leiskite klasės nariams išaiškinti palyginimo apie žalio medžio šakelės (besidominčiojo) įmetimą į ugnį simboliką.

- Ką gali padaryti misionieriai, kad tiems, kuriuos sutinka, padėtų „užsidegti“ sugražintąja Evangelija?

Atsivertimo dalys yra atgaila, krikštas ir Šventosios Dvasios dovanos gavimas.

Paprašykite mokinio perskaityti Jono 3:5.

Paprašykite mokinių perskaityti pranašo Džozefo Smito žodžius apie krikšto apeigą (žr. mokinio vadovėlis, p. 84).

- Kodėl krikštas be Šventosios Dvasios dovanos suteikimo, pasak pranašo Džozefo Smito, yra „nieko vertas“?

Parodykite sakramento padėklų rinkinį arba paveikslą, kuriame pavaizduota, kaip kunigystę turintys laimina ir išdalina sakramentą (Evangelijos paveikslų knyga, „Sakramento palaiminimas“, „Sakramento dalinimas“).

- Kaip pasikeistų sakramentas, jei per ateinančio sekmadieninio susirinkimą turintys kunigystę palaimintų ir dalintų tik duoną?
- Kaip ši neįprastą sakramento apeigos apibūdinimą galima palyginti su besidominčiojo paruošimu krikštui vandeniu, neakcentuojant ir nemokant apie Šventosios Dvasios dovaną? (*Dėmesio: Šis palyginimas nėra skirtas sugretinti sakramento vandenį su Šventosios Dvasios dovana.*)

18

Papaiškinkite mokiniams, kad dažnai, kalbėdami apie žmonių ruošimą krikštui, pamirštame glaudžiai susieti krikštą su patvirtinimu bei Šventosios Dvasios dovanos suteikimu. Pasidalinkite prezidento Boido K. Parkerio žodžiais iš mokinio vadovėlio (p. 84–85), arba galite parodyti DVD 18-tą vaizdo įrašą (0:45).

- Kodėl taip svarbu akcentuoti Šventosios Dvasios dovanos būtinumą?

Su mokiniais pasidalinkite šiomis Raštų eilutėmis. Galite jas užrašyti lentoje ir paprašyti, kad klasės nariai perskaitytų ir paaiškintų, ką jos akcentuoja apie Šventosios Dvasios dovanos būtinumą.

- 2 Nefio 31:13
- 2 Nefio 31:17; 3 Nefio 12:2
- 2 Nefio 32:5; 3 Nefio 19:9–13

19

Pasidalinkite šiais žodžiais, kad dar kartą pabrėžtumėte, kodėl atsivertusiems ir misionieriams svarbu suprasti Šventosios Dvasios dovanos būtinumą jų gyvenime, arba galite parodyti DVD 19-tą vaizdo įrašą (0:42):

„Yra *dvi* krikšto dalys – krikštas vandeniu ir krikštas ugnimi arba Šventąja Dvasia. Jei juos atskirsite, tebus tik pusė krikšto, kaip sakė pranašas Džozefas Smitas...

... Mintyse sujunkite juodu taip, tarsi uždraustumėte sau ištarti žodį „krikštas“ be žodžio „patvirtinimas“ – tai yra, krikštas vandeniu, patvirtinimas ir Šventosios Dvasios dovanos suteikimas. Įsisavinkite, kad šie du glaudžiai susiję žodžiai turi būti kaip vienas jūsų sąmonėje.“ (Boidas K. Parkeris, „The Gift of the Holy Ghost: What Every Missionary Should Know—and Every Member as Well“ [seminaras skirtas naujiems misijų prezidentams, 2003 m. birželio mėn. 24 d.], p. 3, 6.)

MOKINIAMS SIŪLOMOS UŽDUOTYS

- Išmokite atmintinai Hebrajams 11:1; Almos 32:21 ir Etero 12:6
- Peržiūrėkite žymele išskirtus vyresniojo Džono K. Karmeko ir vyresniojo Ričardo G. Skoto teiginius (žr. mokinio vadovėlis, 82–83). Apgalvokite, kaip jūsų požiūris atitinka kiekvieną jų išreikštą mintį. Pasirinkite vieną ar dvi sritis, kurias norėtumėte patobulinti, ir sukurkite planą, kaip tai pasieksite. Maldoje pasidalinkite šiuo planu su Dangiškuoju Tėvu ir paprašykite, kad padėtų sustiprinti jūsų tikėjimą.

FIZINIS IR EMOCINIS PASIRUOŠIMAS

Prezidentas Gordonas B. Hinklis apie misionierišką tarnystę sakė:

„Misionierius turi būti sveikas ir stiprus, tiek fiziškai, tiek emociškai, nes misionieriškas darbas daug reikalauja: darbo valandos ilgos, o stresas gali būti sunkiai pakeliamas.“ („Missionary Service“, *First Worldwide Leadership Training Meeting* [2003], p. 18.)

Jau dabar potencialiems misionieriams derėtų išsiugdyti įpročius, kurie palaiko gerą fizinę, protinę ir emocinę sveikatą. Būsiami misionieriai, sekantys pranašo patarimu, mėgaujasi geresne sveikata ir našesniu gyvenimu. Jie taip pat gali gauti ypatingas išvalgumo ir išminties palaimas (žr. Danieliaus 1:8–20; DS 89:18–21). Tiems, kurie turi fizinių, emocinių ir protinių iššūkių, ruošiantis misijai derėtų pasitarti su sveikatos specialistais, vyskupu ir kuolo prezidentu. Tarnauti Viešpačiui „visa savo širdimi, galia, protu ir stiprybe“ (DS 4:2) – tai tikslas, reikalaujantis visų jūsų pastangų visose gyvenimo srityse.

Pastaba: Patariame nespėti, ar būsimas misionierius tinka tarnauti misijoje. Tai turėtų būti palikta spresti vyskupui ir kuolo prezidentui.

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Būsiamiems misionieriams derėtų pasiruošti fiziniams ir emociniams nuolatinės misijos iššūkiams.
- Yra kitos garbingos alternatyvos nuolatinėi misijai tiems, kuriuos, dėl fizinių ar emocinių priežasčių, nuo jos atleido kunigystės vadovai.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Būsimiems misionieriams derėtų pasiruošti fiziniams ir emociniams nuolatinės misijos iššūkiams.

20

Mokinio vadovėlyje, skyriaus įvade (p. 88) perskaitykite prezidento Gordono B. Hinklio žodžius apie fizinius arba emocinius iššūkius, su kuriais prieš misiją gali susidurti misionieriai, arba parodykite DVD 20-to vaizdo įrašo 1 dalį (1:01).

- Kada gera fizinė sveikata yra svarbi veiksmingam misionieriškam darbui?
- Kada gera emocinė (protinė) sveikata yra svarbi veiksmingam misionieriškam darbui?
- Kodėl svarbu nustatyti, ar misionieriaus fizinės ir emocinės sveikatos būklė leidžia jam tarnauti nuolatinėje misijoje?

20

Su mokiniais perskaitykite prezidento Gordono B. Hinklio patarimą, duotą kunigystės vadovams, apie jų pareigą įvertinti potencialių misionierių fizinį ir emocinį pasiruošimą (žr. mokinio vadovėlis, p. 89) arba galite parodyti DVD 20-to vaizdo įrašo 2-ą dalį (0:48).

- Ką kunigystės vadovas turėtų nustatyti apie jūsų fizinį ir emocinį pasiruošimą tarnauti?
- Kokią įtaką jūsų dvasingumui ir misionieriškam veiksmingumui padarytų žinojimas, kad turite rimtą sveikatos sutrikimą ir apie jį nepasakėte kunigystės vadovams arba sveikatą tikrinusiems asmenims?

Lentoje užrašykite keturis veiksnius, veikiančius sveikatą:

Pagrindiniai veiksniai, teigiamai veikiantys sveikatą

1. Mityba
2. Reguliari mankšta
3. Derama higiena ir dantų priežiūra
4. Švarios gyvenamosios patalpos

Klasės narius suskirstykite į grupes po du ar tris, kiekvienai grupei paskirkite po vieną veiksnį. Paprašykite kiekvienos grupės jiems paskirta tema paruošti trumpą trijų ar keturių minučių pamoką. Šiose pamokose derėtų aptarti: 1) kodėl šis veiksnys yra svarbus, ir 2) kaip galime laikytis su juo susijusių nurodymų ruošdamiesi bei tarnaudami misijoje. Kiekvienai grupei duokite klausimus ir informaciją, susijusius su paskirtu veiksniumi. Pamokoje jie gali pasinaudoti šiais klausimais arba sugalvoti savuosius.

1. *Mityba*. Valgykite subalansuotą maistą, gerkite švarų vandenį ir valgykite tinkamai paruoštą maistą (žr. mokinio vadovėlis, p. 90).

- Apie kokias tris pagrindines maisto grupes užsimenama Išminties Žodyje (Doktrinos ir Sandorų 89:10–17)?
 - a. Vaisiai ir daržovės (eilutės 10–11).
 - b. Baltymai (eilutės 12–13). Šią grupę sudaro mėsa, žuvis, pieno produktai, kiaušiniai ir pupos.

c. Grūdai (eilutės 14–17). Geriausia vartoti neapdorotus grūdus, tokius kaip rudieji ryžiai ir nesijoti miltai.

- Su kokiais pavojais galime susidurti misijoje, vartodami vandenį? (Mokiniai gali nepagalvoti, koks pavojus kyla gėrimuose vartojant ledo kubelius iš užteršto vandens, valant dantis ar plaunant indus.)
- Kaip misionierius gali sterilizuoti vandenį?
- Ką derėtų daryti, kad maistą vartojimui paruoštumėte tinkamai? (Maistą gaminkite švariose patalpose bei švariais įrankiais, jį gerai išvirkite, nevalgykite maisto, kuris buvo laikomas ne šaldytuve daugiau nei dvi valandas, žalią mėsą laikykite atskirai nuo kitų produktų ir t.t.)
- Koks pavojus kyla valgant iš gatvės prekeivių nupirktą maistą?
- Su kokiais sunkumais susiduria misionieriai, stengdamiesi valgyti subalansuotą maistą apie kurį rašoma Išminties Žodyje?

2. *Reguliari mankšta*. Gerai fiziškai pasiruoškite misionieriškai tarnystei (žr. mokinio vadovėlis, p. 90).

Mokinio vadovėlyje peržiūrėkite vyresniojo M. Raselo Balardo ir vyresniojo Raselo M. Nelsono žodžius (p. 89).

- Kaip kasdieninė mankšta pagerina emocinę ir fizinę sveikatą?
- Kokie trys pratimai ten paminėti? (žr. mokinio vadovėlis, p. 90).
- Kokių geros sveikatos principų mokoma Doktrinos ir Sandorų 88:124?

3. *Derama higiena ir dantų priežiūra*. Prižiūrėkite savo kūną ir dantis (žr. mokinio vadovėlis, p. 90).

- Ką jums reiškia derama higiena?
- Kada reikėtų plauti rankas?
- Kaip reikėtų plauti rankas?
- Kokią įtaką misionieriškoms veikloms daro švarus kūnas ir švarūs dantys?

4. *Švarios gyvenamosios patalpos*. Laikykite savo butą švarų ir sutvarkytą.

- Kaip Šventoji Dvasia susijusi su švariomis gyvenamosiomis patalpomis?
- Ko pagrįstai tikimasi iš misionierių prižiūrint namus?

Kita svarbi dalis, kurią verta apmąstyti, yra protinė ir emocinė sveikata. Paraginkite mokinius, patyrusius stiprią baimę, depresiją ar kitus panašius iššūkius, apie tai pasikalbėti su savo vyskupu ir kuolo prezidentu. Tokie iššūkiai dažniausiai neužkerta kelio tarnystei nuolatinėje misijoje.

21

Kartu su mokiniais mokinio vadovėlyje perskaitykite vyresniojo Ričardo G. Skoto patarimą, skirtą misionieriams, vartojantiems vaistus (p. 92), arba galite parodyti DVD 21-ą vaizdo įrašą (0:50). Taktiškai aptarkite misionierių poreikį pasitarti su sveikatos priežiūros specialistais apie vaistus, kuriuos gali tekti vartoti. Kai kurie misionieriai klaidingai mano, kad misija išspręs jų sveikatos sutrikimus, todėl nustoja vartoti vaistus, kurie būtini jų gerai sveikatai. Kiti klaidingai mano, kad jei jiems būtini vaistai, tai jie yra netinkami tarnauti misijoje. Sveikatos priežiūros

specialistai ir kunigystės vadovai gali padėti nustatyti jūsų tinkamumą tarnauti nuolatinėje misijoje.

Paašškinkite, kad tarp misionierių dažnai pasitaikantis sunkumas – tai namų ilgesys. Palikus žinomą aplinką bei žmones, galima pasijusti nesaugiai. Tai įprasta reakcija, tačiau kai tai užsitęsia ir pradeda daryti įtaką misionieriaus produktyvumui, tai susilpnina jo ar jos gebėjimą veiksmingai tarnauti Viešpaties karalystėje.

Pakvieskite mokinius pasiūlyti būdų, kaip būsiami misionieriai gali pasiruošti išsiskyrimui su šeima ir draugais, kuomet vyksta į misiją. (Galite pasinaudoti mokinio vadovėlyje esančiais prezidento Ezros Tafto Bensono žodžiais, p. 92.)

Paprašykite mokinių pagalvoti, su kokiais dar sunkumais gali susidurti stropiai dirbantys ir paklusnūs misionieriai. Jų pasiūlymus užrašykite lentoje. Į sąrašą galite įtraukti ir šiuos sunkumus:

Nusivylimas
Nepažįstamų drovėjimasis
Iškalbos stoka
Naujovių baimė
Keblumai mokantis naujos kalbos
Nesugebėjimas tvarkyti pinigus

- Kaip būsiami misionieriai gali dabar pasiruošti įveikti kiekvieną šių sunkumų?
- Su kokiais sunkumais, pagal Almos 17:5, susidūrė Mozijo sūnūs?
- Ką jie darė, kas padėjo išgyventi fizinius ir protinius misijos sunkumus? (žr. Almos 17:2–3).

22

Su mokiniais perskaitykite prezidento Hinklio pasakojimą apie tai, kokius sunkumus jis patyrė misijos pradžioje (žr. mokinio vadovėlis, p. 92) arba galite parodyti DVD 22-ą vaizdo įrašą (1:27). Paprašykite mokinių prisiminti vieną prezidento Hinklio tėvo patarimą. Užrašykite jį lentoje. („Pamiršk save ir kibk į darbą.“)

- Kokią įtaką likusiai jo misijos daliai padarė šis trumpas patarimas?
- Kaip prezidento Hinklio patyrimas gali padėti jums pasiruošti savo misijai?

Paprašykite mokinių atsiversti sąrašą veiklų, kurios skirtos gerai emocinei sveikatai (žr. mokinio vadovėlis, p. 91). Klasės narius suskirstykite į mažas grupes ir kiekvienai iš jų paskirkite po dalį sąrašo (įsitikinkite, kad sąrašas grupėms paskirstytas po lygiai). Suteikite pakankamai laiko pasirinkti po tris ar keturis bruožus ir aptarti, ką jie reiškia jiems, kodėl jie svarbūs ir kaip šiuos bruožus išsiugdyti.

Pakvieskite po vieną atstovą iš kiekvienos grupės trumpai papasakoti apie vieną bruožą iš jų sąrašo. Jei užteks laiko pamokoje, tęskite pridėdami papildomus apibendrinimus.

Paprašykite mokinių perskaityti Doktrinos ir Sendorų 4:2. Pakvieskite pasidalinti papildomomis mintimis apie būdus, kaip jie gali pasiruošti tarnauti *visa* savo širdimi, galia, protu ir stiprybe.

Tie, kuriuos dėl fizinių ar emocinių priežasčių nuo nuolatinės misijos atleido kunigystės vadovai, turi kitų garbingų alternatyvų jai.

Paaiškinkite mokiniams, kad į protines ir emocines ligas derėtų žvelgti kaip į gydymo reikalaujančius fizinius negalavimus. Dėl protinės ar emocinės ligos gali būti neleista tarnauti nuolatinėje misijoje.

Pateikite šią galimą situaciją:

Gonzalesų šeima turi puikią misionierišką tradiciją. Visi Chuano broliai sėkmingai tarnavo misijose. Jis paskutinis vaikas, kuriam sukanka 19-ka. Jis užaugo Bažnyčioje dainuodamas „I Hope They Call Me on a Mission“ (*Children's Songbook*, 169) [vertimas: „Viliuosi, kad mane pašauks į misiją“]. Chuanas labai nori tęsti misionieriškos tarnystės tradiciją. Tačiau, yra dvi varžančios aplinkybės: 1) Chuanas kenčia nuo gilios depresijos ir, kad ją pažabotų, privalo vartoti vaistus ir 2) jis baiminasi, kad neištvers misijoje, nes nesugeba įveikti streso. Visi jo broliai mano, kad jei jis turėtų tikėjimą, viskas išsispręstų ir jis, kaip ir jie, galėtų tarnauti nuolatinėje misijoje.

- Kodėl svarbu, kad Chuanas su savo kunigystės vadovais bei sveikatos priežiūros specialistais atvirai ir sąžiningai pasitartų ne tik apie troškimą tarnauti, bet ir apie savo emocines negalias?

Pakvieskite mokinius perskaityti vyskupo Ričardo C. Edžlio iš Pirmininkaujančios vyskupijos žodžius (mokinio vadovėlis, p. 93).

- Kaip manote, ką reiškia būti „garbingai atleistam“?
- Kodėl svarbu, kad kunigystės vadovas nustatytų, kas yra „garbingai atleistas“ nuo nuolatinės misijos?

Su mokiniais perskaitykite kunigystės vadovams skirtus prezidento Hinklio žodžius apie tuos, kurie negali tarnauti nuolatinėje misijoje:

„[Kunigystės vadovai], tiems, kurie negali tarnauti, bet norėtų, atraskite kitas vietas, kur jie galėtų įnešti vertingą indėlį.“ („Missionary Service“, p. 18.)

Perskaitykite prezidento Hinklio ir vyresniojo Ričardo G. Skoto žodžius (žr. mokinio vadovėlis, p. 93) ir suraskite, kaip dar gali tarnauti ir įnešti savo indėlį į Bažnyčią tie vaikinai ir merginos, kurie garbingai atleisti nuo tarnystės nuolatinėje misijoje.

- Kaip dar gali tarnauti tie, kurie garbingai atleisti nuo nuolatinės misijos?

Galite pasidalinti šiuo sąrašu, kuriame parodoma, kur gali tarnauti verti asmenys, kurie garbingai atleisti nuo tarnystės nuolatinėje misijoje. Mokiniais akcentuokite, kad tokios galimybės yra nustatomos ir ateina kaip pašaukimas iš kuolo prezidento:

Bažnyčios švietimo sistema
Gerovės programa
Ūkio vadyba
Šventyklos

Lankytojų centrai (tik seserims)
Misionierių ruošimo centrai
Pastatų priežiūra
Ypatingi vietiniai projektai

- Kaip toks tarnavimas gali palaiminti jaunuolį, negalėjusį tarnauti nuolatinėje misijoje?
- Kaip toks tarnavimas laimina Bažnyčią?

MOKINIAMS SIŪLOMOS UŽDUOTYS

- Suplanuokite savaitės meniu, nupirkite reikiamus produktus, paruoškite ir patiekite šeimos nariams ar kambario draugams keletą sveikatai naudingų patiekalų.
- Paruoškite pamoką šeimos namų vakarui apie gerą asmeninę higieną arba kasdieninę mankštą.
- Visą savaitę mankštinkitės bent po vieną valandą kasdien (išskyrus Šabo dieną). Pavyzdžiui, galite kiekvieną dieną vieną valandą eiti greitu žingsniu (patartina eiti į kalną ir nuo jo arba lipti laiptais) arba, užuot vykę automobiliu, važiuokite dviračiu.

ATVEDAMI ŽMONES PAS KRISTŲ, LAIKĄ NAUDOKITE IŠMINTINGAI

Pradėję tarnauti nuolatinėje misijoje, misionieriai visą savo energiją ir laiką paskiria Viešpačiui. Dirbdamas su Bažnyčios nariais stengiantis surasti daugiau besidominčiųjų, taip pat gerindamas sugražintosios Evangelijos žinios perteikimo įgūdžius, jis labiau pasitikės savimi ir sulauks sėkmės. Misionieriai misijoje tarnauja Viešpačiui, kad vykdytų Jo valią. Jei misionierius rūpestingai planuos ir užsibrės tikslus, Viešpaties laiką jis išnaudos prasmingai tarnystei ir atves pas Kristų tuos, kurie priima pirmuosius Evangelijos principus ir apeigas. Misionieriškame darbe jis patirs daugiau džiaugsmo, jei dės visas pastangas siekti maksimalaus rezultato.

Pradėję tarnauti nuolatinėje misijoje, misionieriai visą savo energiją ir laiką paskiria Viešpačiui. Dirbdamas su Bažnyčios nariais stengiantis surasti daugiau besidominčiųjų, taip pat gerindamas sugražintosios Evangelijos žinios perteikimo įgūdžius, jis labiau pasitikės savimi ir sulauks sėkmės. Misionieriai misijoje tarnauja Viešpačiui, kad vykdytų Jo valią. Jei misionierius rūpestingai planuos ir užsibrės tikslus, Viešpaties laiką jis išnaudos prasmingai tarnystei ir atves pas Kristų tuos, kurie priima pirmuosius Evangelijos principus ir apeigas. Misionieriškame darbe jis patirs daugiau džiaugsmo, jei dės visas pastangas siekti maksimalaus rezultato.

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Rasti žmonių mokymui – tai misionierių ir Bažnyčios narių pareiga.
- Geras planavimas, tikslų užsibrėžimas ir laiko paskirstymas gali padėti misionierišką darbą dirbti tikslingiau ir sėkmingiau.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Rasti žmonių mokymui – tai misionierių ir Bažnyčios narių pareiga.

Pakvieskite klasės narius pasiūlyti kaip įmanoma daugiau būdų, kaip misionieriai ir Bažnyčios nariai gali rasti žmonių, kuriuos galėtų mokyti sugražintosios Evangelijos žinios. Paprašykite mokinio pasiūlymus užrašyti lentoje.

Paprašykite mokinio garsiai perskaityti Doktrinos ir Sandorų 29:7 ir 42:8. Po to paklauskite:

- Ką surinkti Viešpats „pašaukė“ mus?
- Ką reiškia „rasite tuos, kurie jus priims“? (DS 42:8.)

Priminkite mokiniams, kad mes visi esame Dievo šeimos nariai ir turime pareigą dalintis Evangelija (žr. DS 88:81). Jie turėtų melsti dvasinio pastabumo, kad atpažintų galimybes pasikalbėti apie Evangeliją su aplinkiniais.

Paprašykite mokinių perskaityti Doktrinos ir Sandorų 123:12 ir vyresniojo Dalino H. Oukso bei vyresniojo Ričardo G. Skoto žodžius iš mokinio vadovėlio (p. 97).

- Kokios priežastys, dėl kurių daug gerų žmonių dar nepriėmė Evangelijos, įvardytos šioje eilutėje?
- Koks geriausias būdas, pasak vyresniojo Oukso, surasti besidominčiuosius?
- Kaip nariai ir misionieriai dirba kartu ieškodami ir atversdami?

Taip pat galite paprašyti mokinių perskaityti ir aptarti kitas idėjas bei teiginius mokinio vadovėlyje (p. 96–98).

Lentoje užrašykite žodžius: „Ieškodami mokykite, mokydami ieškokite.“

Paklauskite mokinio, ką tai reikštų misionieriui. Pakvieskite mokinius išvardinti keletą Evangelijos temų ar principų, apie kuriuos, jų manymu, besidominčiajam būtų įdomu daugiau sužinoti. Paprašykite mokinio idėjas surašyti lentoje. Jas surašius, paklauskite mokinių, su kuriomis iš šių doktrinų ar principų galima būtų supažindinti nepažįstamąjį. Varnele pažymėkite pasirinktus principus.

Leiskite mokiniams suprasti, kad misijoje sutikę žmones, jie turėtų „būti pasiruošę apibendrintai mokyti apie sugrąžintąsias tiesas, kad Šventoji Dvasia galėtų liudyti, jog jie yra Viešpaties tarnai“ (*Skelbti mano Evangeliją* [2004], p. 158). Tai padės žmonėms pajusti Šventosios Dvasios galią. Paaiškinkite, kad misionieriai išmoks, kaip kalbant bet kokia tema, greitai ir paprastai pokalbį nukreipti prie Evangelijos sugrąžinimo. Tai svarbu, nes sugrąžinimas, tai tik mums būdinga žinia pasauliui.

Mokiniams perskaitykite pavyzdį, kaip misionierius, kalbėdamas apie šeimų svarbą, gali susieti šią žinią su sugrąžinimu:

„Meilės ir rūpesčio savo šeimomis jausmai yra amžini... Jų centre yra mūsų ryšys su Dievu. Prieš gimdami jūs buvote Dievo šeimos nariai. Jis yra mūsų Tėvas. Kadangi Jis yra mūsų Tėvas, mes esame broliai ir seserys. Dangiškasis Tėvas nori, kad mes grįžtume gyventi su Juo kaip Jo šeimos nariai. Šeimos čia, žemėje, yra ryšys su Dievo šeima. Šeimos gali gyventi kartu po šio gyvenimo. Mes žinome tai, kadangi po daugybės šimtmečių... mūsų mylimas Dangiškasis Tėvas per gyvąjį pranašą atkūrė doktrinas ir apeigas. Šios sugrąžintosios tiesos ne tik padeda mums suprasti savo vietą Dievo šeimoje, bet ir suteikia vilties turėti stiprią, laimingą šeimą šiame gyvenime. Mes norėtume mokyti jus apie...“ (*Skelbti mano Evangeliją*, p. 160.)

Paprašykite mokinių pasiūlyti kitas bažnytines temas, apie kurias žmonėms būtų įdomu pasižnekėti su misionieriais (tokias kaip Išminties Žodis, Mormonų Tabernakulio choras ar amžina santuoka) ir užrašykite jų pasiūlymus lentoje. Po to pakvieskite klasės narius pasiūlyti, kaip šias temas susieti su sugrąžinimo žinia. Aptarinėkite šį būdą tol, kol mokiniai supras, kaip tai padaryti.

Paprašykite mokinių susiskirstyti poromis ir su savo porininkais aptarti, kaip jie per trumpą susitikimą su nepažįstamuoju galėtų pasinaudoti viena iš lentoje užrašytų temų, kad jį supažindintų su sugrąžinimo žinia. Tegul kiekviena pora nusprendžia, kokia bus situacija ir kaip jie galėtų pristatyti sugrąžinimo žinią per dvejų minučių pokalbį. Po to pakvieskite juos, su kitomis poromis pasikeičiant

vaidmenimis, suvaidinti susitikimą su ne nariu ir mokyti trumpos žinios. Mokanti pora gali nuspręsti, ar pokalbį suvaidinti tik su vienu ar su abiem kitos grupės nariais.

Vienai porai baigus mokyti, tegul kita pora aptaria, kas jiems patiko iš šio mokymo ir ką būtų galima patobulinti. Po to sukeiskite vaidmenis ir pakartokite pratybas, taip kitai porai suteikiant galimybę mokyti ir gauti pastabas.

Kartu su klasės nariais aptarkite jų pratybas, klausdami šių klausimų:

- Kokios doktrinos, jūsų manymu, lengvai vestų prie sugražinimo žinios?
- Kodėl sunku dalintis Evangelijos žinia su nepažįstamuoju? (Mokiniai gali atsakyti, kad sunku nugalėti drovumą, baisu būti atstumtam ir sunku žinoti, apie ką kalbėti.)
- Kaip galima nugalėti šiuos sunkumus?

Aptarkite, kodėl nereikia stengtis su visais žmonėmis pokalbį pradėti taip pat. Padėkite savo mokiniams suprasti, kad Dievas žino kiekvieno Savo vaiko širdį ir aplinkybes. Jis žino, kas yra pasiruošęs išgirsti Evangeliją ir kas ne. Veiksmingai dirbantys misionieriai siekia Šventosios Dvasios vadovavimo, kad rastų tuos, kurie pasiruošę klausytis ir mokyti Evangelijos.

Jei turite informacinių kortelių savo kalba, parodykite keletą jų savo mokiniams. (Jas galite gauti iš vietinių misionierių ar kunigystės vadovų.) Paaiškinkite, kad šios kortelės yra vienas iš būdų kaip pradėti pokalbį apie sugražinimą.

Pakvieskite keletą savanorių išeiti prieš klasę, išsirinkti informacinę kortelę ir kartu su kitu mokiniu pademonstruoti, kaip jie galėtų įteikti informacinę kortelę ką tik sutiktam žmogui. Po dviejų ar trijų demonstracijų leiskite klasės nariams pakomentuoti ir pasiūlyti papildomas aplinkybes, kuriomis jie galėtų įteikti šias korteles žmonėms. (Taip pat galite pakartoti panašų pratimą, panaudodami Bažnyčios lankstinukus, Mormono Knygą, vaizdo medžiagą ir t.t.) Tikslas – mokiniams suteikti galimybę praktikuotis pradėti pokalbį ir nugalėti natūralų jaudulį, kylantį dėl pareigos kalbėti su nepažįstamaisiais apie Evangeliją.

Perskaitykite prezidento Džeimso E. Fausto žodžius:

„Išmokite mylėti ir tarnauti žmonėms, tarp kurių dirbate. Jums derėtų kasdien melstis už juos, kad Viešpats pripildytų jus meilės tiems, kuriems tarnaujate. Jei nemylėsite jų, bus sunku juos mokyti.“ (Conference Report, 1996, balandis, p. 58; arba *Ensign*, 1996, gegužė, p. 41.)

- Kodėl misionieriams svarbu mylėti žmones, kultūrą ir kalbą tų kraštų, kuriuose jie tarnauja?

Paprašykite mokinių susiskirstyti poromis. Paprašykite vieno mokinio vaidinti misionierių, o kitą – nepažįstamąjį, kuris ką tik atvėrė savo namų duris misionieriui. Skirkite 30 sekundžių pasisveikinimui ir misionieriškai žiniai. (Neskirkite laiko pasiruošimui. Tikimasi, kad jiems gali būti sunku susidoroti su šia užduotimi.)

Paprašykite mokinių susikeisti vaidmenimis ir pakartoti pratybas.

Po to paprašykite susiskirstyti į poras, susidedančias iš keturių mokinių. Paprašykite, kad du mokiniai atstovautu misionieriams, trečias atstovautų Bažnyčios nariui, o ketvirtas - Bažnyčios nario draugui, kuris nėra Bažnyčios narys. Paprašykite mokinio, atstovaujančio Bažnyčios nariui, misionierius supažindinti su besidominčiuoju ir sudaryti sąlygas pamokai apie sugrąžintąją Evangeliją.

Po šių trumpų pratybų pakvieskite mokinius palyginti abu atvejus ir pakomentuoti kiekvieno atvejo pranašumus ir apribojimus.

Pakvieskite mokinius perskaityti prezidento Hinklio žodžius apie darbą su nariais, norint rasti žmonių mokymui (žr. mokinio vadovėlis p. 96). Taip pat galite atkreipti dėmesį į statistinius duomenis iš pastraipos, cituojančios vyresniąją Daliną H. Ouską (žr. mokinio vadovėlis, p. 97).

- Kaip manote, kodėl Bažnyčios nariai yra svarbus šaltinis ieškant žmonių mokymui?
- Kaip Doktrinos ir Sandorų 33:8–9 gali būti pritaikytos nuolatiniais misionieriams? Bažnyčios nariams?
- Kaip nuolatiniai misionieriai galėtų padėti Bažnyčios nariams išmokti dalintis sugrąžintąją Evangeliją su kitais?

Paklauskite, ką reiškia žodis *bičiulystė*. Pakvieskite mokinius perskaityti prezidento Gordono B. Hinklio ir vyresniojo Ričardo Skoto žodžius (žr. mokinio vadovėlis p. 97). Aptarkite šiuos žodžius ir paklauskite, kodėl Bažnyčios nariai yra tokie svarbūs mokant ir bičiuliaujantis. Gali pagelbėti šis klausimas:

- Kaip misionieriai gali paskatinti bičiulystę tarp Bažnyčios narių ir besidominčiųjų?

Klasės narius, kuriems teko susidraugauti su besidominčiais, pakvieskite pasidalinti savo patirtimi. Jei klasėje yra atsivertusiųjų į Bažnyčią, pakvieskite juos pasidalinti savo nuomone apie bičiulystę.

- Kaip savo draugus ir pažįstamus galime supažindinti su Bažnyčios nariais?
- Kodėl svarbu ir toliau draugauti su atsivertusiais šiemis pasikrikštijus?

Geras planavimas, tikslų užsibrėžimas ir laiko paskirstymas gali padėti misionierišką darbą dirbti tikslingiau ir sėkmingiau.

Paprašykite mokinių pasiūlyti sėkmės rodiklius išvardintoms profesijoms:

Gydytojas
Pardavėjas parduotuvėje
Mokytojas
PDŠ misionierius

Pakvieskite mokinius palyginti jų atsakymus apie PDŠ misionieriaus sėkmės rodiklius su mokinio vadovėlyje įvardintais pagrindiniais rodikliais (žr. p. 99).

- Kas gali daryti įtaką, užsibrėžiant realistiškus tikslus pagal kiekvieną iš pagrindinių rodiklių? (Galimi ir tokie atsakymai: Bažnyčios narių skaičius gyvenamoje apskrityje arba bendras gyventojų požiūris į Bažnyčią.)
- Kaip galite nuspręsti, kad laikas keisti misionieriškus tikslus?
- Kokių yra pavojų užsibrėžiant tikslus? Kas juos sukelia?

- Kokią įtaką užsibrėžiant tikslus gali padaryti malda?

Paklauskite mokinių, ar kas nors iš jų užsiima žvejyba arba medžiokle. Paprašykite vieno mokinio garsiai perskaityti Jeremijo 16:16, o kito – Mato 4:19.

- Kaip misionieriškas darbas gali būti prilygintas medžioklei arba žvejybai?
- Į ką reikia atkreipti dėmesį planuojant sėkmingą žūklę arba medžioklę?
- Į ką reikia atkreipti dėmesį planuojant sėkmingą dieną misijoje?

Lentoje nupieškite pateiktą iliustraciją:

- Kodėl tiek malda, tiek ir planavimas yra būtini misionieriškoje tarnystėje? (Paraginkite, kad atsakinėtų ne vienas studentas.)

Lentoje užrašykite: „Įprasta diena ieškant žmonių mokyti.“ Paprašykite mokinių pasiūlyti misionieriškų veiklų, kurios misionieriams padėtų surasti besidominčiųjų. Mokinių atsakymus surašykite lentoje. (Galimi ir tokie atsakymai: susitikti su Bažnyčios nariais ir raginti juos mylėti savo kaimynus ir draugus bei tarnauti jiems, nustatyti datą, kada nariai pakvies savo draugus mokytis apie sugražinimą, susisiekti su rekomenduotais asmenimis, tarnauti nepažįstamiesiems, kalbėtis su kiek įmanoma daugiau žmonių, siūlyti informacines korteles ar apsilankyti šeimos istorijos centre ir susipažinti su jo ištekliais.)

Lentoje užrašykite žodį *prioritetai* ir su klasės nariais aptarkite šiuos klausimus:

- Ką reiškia šis žodis?
- Kodėl prioritetai svarbūs misionieriškame darbe?
- Kaip nuolatiniam misionieriui gali būti pritaikyti vyresniojo Dalino H. Oukso žodžiai: „Kiekvieną akimirką turime tik vieną galimybę išnaudoti savo laiką, o po to jos nebelieka visam laikui.“ (Conference Report, 2001, kovas – balandis, p. 110; arba *Ensign*, 2001, gegužė, p. 84; taip pat žr. mokinio vadovėlis, p. 99)?

Paprašykite mokinių pasiūlyti eigą (kas turėtų vykti pirmiausiai, kokios veiklos vyktų po to ir kokia tvarka jos turėtų vykti) veiklų, išvardintų po lentoje užrašyta antrašte „Įprasta diena ieškant žmonių mokyti“.

Paprašykite klasės narių sugalvoti veiklas, kurios būtų veiksmingiausios įvairiu dienos metu.

Mokiniam taip pat gali būti naudinga sunumeruoti veiklas pagal teikiamą pirmenybę, t.y. svarbiausią veiklą pažymėti vienetu ir t.t. Numeruokite, kol bus suteikti prioritetai visoms veikloms. Leiskite mokiniams paaiškinti, kodėl jie nusprendė, kad vienos veiklos svarbesnės už kitas.

- Kokiomis aplinkybėmis gali tekti pakeisti šiuos prioritetus?
- Kaip planavimas ir prioritetų nustatymas yra naudingi kiekvienai misionieriškai dienai?
- Per kiek laiko, jūsų manymu, patirties įgijusi pora gali suplanuoti savo darbo dieną?
- Ką apie misionieriaus darbo planavimą galima suprasti iš vyresniojo Dalino H. Oukso misionieriško darbo palyginimo su „žūkle“? (žr. mokinio vadovėlis, p. 99).

Pasidalinkite prezidento Tomo S. Monsono žodžiais:

„Kuomet esame užsiėmę neapibrėžtais darbais, niekada nepatirsime sėkmės, bet dirbdami tikslingai, vargu ar patirsime nesėkmę.“ (Conference Report, 1984, spalio, p. 55; arba *Ensign*, 1984, lapkritis, p. 43.)

- Kaip šį mokymą galime pritaikyti misionieriškiems tikslams?
- Kaip prezidento Monsono žodžiai apie atsiskaitymą už darbą (žr. mokinio vadovėlis, p. 100) gali būti susiję su misionieriškais tikslais?
- Kaip manote, kodėl būtina, kad misionierius kas savaitę už savo darbą atsiskaitytų misijos prezidentui?

Paliudykite mokiniams, kodėl svarbu dabar pradėti išmintingai naudoti laiką ir užsibrėžti reikšmingus tikslus. Paklauskite mokinių, kokius konkrečius tikslus, padėsiančius pasiruošti misijai, jie gali užsibrėžti dabar (pavyzdžiui, skaityti Mormono Knygą, pradėti vesti studijų žurnalą, eiti miegoti ir keltis anksti).

MOKINIAMS SIŪLOMOS UŽDUOTYS

- Jei dar nesinaudojate, pradėkite naudoti veiklų tvarkaraštį dienos veikloms suplanuoti ir jų eiliškumui nustatyti.
- Užsibrėžkite realius tikslus, kurie padės jums tobulėti ir pasiruošti misijai.
- Užrašykite keturis būdus, kaip pasidalinti sugrąžintosios Evangelijos žinia su kuo nors, kas nėra Bažnyčios narys. Kiekvieną būdą praktikuokitės balsiai – iš pradžių su užrašais, po to be jų.
- Per kitą savaitę pasidalinkite informacine kortele su kuo nors, kas nėra Bažnyčios narys.

BESIDOMINČIUJŲ RUOŠIMAS KRIKŠTUI IR PATVIRTINIMUI

Žmonės atsiverčia, kada pradeda gyventi pagal sugrąžintosios Evangelijos principus ir jaučia patvirtinimą iš Šventosios Dvasios, kad jų veiksmai yra daroje su Dievo valia. Tikėjimas, atgaila ir sandorų sudarymas reikalauja veiksmo. Kviesti besidominčiuosius išsipareigoti gyventi pagal principą, tai svarbus būdas, kuriuo misionieriai ruošia besidominčiuosius sudaryti ir laikytis šventų sandorų. Besidomintieji, kurie ruošiasi krikšto ir patvirtinimo Viešpaties Bažnyčioje apeigoms, turi laikytis tam tikrų vertumo standartų, kuriuos misionieriai turėtų padėti jiems suprasti.

Misionieriai taip pat privalo suprasti, kad krikštas ir patvirtinimas nėra galutinis tikslas. Misionierius turi garbingą atsakomybę mokyti besidominčiuosius apie papildomas apeigas ir sandoras, kurias jie gali gauti Viešpaties namuose. Misionieriai padeda vietinės apylinkės ar skyriaus kunigystės vadovams, kurie yra labiausiai atsakingi už pagalbą ruošiant naujus narius vykti į šventyklą.

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Besidomintieji, kurie ateina pas Kristų ir ruošiasi tapti Bažnyčios nariais, turi suprasti sandoras, susijusias su išgelbėjimo apeigomis bei norėti sudaryti ir laikytis šių šventų išsipareigojimų.
- Misionieriai padeda atsivertusiesiems pasiruošti krikštui, patvirtinimui ir narystei Viešpaties Bažnyčioje.
- Sandoros ir apeigos, reikalingos išaukštinimui, gaunamos Viešpaties namuose.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Besidomintieji, kurie ateina pas Kristų ir ruošiasi tapti Bažnyčios nariais, turi suprasti sandoras, susijusias su išgelbėjimo apeigomis bei norėti sudaryti jas ir laikytis šių šventų įsipareigojimų.

Paklauskite mokinių, ką Bažnyčios nariui reiškia žodis *sandora*. Mokiniam atsakius, paprašykite jų Raštų rodyklėje tyliai perskaityti sandoros apibūdinimą (p. 162, taip pat žr. *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2004], p. 140). Pakvieskite mokinius pasidalinti savo mintimis, atsiradusiomis perskaičius šiuos apibūdinimus.

- Kodėl, kad taptų Viešpaties Bažnyčios nariais, atsivertusieji turi sudaryti sandoras?
- Ką svarbaus apie sandorų sudarymą misionieriams derėtų išmokyti besidominančiuosius?
- Kas Doktrinos ir Sandorų 130:21 sakoma apie sandorų laikymąsi?

Paprašykite mokinių atsiversti vyresniojo M. Raselo Balardo žodžius (žr. mokinio vadovėlis, p. 105) ir surasti raktinius žodžius, nusakančius veiksmus, kurie veda į sandorų sudarymą (žinoti, suprasti, jausti ir gyventi). Juos surašykite lentoje.

- Kas padeda besidominčiajam *pajusti*, kad doktrina ar principas yra tiesa?
- Kaip misionierius gali sužinoti, ar besidomintysis *žino* ir *jaučia*, jog sugrąžintoji Evangelija yra tiesa?
- Kodėl dvasinis atsivertimo procesas veda į sandoras ir apeigas?
- Kokių papildomų sandorų ir apeigų gali tikėtis neseniai pasikrikštijęs narys?

Misionieriai padeda atsivertusiesiems pasiruošti krikštui, patvirtinimui ir narystei Viešpaties Bažnyčioje.

Pakvieskite mokinius peržiūrėti Doktrinos ir Sandorų 20:37 bei Moronio 6:2–3, kad nustatytų, ką žmogus turi daryti, kad pasiruoštų krikštui, patvirtinimui ir Šventosios Dvasios dovanai. Jų atsakymus užrašykite lentoje. Aptarkite sąrašą, pažymėdami, kaip kiekvienas iš šių žingsnių išlieka svarbus ir po krikšto.

Misionieriai turi atsakomybę nuoširdžiai atsivertusius besidominčiuosius paruošti krikštui vandeniui ir Šventąja Dvasia. Tai apima ir besidominčiųjų mokymą apie sandoras, kurias jie sudarys krikšto metu. Per pokalbį prieš krikštą, potencialūs Bažnyčios nariai bus paprašyti įsipareigoti gyventi pagal šias sandoras. Noras sudaryti ir laikytis šių sandorų padeda pamatyti, kiek žmogus atsivertęs. Išvardinkite ir su mokiniais aptarkite toliau pateiktus įsipareigojimus. Klasės nariams suteikite galimybę aptarti kiekvieną įsipareigojimą, kurį krikšto metu priima Bažnyčios narys. Pakvieskite juos aptarti, kodėl kiekvieną iš jų reikia suprasti ir įsipareigoti pagal juos gyventi dar prieš krikštą. Atsakymus galite surašyti lentoje.

Besidomintieji, kurie nuoširdžiai atsivertę ir pasirengę krikštui bei Šventajai Dvasiai, turi noriai įsipareigoti:

- Ugdyti liudijimą apie Dangiškąjį Tėvą ir Jo Sūnų Jėzų Kristų.
- Tikėti, kad per pranašą Džozefą Smitą buvo atkurta Jėzaus Kristaus Bažnyčia ir kad šiandieną Bažnyčiai vadovauja gyvasis pranašas.

- Nuoširdžiai atgailauti dėl savo nuodėmių (žr. Moronio 6:2–3; DS 20:37).
- Gyventi pagal skaistybės įstatymą, kuris draudžia bet kokius lytinius santykius už legalios santuokos ribų.
- Gyventi pagal dešimtinės įstatymą, reguliariai aukoti dešimtadalį savo pajamų.
- Gyventi pagal Išminties Žodį.
- Švęsti šabo dieną ir priimti sakramentą kiekvieną savaitę.
- Priimti Kristaus vardą ir laikytis Jo įsakymų visą savo gyvenimą.
- Pasiruošti gauti apeigas šventykloje.

Pasidalinkite prezidento Džozefo F. Smito žodžiais, kuriuos pacitavo prezidentas Gordonas B. Hinklis. Paprašykite mokinių surasti tai, kas reikalaujama iš atsivertusiųjų ir ką, jų manymu, misionieriai galėtų padaryti, kad besidomintiesiems padėtų atitikti šiuos reikalavimus.

Prezidentas Džozefas F. Smitas, kalbėdamas apie vertumą tapti Bažnyčios nariu, kartą rašė: „Žmonės turi būti išmokyti prieš tapdami tinkamais kandidatais krikštui. Ko jie bus išmokyti? Jie bus išmokyti tikėti Dievą, Jėzų Kristų ir Šventąją Dvasią, tikėti maldos galia, Evangelijos apeigomis ir principais, kurių mokė Jėzus; tikėti šios Evangelijos ir visų jos galių sugražinimu, pranašu Džozefu Smitu; Bažnyčia, kurią įsteigiant jis [Džozefas Smitas] buvo įrankiu; kunigija, kaip įgaliotais gyvojo Dievo tarnais, šių dienų apreiškimu; kad reikia atlikti pastarųjų dienų šventiesiems skirtą darbą; dešimtinės principu, visais kitais reikalavimais, laikiniais ir dvasiniais, kurie minimi Dievo įstatyme; ir galiausiai tikėti, kad Viešpaties akivaizdoje turime gyventi teisiai.“ („Baptism“, *Improvement Era*, 1911, sausis, p. 267–68).“ („Find the Lambs, Feed the Sheep“, *Ensign*, 1999, gegužė, p. 106.)

- Kodėl labai svarbu, kad misionierius padėtų besidomintiesiems, prieš jiems tampant Bažnyčios nariais, suprasti, ką jie išipareigoja?
- Kaip žinojimas apie krikšto reikalavimus, gali paveikti norinčių pasikrikštyti žmonių skaičių?
- Kaip manote, kodėl pasiruošimui krikštui keliami aukšti standartai?

Pastaba: ši mokymo idėja gali užimti daug laiko. Tačiau pasiruošimo ir mokymo pratybos bus naudingos būsimiems misionieriams. Jums gali tekti sutrumpinti šią ar kitas mokymo idėjas, arba galite pratęsti šias pratybas per ateinančią pamoką.

Paprašykite mokinių, kad šiam principui išsiaiškinti atsiverstų mokinio vadovėlį (žr. mokinio vadovėlis, p. 106–110). Lentoje užrašykite šiuos įsakymus:

1. Švęsk šabo dieną
2. Sek pranašais
3. Gyvenk pagal skaistybės įstatymą
4. Laikykis Išminties Žodžio
5. Gyvenk pagal dešimtinės įstatymą

Praneškite mokiniams, kad jiems bus skirta laiko sukurti trumpą pamokos planą apie vieną iš įsakymų, užrašytų lentoje. Vaikščiodami po klasę kiekvienam mokiniui paskirkite temos numerį (nuo 1 iki 5). Kartokite skaičių seka, kol visi mokiniai turės jiems paskirtą temą. Kiekvienam mokiniui skirkite pakankamai laiko suplanuoti penkių minučių trukmės pamoką besidominčiajam paskirta tema. Pabrėžkite, kad į savo pamokos planą derėtų įtraukti Raštų eilutes, klausimus, liudijimą ir išsipareigojimus paklusti įsakymams. Jie gali naudotis informacija mokinio vadovėlyje, Raštų rodyklėje, *Ištikimi tikėjimui* ir taip pat savo pačių patirtimi.

Kuomet mokiniai pasiruoš, paprašykite jų susiskirstyti poromis ir mokyti vienas kitą penkių minučių pamokos apie paskirtą įsakymą. Įsitikinkite, ar mokiniai įvertina vienas kito mokymą pagirdami stipriąsias puses ir patardami, kaip patobulinti pamoką.

Pakvieskite du mokinius, kurie mokė to paties įsakymo, ateiti priešais klasę ir vaidinant misionierius, mokyti savo temas kitus tris ar keturis mokinius, kurie vaidintų besidominčiųjų šeimą. Jei yra laiko, aptarkite ir įvertinkite jų mokymą. Pakartokite šias pratybas visomis kitomis temomis.

Sandoros ir apeigos, reikalingos išaukštinimui, gaunamos Viešpaties namuose.

Paaiškinkite mokiniams, kad misionieriai ne tik padeda atsivertusiesiems sudaryti ir laikytis krikšto ir patvirtinimo sandorų, bet taip pat atlieka svarbų vaidmenį supažindinant atsivertusiuosius su galimybe pasiruošti tai dienai, kai jie gaus šventyklos palaimas. Šis pasiūlymas kaip mokyti skirtas padėti būsimiems misionieriams suprasti, kodėl svarbu padėti atsivertusiesiems planuoti ateityje gauti šventyklos palaimas.

Parodykite vieną ar daugiau šventyklos paveikslų. Paprašykite mokinių, kurie yra buvę šventyklos šventoriuje arba šventykloje atliko apeigas, apibūdinti jausmus, kuriuos jie jautė būdami ten.

- Kodėl šie jausmai dažnai juntami lankantis šventykloje?
- Kokių šventyklos palaimų naujai pasikrikštiję nariai gali su nekantrumu laukti?

Paprašykite mokinio perskaityti Doktrinos ir Sandorų 124:55.

- Kokios, pasak šios eilutės, yra didžiausios šventyklos palaimos?

Pakvieskite mokinius prezidento Hovardo V. Hanterio ir vyresniojo Raselo M. Nelsono žodžiuose surasti sakinius ar teiginius, kurie apibūdina šventyklos sandorų ir apeigų svarbą (žr. mokinio vadovėlis, p. 110). Paprašykite mokinių pasidalinti savo surastais sakiniais arba teiginiais.

Perskaitykite prezidento Džozefo Fildingio Smito žodžius:

„Nuostabu tapti Bažnyčios nariu, tačiau negalite būti išaukštinti, kol nesudarėte sandorų Viešpaties namuose, negavote raktų ir įgaliojimų, kurie suteikiami ten ir kurie šiandien negali būti suteikti jokioje kitoje žemės vietoje.“ (*Doctrines of Salvation*, autorius Briusas R. Makonkis, 3 tomas [1954–1956], 2:253.)

- Kodėl misionieriai turėtų suprasti, kad krikštas nėra galutinis atsivertusiųjų tikslas?

Su mokiniais perskaitykite 2 Nefio 31: 17–20. Pakvieskite mokinius aptarti, ką jų manymu, reiškia 20 eilutė, susiejant ją su šventyklos sandoromis ir apeigomis.

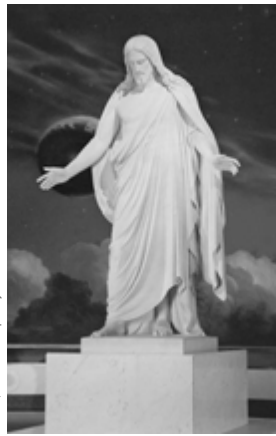
Pamoką baikite paliudydami apie tai, kodėl svarbu vertai priimti šventyklos apeigas, ir apie jų svarbą stengiantis gauti išaukštinimą.

MOKINIAMS SIŪLAMOS UŽDUOTYS

- Sudarykite sąrašą sandorų, kurias sudarėte savo gyvenime, ir apmąstykite, kokią įtaką jos padarė jums ir kaip jus apsaugojo.
- Praktikuokitės mokyti vieną iš klasės temų šeimos namų vakare arba jos mokykite draugą ar kambario draugą.
- Jei to nepadarėte, apsilankykite pas savo vyskupą arba skyriaus prezidentą dėl pasiruošimo vykti į šventyklą.

KRISTAUS SAVYBĖS

Christus. Aldo Rabbachi, pėilėnys

Kristaus savybės padeda misionieriams veiksmingai mokyti sugrąžintosios Evangelijos. Panašėdami į Kristų tampame pajėgesni skleisti Evangelijos šviesą kitiems. Sekant Kristaus pavyzdžiu, mūsų veiksmai ir žodžiai skatina kitus „priimti Jėzaus Kristaus vardą“ (DS 20:37).

Jėzus mokė Savo mokinius: „Eikite paskui mane! Aš padarysiu jus žmonių žvejais.“ (Mato 4:19.)

Misionieriai, kurie seka Gelbėtoju, gyvendami kaip Kristus ir paklusniai tarnaudami visa širdimi, galia, protu ir stiprybe, tampa galingais įrankiais Viešpaties rankose.

DOKTRINOS IR PRINCIPAI, KURIUOS REIKIA SUPRASTI

- Misionieriai stengiasi išsiugdyti Kristaus savybes.
- Misionieriams įsakyta tarnauti Dievui visa savo „širdimi, galia, protu ir stiprybe“ (DS 4:2).
- Paklusnumas misionieriškame darbe yra esminė Kristaus savybė.

PASIŪLYMAI KAIP MOKYTI

Misionieriai stengiasi išsiugdyti Kristaus savybes.

Pradėkite perskaitydami šiuos vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalu Kvorumo žodžius:

„Švarūs, skaidūs, žibančiomis akimis ir dirbantys po du misionieriai visur tapo Bažnyčios gyvuoju simboliu. Jie patys yra pirmoji žinia, kurią gauna jų besidomintieji, – kokia nuostabi toji žinia. Visi žino, kas jie tokie.“
(Conference Report, 2004, balandis, p. 30; arba *Ensign*, 2004, gegužė, p. 30.)

Paprašykite mokinių išvardinti ir aptarti galimas sėkmingo misionieriaus savybes, kurios būtų patrauklios besidominčiajam, ir dėl kurių jis norėtų išklaudyti sugrąžintosios Evangelijos žinią. Mokinių atsakymus surašykite lentoje.

Pakvieskite mokinių perskaityti Doktrinos ir Sandorų 4:5–6. Klasės narių paprašykite surasti papildomas savybes ir jomis papildyti sąrašą lentoje.

Paprašykite mokinių aptarti tai, ką jie darė ar patyrė, kas padėjo jiems išsiugdyti keletą šių savybių.

Suskirstykite klasės narius į mažas grupes ir kiekvienai iš jų paskirkite studijuoti vieną savybę iš Doktrinos ir Sandorų 4:6 (tikėjimas, dorumas, pažinimas, susivaldymas, kantrybė, broliškas maloningumas, dievotumas, tikroji meilė, nuolankumas ir stropumas). Jie gali pasinaudoti mokinio vadovėliu (p. 114–120), *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* (2004), Raštų rodykle ir t.t.

Pastudijavus ir aptarus tas savybes grupėse, kiekvienai grupei įteikite nurodymus ir klausimus, susijusius su savybe, kurią jie studijavo. Paprašykite, kad grupės, pasinaudamos studijuojamai savybei skirtais klausimais ir veiklomis, pradėtų bendrą aptarimą klasėje. Savo teiginiais ir klausimams jie turėtų panaudoti žinias, gautas per ankstesnį studijavimą grupėse. Baigiant jums derėtų paraginti mokinius komentuoti ir pasidalinti savo mintimis apie tai, ką mokiniai asmeniškai galėtų daryti, kad išsiugdytų šias savybes, ir kaip tai juos padarytų geresniais misionieriais.

Tikėjimas. Paprašykite mokinių Naujajame Testamente ir Mormono Knygoje surasti bent po vieną Raštų eilutę, apibūdinančią tikėjimą.

Pakvieskite tris mokinius mokinių vadovėlyje tyliai perskaityti vieną iš teiginių apie tikėjimą (p. 114) ir savais žodžiais jį apibūdinti klasės nariams. Jei nebuvo panaudoti Eterio 12, Moronio 7 ar Hebrajams 11, būtinai atkreipkite dėmesį į šias pagrindines eilutes apie tikėjimą.

Dora. Su mokiniais peržiūrėkite prezidento Ezros Tafto Bensonso žodžius, skirtus kunigijai (mokinio vadovėlis, p. 114), apie tai, kad „dorybingi veiksmai parodo, jog [kunigystę turinčio] mintys tyros ir veiksmai švarūs“ (Conference Report, 1986, spalis, p. 60; arba *Ensign*, 1986, lapkritis, p. 46).

- Kaip savo protą galime sutelkti į tyras mintis?
- Ką daryti, kada bloga mintis ateina į mūsų protą?
- Ką, jūsų manymu, reiškia žodžiai „švarūs veiksmai“?
- Kodėl gyvybiškai svarbu, kad misionieriaus mintys būtų doros?

Pažinimas. Paprašykite mokinio garsiai perskaityti prezidento Spenserio V. Kimbolo žodžius apie pažinimą (žr. mokinio vadovėlis, p. 115).

- Kaip nuspręsti, kuriose srityse mums būtina įgyti pažinimo?
- Kodėl, norint gauti dvasinio pažinimo, reikia atkaklumo ir pasišventimo?
- Ką, jūsų manymu, reiškia „žmogaus gyvenimo atkaklumas ir pasišventimas“?
- Kodėl misionieriui pažinimas yra svarbus?

Susivaldymas. Mokinių paklauskite apie susivaldymą:

- Ką, jūsų manymu, reiškia, kad susivaldymas reikalauja pažaboti savo emocijas ir žodžius? (žr. mokinio vadovėlis, p. 116).
- Kaip manote, ką reiškia elgtis santūriai? (žr. mokinio vadovėlis, p. 116).
- Kokiose misijos situacijose reikės panaudoti susivaldymą?

Kantrybė. Paprašykite mokinių, kad ieškodami ypatingų minčių, kuriomis galėtų pasidalinti su klasės nariais, tyliai perskaitytų vyresniojo Džozefo B. Virlino žodžius apie kantrybę (žr. mokinio vadovėlis, p. 116). Paraginkite kitus mokinius pasidalinti savo pastabomis apie pasidalintas mintis.

- Kokiose misionieriško darbo srityse kantrybė gali būti svarbi?
- Kaip kantrybė susijusi su tikėjimu?

Broliškas maloningumas. Su mokiniais aptarkite šiuos klausimus. Paraginkite visus atsakyti į šiuos klausimus:

- Apie ką galvojate, kai mąstote apie malonų žmogų? Dėl ko atrodo, kad žmogus malonus?
- Kaip galime sužinoti, kiek malonūs esame?
- Ką galime padaryti, kad sustiprintume šią savybę?

Dievotumas. Lentoje užrašykite šį dievotumo apibūdinimą: ištikimas paklusnumas Dievo valiai.

- Kaip misionierius parodo ištikimą paklusnumą Dievo valiai?
- Mokinio paprašykite garsiai perskaityti Moronio 10:31–32.
- Kaip mes galime „atsakyti visokios bedievystės“? (Moronio 10:32; kursyvas pridėtas.)
- Kaip manote, ką reiškia „mylėti Dievą visa savo galia, protu ir stiprybe“? (Moronio 10:32).
- Kas, pasak šių eilučių, įgalina mus išsiugdyti dievotumo savybę? (Dievo šlovė.)

Tikroji meilė. Lentoje užrašykite žodžius *tikroji meilė*. Paprašykite mokinio perskaityti tikrosios meilės apibūdinimą Raštų rodyklėje (p. 188) ir Moronio 7:45–48 perskaityti tikrosios meilės savybes. Pakvieskite klasės narius pasibraukti svarbiausius, jų manymu, žodžius. Paprašykite jų pasidalinti tuo, ką pasibraukė.

- Kaip Kristus per Savo mirtingąjį gyvenimą parodė tikrąją meilę?
- Kaip nuoširdus dalinimasis sugražintąja Evangelija yra tikrosios meilės išraiška?
- Kaip, pasak Moronio 7:48, įgyjama tikroji meilė?

Paprašykite mokinių perskaityti vyresniojo Dalino H. Oukso žodžius apie atsivertimo procesą mokinio vadovėlyje (p. 118).

- Kodėl, pasak vyresniojo Oukso, tikroji meilė niekada nesibaigia?
- Ką turėtumėte mylėti tikrąja meile savo misijos metu?
- Kodėl labai svarbu tikrąja meile mylėti savo porininką?

Nuolankumas. Paprašykite mokinių pagalvoti apie žmogų, kuris, jų manymu, yra nuolankus. Pakvieskite juos pasidalinti tuo, kas parodo to žmogaus nuolankumą.

Paprašykite mokinių paskaityti apie *nuolankumą* iš *Ištikimi tikėjimui* (p. 109). Pakvieskite mokinį perskaityti pirmąją pastraipą ir skirkite laiko mokiniams pakomentuoti šią informaciją. Po to perskaitykite likusią dalį apie nuolankumą ir paprašykite mokinių pasidalinti savo mintimis.

- Kaip nuolankumas gali būti stiprybės, o ne silpnumo ženklas?
- Ką reiškia būti nuolankiam?
- Kaip galime atpažinti išdidumą?

Stropumas. Žodynėlyje pažiūrėkite žodžio *stropumas* reikšmę.

- Ką reiškia *stropumas*?

Žodis *stropumas* kilęs iš žodžio, kuris anglų kalboje reiškia „gerbti, mylėti“ (*Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11 leidimas [2003], „Diligent“, p. 350).

- Kodėl asmuo dirba stropiai, kai daro tai dėl to, kurį myli?
- Kokius žinote stropumo pavyzdžius iš Gelbėtojo gyvenimo?
- Kaip stropumo savybė gali būti pritaikyta misionieriškame darbe?

Paprašykite mokinių perskaityti Doktrinos ir Sandorų 107:99 ir pasiūlyti, kaip ši eilutė, jų manymu, galėtų būti pritaikyta nuolatinio misionieriaus gyvenime.

Misionieriams įsakyta tarnauti Dievui visa savo „širdimi, galia, protu ir stiprybe“ (DS 4:2).

Pakvieskite mokinius atsakyti, kiek, jų manymu, valandų per dieną misionierius dažniausiai praleidžia studijuodamas ir dirbdamas.

Po kelių atsakymų parodykite mokiniams misionieriaus kasdieninio tvarkaraščio pavyzdį iš *Skelbti mano Evangeliją* (2004; p. viii):

6:30	Keltis, melstis, mankštintis (30 minučių) ir pasiruošti dienai.
7:30	Pusryčiai.
8:00	Asmeninės studijos.
9:00	Studijos su porininku.
10:00	Darbo pradžia.
Pietūs.	Vieną valandą, kada tai geriausiai suderinama su misionierišku darbu.
21:00	Grižti į gyvenamąją vietą (nebent vedama pamoka; tada grįžti iki 21:30) ir suplanuoti kitos dienos užsiėmimus (30 minučių).
22:30	Eiti miegoti.

(Pasikonsultavęs su Krašto prezidentūra, misijos prezidentas gali pakoreguoti šį tvarkaraštį pagal vietos aplinkybes.)

Paprašykite mokinių perskaityti Doktrinos ir Sandorų 4:2, 4.

- Ką jums, apsvarsčius įprastą misionierišką dienotvarkę, reiškia tarnauti Viešpačiui „visa savo širdimi, galia, protu ir stiprybe“?

23

Su mokiniais perskaitykite vyresniojo Džefrio R. Holando paaiškinimą, kaip sunkumai misionieriškame darbe susiję su Apmokėjimu (žr. mokinio vadovėlis, p. 119) arba galite parodyti DVD 23-čią vaizdo įrašą (2:14).

- Kokių minčių jums sukelia vyresniojo Holando žodžiai?

Paprašykite mokinio garsiai perskaityti prezidento Ezros Tafto Bensono žodžius apie misionierišką darbą (žr. mokinio vadovėlis, p. 92).

- Kokia yra viena didžiausių misionieriško darbo paslapčių?
- Kas vyksta, kuomet misionierius moko Šventąją Dvasią?

Paklusnumas misionieriškame darbe yra esminė Kristaus savybė.

Paprašykite mokinių perskaityti apie tai, kaip prezidentas Hinklis misijoje susitiko su žurnalistu (žr. mokinio vadovėlis, p. 120).

- Ko šis pasakojimas moko apie tai, kaip paprasta paklusti misijos prezidento patarimui?

Mokinio vadovėlyje su mokiniais perskaitykite prezidento Ezros Tafto Bensono žodžius, kuriuos pacitavo vyresnysis Donaldas L. Steihelis (žr. mokinio vadovėlis, p. 120).

- Kaip prezidento Hinklio nutikime galime išvelgti prezidento Bensono žodžius apie tai, kaip Dievas apdovanoja paklusnuosius?

Klasę suskirstykite į grupes po tris ir paprašykite, kad Raštuose surastų paklusnių žmonių pavyzdžių. Paprašykite jų pasidalinti tuo, ką surado, ir paaiškinti, kaip Raštų tyrinėjimas gali būti pritaikytas nuolatinio misionieriaus kasdienybėje.

Paaiškinkite mokiniams, kad yra misijos taisyklių, kurios taikomos visiems misionieriams pasaulyje, ir taip pat yra papildomų taisyklių, kurias nustatė misijos prezidentas ir kurios taikomos tik tai konkrečiai misijai.

- Kodėl kai kurios misijos taisyklės gali skirtis nuo kitų misijų taisyklių?

Kai kurios misijos taisyklės gali būti susijusios su tos kultūros normomis, kurių neišpildžius, galima ižeisti žmones ir Bažnyčiai užtraukti gėdą. Daug užsienio misijų turi skirtingas taisykles, konkrečias tai šaliai. Visais atvejais misijos taisyklės egzistuoja dėl svarbių priežasčių.

- Kodėl, kalbant apie misijos taisykles, geriau joms paklusti, nei abejoti?
- Kaip misijos taisyklių laikymasis padeda misionieriui tarnauti Dievui taip, kaip tai apibūdinta Doktrinos ir Sandorų 4:2?

Vyresnysis Denisas B. Noensvanderis iš Septyniasdešimties konkrečiai aptarė misijos taisykles (žr. mokinio vadovėlis, p. 120–121). Pakvieskite mokinius kartu perskaityti jo žodžius.

Pasidalinkite šiuo prezidento Boido K. Pakerio, veikiančiojo Dvylikos Apaštalu Kvorumo prezidento, mokymu:

„Paklusdami taisyklėms, išvengsite rimtų klaidų. Niekada neišpėti nepadarysite rimtų klaidų, nei misijoje, nei po jos. Prieš pasirinkdami neteisingą kelią ar neteisingai nusprenddami, jūs visada būsite išpėti. Tai įvykių seka, kuri nutinka pastarųjų dienų šventiesiems. Jūs buvote patvirtinti Bažnyčios nariais ir priėmėte Šventosios Dvasios dovaną, kad Ji būtų jūsų bendražygė, vestų ir guostų jus. Šventoji Dvasia yra guodėjas.“ („Some Things Every Missionary Should Know“ [seminaras naujiems misijų prezidentams, 2002 m. birželio mėn. 26 d.], p.12.)

- Kokie yra paklusnumo privalumai?
- Kodėl misionierius privalo būti paklusnus, kad turėtų Šventosios Dvasios įtaką?

MOKINIAMS SIŪLAMOS UŽDUOTYS

- Apmąstykite savo asmeninį tobulėjimą stengiantis išsiugdyti Kristaus savybes. Pasirinkite vieną ar dvi tobulėjimo sritis ir sudarykite konkretų planą, padėsiantį jums tobulėti.

PASTARŲJŲ DIENŲ
ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

LITHUANIAN

4 02369 12156 1

36912 156